

Bruxelles, 20 martie 2023
(OR. en)

7568/23

**Dosar interinstituțional:
2023/0079 (COD)**

**COMPET 234
IND 123
MI 213
POLCOM 49
RELEX 367
RECH 95
IA 46
CODEC 412**

PROPUNERE

Sursă:	Secretara Generală a Comisiei Europene, sub semnătura dnei Martine DEPREZ, Directoare
Data primirii:	17 martie 2023
Destinatar:	Dna Thérèse BLANCHET, Secretară Generală a Consiliului Uniunii Europene
Nr. doc. Csie:	COM(2023) 160 final
Subiect:	Propunere de REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI de instituire a unui cadru pentru asigurarea aprovizionării sigure și durabile cu materii prime critice și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 168/2013, (UE) 2018/858, (UE) 2018/1724 și (UE) 2019/1020

În anexă, se pune la dispoziția delegațiilor documentul COM(2023) 160 final.

Anexă: COM(2023) 160 final

COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 16.3.2023
COM(2023) 160 final

2023/0079 (COD)

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

**de instituire a unui cadru pentru asigurarea aprovizionării sigure și durabile cu materii
prime critice și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 168/2013, (UE) 2018/858,
(UE) 2018/1724 și (UE) 2019/1020**

(Text cu relevanță pentru SEE)

{SEC(2023) 360 final} - {SWD(2023) 160 final} - {SWD(2023) 161 final} -
{SWD(2023) 162 final}

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

• Motivele și obiectivele propunerii

Materiile prime se regăsesc la începutul tuturor lanțurilor valorice industriale. Obiectul prezentului regulament este reprezentat de materiile prime neenergetice, neagricole, care sunt importante pentru economia UE și care se confruntă cu un risc ridicat în materie de aprovizionare. Aceste materii prime critice (MPC) sunt adesea factori de producție esențiali pentru o gamă largă de sectoare strategice, inclusiv energia din surse regenerabile, industria digitală, sectorul spațial și al apărării și sectorul sănătății. În același timp, extracția și prelucrarea MPC pot avea efecte negative asupra mediului, în funcție de metodele și procesele utilizate, precum și impacturi sociale.

UE se bazează aproape exclusiv pe importuri pentru numeroase materii prime critice. Furnizorii acestor importuri sunt adesea foarte concentrați într-un număr mic de țări terțe, atât în etapa de extracție, cât și în cea de prelucrare. De exemplu, UE se aprovizionează cu magneziu în proporție de 97 % din China. Pământurile rare grele, utilizate în magneții permanenți, sunt rafinate exclusiv în China. 63 % din cobaltul mondial, utilizat în baterii, este extras în Republica Democratică Congo, în timp ce 60 % este rafinat în China. Această concentrare expune UE la riscuri semnificative în materie de aprovizionare. Există precedente de țări care își valorifică poziția puternică în calitate de furnizori de MPC în raport cu țările cumpărătoare, de exemplu prin restricții la export.

Având în vedere tranziția globală către energia din surse regenerabile și digitalizarea economiilor și societăților noastre, se preconizează că cererea pentru unele dintre aceste materii prime critice va crește rapid în deceniile următoare. Cererea globală de litiu utilizat pentru fabricarea bateriilor pentru mobilitate și pentru stocarea energiei este estimată că va crește de până la 89 de ori până în 2050. Se preconizează că cererea UE de pământuri rare din care sunt fabricați magneții permanenți utilizați în turbinele eoliene sau în vehiculele electrice va crește de șase până la șapte ori până în 2050. Se preconizează că cererea UE de galiu, utilizat la fabricarea semiconductoarelor, va crește de 17 ori până în 2050. Substituirea materiilor și creșterea eficienței și circularității materiilor pot atenua creșterea prevăzută a cererii într-o anumită măsură, dar nu se preconizează că aceste măsuri vor inversa tendința. În prezent, capacitățile actuale și cele planificate riscă să nu satisfacă mai mult de 50 % din cererea preconizată de cobalt, iar creșterea viitoare a cererii de pământuri rare ar trebui să depășească creșterea capacităților¹. În acest context, numeroase țări au adoptat politici pentru a-și asigura în mod activ aprovizionarea cu materii prime critice, sporind concurența în materie de resurse.

Înteruperea aprovizionării cu bunuri esențiale în timpul crizei provocate de pandemia de COVID-19 și criza energetică declanșată de războiul de agresiune al Rusiei împotriva Ucrainei au evidențiat dependențele structurale de aprovizionare ale UE și efectele lor potențial dăunătoare în perioade de criză. Importanța majoră a materiilor prime critice pentru dubla tranziție verde și digitală, precum și pentru aplicațiile din domeniul apărării și al spațiului, înseamnă că o întrerupere a aprovizionării cu materii prime critice ar avea efecte negative semnificative asupra industriei din UE. Acest fapt ar periclita funcționarea pieței

¹ Carrara, S. et al., *Supply chain analysis and material demand forecast in strategic technologies and sectors in the EU – A foresight study* (Analiza lanțului de aprovizionare și previziunile în ceea ce privește cererea de materii la nivelul tehnologiilor și sectoarelor strategice din UE – Studiu prospectiv), *Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene*, Luxemburg, 2023, doi:10.2760/386650, JRC132889.

unice și ar cauza prejudicii în ceea ce privește competitivitatea UE, punând în pericol locurile de muncă și crearea de locuri de muncă și afectând condițiile de muncă și salariile. În plus, fără o aprovizionare sigură cu materii prime critice, Uniunea nu va fi în măsură să își îndeplinească obiectivul privind un viitor verde și digital.

Atât inițiativa privind materiile prime din 2008, cât și planul de acțiune din 2020 privind materiile prime critice au oferit un cadru pentru inițiative de evaluare în ceea ce privește caracterul critic al diferitelor materii prime, diversificarea internațională, cercetarea și inovarea și dezvoltarea capacității de producție a MPC în UE. Măsurile puse în aplicare contribuie la asigurarea unei aprovizionări mai sigure. De exemplu, parteneriatele strategice încheiate cu țări terțe, astfel cum se prevede în planul de acțiune, contribuie la diversificarea surselor de aprovizionare cu materii prime prin integrarea în continuare a lanțurilor valorice ale UE privind materiile prime cu cele ale țărilor terțe bogate în resurse.

Cu toate acestea, acțiunile fără caracter de reglementare nu au fost suficiente pentru a asigura accesul UE la o aprovizionare sigură și durabilă cu materii prime critice. În prezent, nu există un cadru de reglementare care să vizeze reducerea structurală a riscurilor în materie de aprovizionare la nivelul gamei de materii prime critice. În primul rând, în absența unui cadru comun care să garanteze că operatorii economici sunt rezilienți și pregătiți pentru problemele care apar, industria rămâne supraexpusă riscului de întrerupere a aprovizionării. În al doilea rând, potențialul UE de a-și spori capacitățile de extracție, prelucrare sau reciclare este în continuare insuficient exploatat. La nivelul statelor membre, cunoștințele în ceea ce privește zăcămintele de minerale datează adesea dintr-o perioadă în care materiile prime critice nu erau resursele într-atât de căutate în prezent. Uneori, accesul dificil la finanțare, procedurile de autorizare îndelungate și complexe și lipsa de acceptare din partea publicului, precum și potențialele preocupări legate de mediu reprezintă obstacole majore în calea dezvoltării proiectelor privind materiile prime critice. În al treilea rând, legislația privind gestionarea deșeurilor nu creează suficiente stimulente pentru a îmbunătăți circularitatea materiilor prime critice („circularitatea acestora”) sau pentru dezvoltarea unei piețe a materiilor prime secundare. În cele din urmă, nu există suficiente stimulente pentru a raporta și a limita impactul negativ asupra mediului al MPC introduse pe piața UE.

În acest context, prezenta propunere are următoarele obiective:

- consolidarea diferitelor etape ale lanțului valoric european al materiilor prime critice;
- diversificarea importurilor UE de materii prime critice pentru a reduce dependențele strategice;
- îmbunătățirea capacității UE de a monitoriza și de a atenua riscurile actuale și viitoare de întreruperi ale aprovizionării cu materii prime critice;
- garantarea liberei circulații a materiilor prime critice pe piața unică, asigurând în același timp un nivel ridicat de protecție a mediului, prin îmbunătățirea circularității și a durabilității acestora.

Prezentul memorandum este legat doar de actuala propunere de regulament. Viziunea strategică globală pentru consolidarea aprovizionării Europei cu materii prime critice, prin acțiuni atât în interiorul, cât și în afara UE, este explicată în comunicarea care însoțește propunerea în cauză.

- **Coerența cu dispozițiile existente în domeniul de politică vizat**

Prezenta propunere este în concordanță cu strategia Pactului verde european și cu Legea europeană a climei. Prezenta propunere este menită să contribuie la dotarea UE cu capacitățile care vor fi necesare pentru îndeplinirea obiectivelor de producere a energiei din surse regenerabile, de dezvoltare a tehnologiilor strategice de producție, cum ar fi semiconductorii, și de atingere a obiectivelor noastre în materie de neutralitate climatică.

Prezenta propunere constituie o reacție la Declarația de la Versailles din 2022, adoptată de Consiliul European, care a subliniat importanța strategică a materiilor prime critice pentru a garanta autonomia strategică deschisă a UE și suveranitatea europeană. Aceasta este, de asemenea, în concordanță cu rezoluția Parlamentului European din noiembrie 2021 referitoare la Strategia europeană privind materiile prime de importanță critică și cu concluziile Conferinței privind viitorul Europei. În cele din urmă, prezentul regulament respectă angajamentul de a reduce dependența UE de materiile prime critice, asumat de președinta von der Leyen în discursul său privind starea Uniunii din 2022. Acesta ar putea fi realizat prin diversificarea și asigurarea unei aprovizionări interne durabile cu materii prime critice prin identificarea proiectelor strategice de-a lungul întregului lanț de aprovizionare și prin constituirea unor rezerve strategice. Înainte de anunțarea unui act privind materiile prime critice, Comunicarea REPowerEU și Comunicarea comună privind analiza deficitelor de investiții în domeniul apărării și calea de urmat au anunțat o propunere legislativă privind MPC în mai 2022.

În timp ce prezenta propunere se axează pe consolidarea capacității UE de a furniza MPC, comunicarea care însoțește prezenta propunere explică strategia subiacentă de asigurare a aprovizionării sectorului cu materii prime critice, care include măsuri fără caracter de reglementare menite să diversifice aprovizionarea externă din afara UE și să stimuleze cercetarea, inovarea și competențele. Regulamentul este însoțit de rezultatele evaluării caracterului critic efectuate de Comisie, de fișele de documente corespunzătoare privind materiile prime critice și strategice (a se vedea explicația detaliată de la pagina 15 pentru informații suplimentare) vizate de prezenta propunere, precum și de cel mai recent studiu prospectiv. Propunerea este prezentată împreună cu Regulamentul privind industria care contribuie la obiectivul zero emisii nete, care, astfel cum a fost anunțat în Comunicarea intitulată „Planul industrial al Pactului verde pentru era cu zero emisii nete”, va susține producția industrială de tehnologii-cheie în UE.

Prezenta propunere este în concordanță cu Comunicarea Comisiei de actualizare a Strategiei industriale 2020 a UE, publicată în mai 2021, care identifică domeniile de dependențe strategice care ar putea conduce la vulnerabilități. Cele două bilanțuri aprofundate ulterioare au furnizat o analiză suplimentară a originilor dependențelor strategice și au abordat mai întâi MPC în ansamblu (printre alte aspecte), apoi pământurile rare și magneziul.

Deși nu a existat niciun cadru de reglementare înainte de prezentul regulament care să vizeze asigurarea aprovizionării cu MPC, prezenta propunere este în concordanță cu strategiile europene anterioare privind MPC. În primul rând, prezentul regulament se întemeiază pe evaluarea caracterului critic, actualizată o dată la trei ani de la inițiativa din 2008, care a furnizat informații privind MPC și dependențele UE de acestea. În al doilea rând, completează și consolidează inițiativele care au urmat planului de acțiune din 2020. De asemenea, oferă un cadru pentru sprijinirea proiectelor de-a lungul întregului lanț valoric al materiilor prime critice, pe baza activității Alianței europene pentru materii prime. Propunerea se bazează, de asemenea, pe principiile UE privind materiile prime durabile, care vizează alinierea înțelegerii de către statele membre a extracției și prelucrării durabile.

În plus, în conformitate cu planul de acțiune din 2021 privind sinergiile dintre industria civilă, industria de apărare și industria spațială, Comisia instituie un observator pentru tehnologii critice. Observatorul va identifica, va monitoriza și va evalua tehnologiile critice pentru sectorul civil, sectorul apărării și sectorul spațial, aplicațiile potențiale ale acestora și lanțurile valorice și de aprovizionare conexe, inclusiv dependențele strategice și vulnerabilitățile.

În plus, Comisia a efectuat un studiu prospectiv care evaluează nevoile viitoare ale Uniunii Europene în ceea ce privește materiile prime critice și potențialele blocaje din lanțul de aprovizionare în ceea ce privește tehnologiile și sectoarele strategice esențiale. Raportul prevede o creștere fără precedent a cererii de materiale esențiale necesare pentru o dublă tranziție reușită și pentru agendele UE în domeniul apărării și aerospațial.

Propunerea este coerentă cu alte acte legislative privind MPC. De exemplu, este în concordanță cu Regulamentul privind minereurile din zone de conflict², care impune importatorilor de staniu, tantal, tungsten și aur (3TG) să instituie și să pună în aplicare politici privind diligența necesară care să abordeze impactul asupra drepturilor omului legat de conflictele armate și drepturile lucrătorilor de-a lungul lanțului lor valoric.

- **Coerența cu alte politici ale UE**

Având în vedere prezența materiilor prime critice în numeroase lanțuri valorice industriale și caracteristicile diferitelor etape ale lanțului valoric al materiilor prime critice, cum ar fi extracția, prelucrarea sau reciclarea, o serie de seturi de politici și acte legislative europene au un caracter relevant.

În primul rând, legislația UE în domeniul mediului vizează procedurile de obținere a autorizațiilor pentru proiectele privind materiile prime, inclusiv MPC, de-a lungul întregului lanț valoric. Regulamentul propus se va aplica fără a aduce atingere legislației UE privind protecția naturii, inclusiv Directiva 2011/92/UE³ privind evaluarea impactului asupra mediului, Directiva 2010/75/UE⁴ privind emisiile industriale, Directiva 92/43/CEE⁵ privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică și Directiva 2009/147/CE⁶ a Parlamentului European și a Consiliului privind conservarea păsărilor sălbatice, Directiva 2000/60/CE⁷ a Parlamentului European și a Consiliului privind politica în domeniul apei⁸. Prezenta propunere urmărește ca procedurile naționale de autorizare să fie mai simplificate și mai previzibile, asigurându-se că proiectele respectă

² Regulamentul (UE) 2017/821 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 mai 2017 de stabilire a unor obligații de diligență necesară în cadrul lanțului de aprovizionare care revin importatorilor din Uniune de staniu, tantal și tungsten, de minereuri ale acestora și de aur provenind din zone de conflict și din zone cu risc ridicat (JO L 130, 19.5.2017, p. 1).

³ Directiva 2011/92/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului (text codificat), JO L 26, 28.1.2012, p. 1).

⁴ Directiva 2010/75/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 noiembrie 2010 privind emisiile industriale (prevenirea și controlul integrat al poluării) (JO L 334, 17.12.2010, p. 17).

⁵ Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică (JO L 206, 22.7.1992, p. 7).

⁶ Directiva 2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind conservarea păsărilor sălbatice (JO L 20, 26.1.2010, p. 7).

⁷ Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2000 de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei (JO L 327, 22.12.2000, p. 1).

⁸ Directiva 2008/56/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 iunie 2008 de instituire a unui cadru de acțiune comunitară în domeniul politicii privind mediul marin (Directiva-cadru Strategia pentru mediul marin) (JO L 164, 25.6.2008, p. 19).

legislația UE în materie de protejare a naturii, fără a submina aplicarea efectivă a dispozițiilor acesteia.

În al doilea rând, cadrul UE privind deșeurile reglementează colectarea, reducerea, reciclarea și tratarea deșeurilor, inclusiv a fluxurilor de deșeuri care conțin materii prime critice. Directiva privind deșeurile extractive⁹ prevede obligația oricărui operator responsabil pentru gestionarea deșeurilor extractive (și anume deșeurile provenite din activitățile miniere) să obțină o autorizație. Prezenta propunere vine în completarea acestei directive, solicitând operatorilor (pentru instalațiile de gestionare a deșeurilor care funcționează în prezent) și statelor membre (pentru instalațiile de gestionare a deșeurilor închise și dezafectate) să analizeze potențialul de valorificare a MPC în deșeurile extractive. Directiva-cadru privind deșeurile¹⁰ are ca obiect deșeurile în general și prevede obligația statelor membre de a lua măsuri de prevenire a generării de deșeuri, vizând în special produsele care conțin MPC. Directiva privind deșeurile de echipamente electrice și electronice¹¹ stabilește norme de promovare a pregătirii pentru reutilizarea, reciclarea și alte forme de valorificare a deșeurilor din echipamentele electrice și electronice, pentru a contribui la utilizarea eficientă a resurselor și la recuperarea materiilor prime secundare, inclusiv a celor critice. În prezent are loc o revizuire comună a Directivei 2000/53/CE¹² privind vehiculele scoase din uz, coroborată cu Directiva 2005/64/CE¹³ privind omologarea autovehiculelor în ceea ce privește posibilitățile de reutilizare, reciclare și recuperare a acestora, cu scopul de a reduce deșeurile provenite de la vehiculele scoase din uz și de la componentele acestora și de a spori circularitatea atât a vehiculelor convenționale, cât și a celor electrice, care conțin cantități semnificative de MPC. Inițiativa legislativă bazată pe această revizuire va completa cerințele orizontale privind posibilitatea de reciclare incluse în prezentul regulament prin introducerea unor cerințe mai specifice pentru a îmbunătăți posibilitatea de reciclare a magneților permanenți în vehicule, ceea ce va facilita tratarea și reciclarea deșeurilor pe care le produc.

În al treilea rând, clasificarea pericolelor prevăzută în Regulamentul (CE) nr. 1272/2008 privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și a amestecurilor¹⁴ și măsurile de reducere a riscurilor prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 1907/2006¹⁵ privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH) contribuie la garantarea siguranței substanțelor chimice și a produselor care conțin substanțe chimice în UE, ceea ce este extrem de relevant pentru MPC. În acest sens, Strategia UE pentru

⁹ Directiva 2006/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 martie 2006 privind gestionarea deșeurilor din industriile extractive și de modificare a Directivei 2004/35/CE – Declarația Parlamentului European, a Consiliului și a Comisiei (JO L 102, 11.4.2006, p. 15).

¹⁰ Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive (JO L 312, 22.11.2008, p. 3).

¹¹ Directiva 2012/19/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 iulie 2012 privind deșeurile de echipamente electrice și electronice (DEEE) (reformare) Text cu relevanță pentru SEE (JO L 197, 24.7.2012, p. 38).

¹² Directiva 2000/53/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 18 septembrie 2000 privind vehiculele scoase din uz – Declarațiile Comisiei (JO L 269, 21.10.2000, p. 34).

¹³ Directiva 2005/64/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 octombrie 2005 privind omologarea autovehiculelor în ceea ce privește posibilitățile de reutilizare, reciclare și recuperare a acestora și de modificare a Directivei 70/156/CEE a Consiliului.

¹⁴ Regulamentul (CE) nr. 1272/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2008 privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și a amestecurilor, de modificare și de abrogare a Directivelor 67/548/CEE și 1999/45/CE, precum și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1907/2006 (JO L 353, 31.12.2008, p. 1).

¹⁵ Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH), de înființare a Agenției Europene pentru Produse Chimice (JO L 396, 30.12.2006, p. 1).

promovarea sustenabilității în domeniul substanțelor chimice¹⁶ stabilește acțiunile necesare pentru o mai bună protecție a sănătății umane și a mediului, ca parte a unei abordări ambițioase în direcția unui mediu fără substanțe toxice în ceea ce privește siguranța chimică, în conformitate cu Pactul verde european. Aceasta include reducerea riscurilor și înlocuirea celor mai periculoase substanțe chimice din produsele de consum și cele profesionale. Strategia recunoaște, de asemenea, necesitatea de a permite utilizarea acestor substanțe chimice cele mai dăunătoare atunci când acest aspect este esențial pentru societate. Aceasta se va aplica, în numeroase cazuri, și utilizărilor MPC.

În al patrulea rând, prezența materiilor prime critice în numeroase lanțuri valorice industriale și caracteristicile diferitelor etape ale lanțului valoric al materiilor prime critice necesită resurse umane, inclusiv prin asigurarea unei forțe de muncă adecvate și calificate pentru sprijinirea industriei. Acest fapt este garantat în special prin protejarea locurilor de muncă, precum și prin crearea de noi locuri de muncă de calitate pentru a răspunde nevoilor forței de muncă din acest sector în toate etapele lanțurilor valorice industriale, care sunt esențiale pentru a asigura o tranziție verde echitabilă, securitatea și aprovizionarea cu materii prime critice, precum și competitivitatea la nivel de sector. În conformitate cu obiectivele planului REPowerEU și ale Pactului verde european, Recomandarea Consiliului din 16 iunie 2022¹⁷ privind asigurarea unei tranziții echitabile către neutralitatea climatică oferă orientări de politică cuprinzătoare în ceea ce privește formularea politicilor pentru a asigura protecția locurilor de muncă, inclusiv a condițiilor de muncă și a salariilor, precum și pentru a sprijini crearea de locuri de muncă de calitate în cadrul ecosistemelor industriale și al lanțurilor valorice, inclusiv prin sprijinirea perfecționării și recalificării forței de muncă pentru a răspunde nevoilor de pe piața sectorială a muncii și prin consultarea partenerilor sociali prin intermediul dialogului social.

În cele din urmă, această inițiativă este, de asemenea, în concordanță cu:

- Directiva 2007/2/CE¹⁸ de instituire a unei infrastructuri pentru informații spațiale în Comunitatea Europeană (INSPIRE), care vizează să asigure compatibilitatea infrastructurilor pentru informații spațiale create de statele membre, precum și posibilitatea ca acestea să fie utilizate într-un context comunitar și transfrontalier și
- Regulamentul (UE) 2020/852¹⁹ (Taxonomie) privind instituirea unui cadru care să faciliteze investițiile durabile.

În ceea ce privește instrumentele internaționale, prezenta propunere este în concordanță cu:

- obligațiile comerciale internaționale ale UE și politica comercială comună a UE. Comunicarea anexată la prezentul regulament include măsuri de consolidare și diversificare a aprovizionării externe a UE cu MPC din surse internaționale, fără a submina normele comerciale și concurența internațională;
- politica actualizată a UE privind regiunea arctică, publicată în 2021, care urmărește să contribuie la conservarea Arcticii ca regiune de cooperare pașnică, să combată

¹⁶ COM/2020/667 final.

¹⁷ Recomandarea Consiliului din 16 iunie 2022 privind asigurarea unei tranziții echitabile către neutralitatea climatică, 2022/C 243/04 (JO C 243, 27.6.2022, p. 35).

¹⁸ Directiva 2007/2/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 martie 2007 de instituire a unei infrastructuri pentru informații spațiale în Comunitatea Europeană (INSPIRE) (JO L 108, 25.4.2007, p. 1).

¹⁹ Regulamentul (UE) 2020/852 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iunie 2020 privind instituirea unui cadru care să faciliteze investițiile durabile și de modificare a Regulamentului (UE) 2019/2088 (PE/20/2020/INIT).

efectele schimbărilor climatice și să sprijine dezvoltarea durabilă a regiunilor arctice în beneficiul comunităților din regiunea arctică, nu în ultimul rând al populațiilor indigene și al generațiilor viitoare;

- comunicarea comună a Comisiei Europene și a Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate privind inițiativa „Global Gateway”, în special în ceea ce privește desfășurarea parteneriatelor sale strategice cu țări terțe.

Înaltul Reprezentant își va juca pe deplin rolul și va coopera pentru a asigura coerența acțiunii externe a UE și a celorlalte politici ale sale.

Regulamentul va asigura, de asemenea, coerența cu alte propuneri în curs:

- Regulamentul este în concordanță cu Regulamentul privind bateriile²⁰, care include dispoziții specifice privind MPC conținute în bateriile introduse pe piața unică, în timp ce regulamentul vizează creșterea capacității UE de a furniza aceste materii și de a spori transparența și disponibilitatea informațiilor privind amprenta lor de mediu atunci când sunt introduse pe piața unică a UE. Acesta urmează o abordare similară cu cea a implementării progresive a obligațiilor privind amprenta de mediu.
- Regulamentul vine în completarea propunerii de directivă privind diligența necesară în materie de durabilitate a întreprinderilor (CSDD)²¹. Propunerea CSDD ar putea viza întreprinderile care utilizează MPC, asigurându-se că acestea abordează în mod adecvat impactul negativ asupra drepturilor omului și asupra mediului în cadrul propriilor operațiuni și lanțuri valorice, dar nu dezvoltă cerința de a furniza informații privind amprenta de mediu a materiilor prime critice. Dacă este cazul, calcularea amprente de mediu a fiecărei materii în temeiul Regulamentului MPC ar putea contribui la punerea în aplicare eficace a unei politici privind diligența necesară.
- Prin consolidarea gradului de reziliență și de pregătire a industriei europene în ceea ce privește MPC, regulamentul completează instrumentul pentru situații de urgență pe piața unică, ce permite Comisiei, în regimul de vigilență sau în regimul de urgență, să activeze măsuri specifice în cazul unor amenințări la adresa aprovizionării cu bunuri strategice sau în cazul unor perturbări în acest sens, care ar putea include materii prime critice.
- Regulamentul garantează, de asemenea, că producătorii de tehnologii-cheie care fac obiectul sprijinului în Actul european privind cipurile sau în Regulamentul privind industria care contribuie la obiectivul zero emisii nete se pot baza pe o aprovizionare sigură și durabilă cu materii prime critice.

2. TEMEIUL JURIDIC, SUBSIDIARITATEA ȘI PROPORȚIONALITATEA

• Temeiul juridic

Temeiul juridic al prezentului regulament este articolul 114 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, care permite Parlamentului European și Consiliului să adopte măsuri pentru a institui și a asigura buna funcționare a pieței interne.

²⁰ Propunere de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind bateriile și deșeurile de baterii, de abrogare a Directivei 2006/66/CE și de modificare a Regulamentului (UE) 2019/1020 (COM/2020/798 final).

²¹ Propunere de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind diligența necesară în materie de durabilitate a întreprinderilor și de modificare a Directivei (UE) 2019/1937 (COM/2022/71 final).

Regulamentul urmărește să asigure o aprovizionare sigură și durabilă cu materii prime critice (MPC) a UE. În lipsa unor astfel de eforturi, este probabil ca tendințele actuale în ceea ce privește cererea și oferta să creeze un risc grav și structural de întreruperi ale aprovizionării cu o serie de MPC. Întrucât acestea sunt esențiale pentru funcționarea mai multor sectoare strategice, trebuie abordate eventualele întreruperi ale aprovizionării pentru a se asigura că piețele europene rămân stabile. Debutul întreruperilor aprovizionării, precum și al deficitelor și al volatilității prețurilor asociate, ar putea declanșa eforturi unilaterale la nivel național pentru a aborda consecințele acestora. Deși sunt justificate în principiu, aceste eforturi, dacă rămân necoordonate, au potențialul de a denatura concurența și de a crea restricții în interiorul UE în ceea ce privește libera circulație a mărfurilor.

Prin introducerea unor măsuri coordonate de a reduce din punct de vedere structural probabilitatea întreruperilor aprovizionării, inclusiv a unor măsuri de consolidare a aprovizionării interne și de monitorizare a riscurilor și a gradului de pregătire, această inițiativă va contribui la asigurarea bunei funcționări a pieței unice:

- stabilește obiective comune și o definiție comună a materiilor prime critice și strategice;
- stabilește o abordare comună și coerentă în ceea ce privește creșterea capacităților europene ale MPC prin furnizarea și coordonarea sprijinului pentru proiectele strategice, contribuind astfel la prevenirea potențialei denaturări a concurenței și a fragmentării pieței care ar putea rezulta din acțiunile necoordonate de sprijin și contribuind la menținerea unor condiții de concurență echitabile pentru întreprinderile din domeniul materiilor prime care își desfășoară activitatea pe piața internă;
- introduce măsuri de monitorizare a riscurilor și de pregătire, asigurându-se că întreprinderile au acces la informații similare de monitorizare a riscurilor pe piața internă și fac obiectul unor măsuri armonizate de pregătire;
- armonizează cerințele pentru introducerea pe piață a produselor care încorporează magneți permanenți (în ceea ce privește posibilitatea de reciclare și conținutul reciclat al magneților) și a produselor care conțin MPC (în ceea ce privește declararea amprentei lor de mediu), prevenind astfel restricțiile în interiorul UE și contribuind la asigurarea liberei circulații a mărfurilor.

• **Subsidiaritate (în cazul competențelor neexclusive)**

Statele membre, la nivel individual, nu sunt în măsură să îndeplinească în mod eficace obiectivele prezentului regulament. În primul rând, creșterea capacităților MPC nu ar fi eficientă la nivel național, de exemplu din cauza lipsei de ocurențe geologice într-un anumit stat membru, a amplorii investițiilor necesare și a economiilor de scară substanțiale necesare pentru a fi competitive pe piața mondială a materiilor prime. În al doilea rând, în absența coordonării și a cooperării între statele membre și Comisie pentru a spori monitorizarea riscurilor în materie de aprovizionare și pregătirea pentru riscuri, este posibilă dublarea eforturilor, ceea ce va genera ineficiențe. Cadrul propus ar trebui să permită o repartizare mai eficientă a sarcinilor, precum și agregarea și schimbul de informații relevante.

Măsurile incluse în prezentul regulament nu ar fi la fel de eficace dacă ar fi puse în aplicare de statele membre acționând individual, deoarece problemele pe care le abordează privesc piața unică în ansamblu. Acestea nu se limitează la un singur stat membru sau la un subgrup de state membre, ci vizează baza industrială a UE în ansamblu. În plus, este puțin probabil ca abordările la nivelul statelor membre în mod individual să fie suficiente pentru a răspunde nevoilor lanțurilor de aprovizionare strâns interconectate din cadrul pieței unice.

Autoritățile din statele membre sunt și vor rămâne singurele responsabile de acordarea autorizațiilor pentru proiecte strategice, sub rezerva normelor procedurale stabilite în prezenta propunere. Prin urmare, statele membre vor putea împiedica acordarea statutului strategic unui proiect care ar urma să fie pus în aplicare pe teritoriul lor.

- **Proportionalitatea**

Măsurile propuse nu depășesc ceea ce este necesar pentru a asigura aprovizionarea cu MPC. Acțiunea la nivelul Uniunii are o valoare adăugată demonstrabilă datorită amplitudinii, sferei și caracterului urgent al eforturilor necesare:

- Măsurile privind proiectele strategice se axează pe materiile prime strategice (MPS) pentru a se asigura că regulamentul include în domeniul său de aplicare materiile de care este cu precădere nevoie pentru a atinge obiectivele UE pentru dubla tranziție verde și digitală, precum și pentru creșterea rezilienței și a securității.
- Măsurile privind explorarea sunt proporționale cu dimensiunea teritoriului fiecărui stat membru, iar statele membre ar putea în continuare să se bazeze pe politicile lor de explorare existente. Cu toate acestea, programele naționale de explorare sunt necesare pentru a încuraja dezvoltarea lanțului valoric al MPC.
- Măsurile propuse includ o revizuire și un dialog periodic cu statele membre, în special în ceea ce privește dispozițiile privind monitorizarea și guvernarea.
- Măsurile în materie de monitorizare prevăd responsabilitatea statelor membre de a identifica și monitoriza principalii operatori de pe piață. Sarcina întreprinderilor de a furniza informații este limitată, deoarece include doar întreprinderile mari care își desfășoară activitatea în domeniul extracției, rafinării sau reciclării MPC.
- Măsurile care vizează pregătirea pentru riscuri a întreprinderilor se restrâng la un subgrup de întreprinderi mari care produc tehnologii strategice ce conțin MPS și se limitează la auditurile interne ale lanțurilor lor de aprovizionare.
- Măsurile privind durabilitatea nu impun cerințe care depășesc ceea ce este necesar pentru a stimula dezvoltarea pieței materiilor prime secundare sau pentru a asigura o mai mare transparență a informațiilor privind amprenta de mediu a MPC, printr-o abordare progresivă, bazată pe dovezi.

- **Alegerea instrumentului juridic**

Un regulament este considerat instrumentul cel mai adecvat, deoarece permite stabilirea unor cerințe care se aplică direct autorităților naționale și operatorilor economici relevanți. Acest aspect va contribui la asigurarea faptului că cerințele sunt puse în aplicare într-un mod oportun și armonizat, ceea ce va îmbunătăți nivelul de securitate juridică.

3. REZULTATELE EVALUĂRILOR *EX POST*, ALE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRILOR IMPACTULUI

- **Evaluările *ex post*/verificarea adecvării legislației existente**

Nu se aplică

- **Consultările cu părțile interesate**

În conformitate cu Orientările privind o mai bună legiferare, Comisia a desfășurat un amplu proces de consultare a părților interesate, în urma unei strategii de consultare cu scopul de a colecta informații fiabile utilizând o serie de metode, părți consultate și instrumente. Scopul

consultării părților interesate a fost de a colecta și de a evalua toate dovezile relevante, inclusiv datele și informațiile privind costurile, beneficiile și potențialul impact societal al unei decizii de politică. Strategia a fost concepută în conformitate cu logica de intervenție, axându-se pe factorii determinanți ai problemelor care necesită acțiune și pe caracteristicile identificate pentru lanțul valoric al MPC din UE.

Comisia a urmat strategia de consultare desfășurând mai multe activități: o consultare deschisă online organizată de DG GROW în perioada 30 septembrie-25 noiembrie 2022, o cerere de contribuții pentru o evaluare a impactului deschisă pentru feedback în aceeași perioadă și un chestionar specific privind „constituirea de stocuri de materii prime” și „autorizarea” în statele membre ale UE, partajate grupului de experți „Grupul privind aprovizionarea cu materii prime”. Comisia a primit 259 de răspunsuri la consultarea publică, iar 52 de respondenți au anexat un document de politică. De asemenea, Comisia a colectat 310 răspunsuri la cererea de contribuții. Rezultatele consultării publice sunt rezumate în raportul factual de sinteză publicat cu răspunsurile la cererea de contribuții pe portalul „Exprimați-vă părerea”.

În general, părțile interesate au confirmat beneficiile inițiativelor în curs din cadrul planului de acțiune al UE din 2020 privind materiile prime critice pentru a asigura aprovizionarea cu materii prime critice, în special prin intermediul parteneriatelor strategice privind materiile prime. Cu toate acestea, ele au subliniat că nu au fost înregistrate îmbunătățiri suficiente în ceea ce privește capacitățile interne ale UE și reziliența industriei la riscul în materie de aprovizionare. Ideea Comisiei de a propune o inițiativă cu scopul de a asigura un acces sigur și durabil la materiile prime critice, îmbunătățind în același timp gradul de reziliență și pregătire a Europei prin abordarea vulnerabilităților la nivelul lanțului de aprovizionare, s-a bucurat de un sprijin larg. În ceea ce privește vulnerabilitățile la nivelul lanțului de aprovizionare, contribuțiile primite au evidențiat o serie de deficiențe structurale care împiedică industriile extractive să dezvolte proiecte în UE. Pentru a răspunde acestor provocări, au subliniat importanța derulării proiectelor strategice în etapele de extracție, prelucrare și reciclare pentru a dezvolta lanțul valoric al UE în ceea ce privește materiile prime critice.

În răspunsurile furnizate, întreprinderile și firmele s-au concentrat asupra costurilor procedurale și administrative și au solicitat măsuri de simplificare a procedurilor de autorizare și de facilitare a accesului la finanțare. Organizațiile neguvernamentale (ONG-uri) și cetățenii și-au exprimat îngrijorarea cu privire la impactul social și de mediu al proiectelor de extracție și prelucrare care nu dispun de garanții sociale și de mediu adecvate.

Părțile interesate au convenit asupra necesității de a crea condiții de concurență echitabile și durabile pentru lanțul valoric al UE în ceea ce privește materiile prime critice. ONG-urile au semnalat importanța reducerii amprente ecologice a materiilor prime din UE, promovând în același timp o utilizare mai eficientă a resurselor și dezvoltarea unor activități mai puțin dăunătoare pentru mediu. Părțile interesate au solicitat, de asemenea, o abordare mai coerentă și mai coordonată a provocărilor inerente aprovizionării cu MPC, în special prin intensificarea monitorizării, a previziunilor și prin adoptarea unor măsuri mai concertate de pregătire pentru riscuri. Cu toate acestea, grupurile de părți interesate au avut opinii diferite cu privire la cea mai bună formă de acțiune necesară.

În general, părțile interesate au convenit asupra faptului că acțiunile întreprinse de statele membre la nivel național nu ar fi suficiente pentru a aborda vulnerabilitățile legate de aprovizionarea cu materii prime critice din cauza complexității, a opacității și a dimensiunii transnaționale a acestora și au salutat acțiunea la nivelul UE în acest sens.

- **Obținerea și utilizarea expertizei**

Nu se aplică

- **Evaluarea impactului**

În conformitate cu Orientările privind o mai bună legiferare, prezenta propunere de reglementare se bazează pe o evaluare a impactului care analizează problema principală și problemele secundare legate de lipsa unei aprovizionări sigure și durabile a UE cu materii prime critice. Evaluarea impactului identifică posibile opțiuni de politică pentru abordarea factorilor determinanți ai problemelor și evaluează impactul probabil al acestora. Evaluarea impactului a fost structurată astfel încât să reflecte consultarea grupului de coordonare interservicii al Comisiei în ceea ce privește materiile prime critice.

Evaluarea impactului a primit avizul nefavorabil al Comitetului de control normativ (CCN) la 20 ianuarie 2023. Comitetul a formulat următoarele recomandări:

- clarificarea contextului politic în care se înscrie inițiativa și precizarea modului în care inițiativele paralele și lacunele în materie de reglementare vor fi afectate de viitoarea inițiativă;
- explicarea într-un mod mai clar a setului de obiective generale și specifice, a calendarului acestora, a modului în care interacționează și a modelelor utilizate pentru măsurarea succesului;
- îmbunătățirea nivelului de referință, a structurii și a calendarului opțiunilor de politică și
- îmbunătățirea evaluării impacturilor principale.

Atunci când evaluarea revizuită a impactului a fost prezentată din nou, comitetul a emis un aviz favorabil cu rezerve la 16 februarie 2023.

Evaluarea impactului se bazează pe un set de piloni de politică ce abordează factorii determinanți ai problemelor identificați și vizează atingerea obiectivelor inițiativei. Aceasta stabilește trei opțiuni de politică pentru fiecare pilon, pe baza domeniului de aplicare, a nivelului resurselor, a eficienței și coerenței, precum și pe baza sinergiilor create și a principiilor proporționalității și subsidiarității. În general, opțiunile de politică variază de la opțiunea 1 (scenariul cel mai apropiat de scenariul de statu-quo) la opțiunea 3 (o abordare mai amplă, care include măsuri ce depășesc cadrul de reglementare actual, dar în limitele a ceea ce este fezabil din punct de vedere tehnic).

Opțiunea de politică 1 prevede un mecanism de stabilire a unor obiective pentru materiile prime strategice. Acesta cuprinde o structură de guvernare în cadrul unui comitet dedicat al UE în ceea ce privește MPC, sprijinit de o rețea de agenții naționale și de capacitate operațională în cadrul Comisiei. Această entitate ar dezvolta capacitatea de monitorizare, ar permite coordonarea stocurilor strategice ale UE și ar asigura o mai bună pregătire a întreprinderilor în eventualitatea unor întreruperi ale aprovizionării. Opțiunea conține elemente de sprijinire a lanțului valoric, în special printr-o mai bună coordonare în timpul fazei de explorare, un sprijin sporit pentru proiectele naționale în domeniul MPC și un acces îmbunătățit la finanțare. În ceea ce privește circularitatea, prevede o recomandare care vizează produsele electronice de consum de mici dimensiuni și anunțarea unor acțiuni viitoare. Aceasta prevede o acțiune mai amplă a UE în ceea ce privește stabilirea standardelor internaționale, precum și cerințe minime pentru sistemele de certificare privind durabilitatea MPC și cerințe de informare referitoare la amprenta de mediu a MPC introduse pe piața UE.

Opțiunea de politică 2 are același mecanism de guvernare ca opțiunea 1 și sarcini în ceea ce privește monitorizarea, stocurile strategice și pregătirea pentru riscuri. Aceasta este mai cuprinzătoare, în sensul că îmbunătățește lanțul valoric din UE prin stabilirea unor obligații mai stricte privind explorarea și prin punerea în aplicare a unor proiecte strategice de-a lungul lanțului valoric al materiilor prime strategice. Aceste proiecte ar beneficia de o autorizare simplificată și de un acces coordonat la finanțare. Printre măsurile de stimulare a circularității se numără modificări specifice ale Directivei privind deșeurile extractive. Printre măsurile privind standardele se numără elaborarea unor documente de standardizare suplimentare pentru procesele industriale, iar măsurile privind amprenta de mediu conțin dezvoltarea progresivă a pragurilor pentru MPC, cu condiția ca o evaluare specifică să indice că acest aspect nu ar afecta securitatea aprovizionării.

Opțiunea de politică 3 dezvoltă o capacitate externă în materie de guvernare, care permite propunerea unor măsuri ambițioase privind stocurile strategice, monitorizarea și pregătirea pentru riscuri. Aceasta se bazează, de asemenea, pe conceptul de proiecte strategice, care ar beneficia de sprijin suplimentar în materie de autorizare prin intermediul resurselor dedicate din partea statelor membre și al unui fond european dedicat MPC. La fel ca opțiunea 2, cuprinde măsuri privind circularitatea, standardele și amprenta de mediu.

În general, opțiunea preferată este opțiunea de politică 2, dat fiind că beneficiază de sprijin din partea părților interesate și a statelor membre, creează o sarcină suplimentară limitată pentru instituții, are un cost relativ mai mic și contribuie la îndeplinirea obiectivelor generale și specifice. Aceasta aduce o valoare adăugată clară funcționării pieței unice și are un impact economic pozitiv asupra producătorilor de materii prime critice și asupra sectoarelor din aval, prin consolidarea rezilienței industriale și stimularea dezvoltării lanțului valoric al MPC din UE. Opțiunea de politică 3 ar atinge anumite obiective într-un mod mai eficient (în special în ceea ce privește pilonii monitorizării și accesului la finanțare), dar punerea în aplicare nu ar fi posibilă având în vedere constrângerile bugetare actuale.

Diferențe față de opțiunea preferată în evaluarea impactului

Regulamentul cuprinde măsuri care nu fac obiectul evaluării impactului, și anume:

- Măsuri privind achiziționarea în comun de materii prime strategice. Aceste măsuri au făcut parte din opțiunea de politică 3 privind stocurile strategice, însă au fost ulterior analizate ca fezabile în cadrul opțiunii de politică 2, chiar și în lipsa unui cadru specific de constituire de stocuri. Măsuri privind posibilitatea de reciclare și privind conținutul reciclat al magneților din pământuri rare. Aceste măsuri nu au fost detaliate în evaluarea impactului, dar abordează o parte integrantă a problemei descrise în aceasta, în special factorul determinant care explică modul în care legislația UE privind deșeurile nu vizează în mod suficient valorificarea materiilor prime critice. Comisia a colectat dovezi suplimentare de la experți, grupuri de reflecție și industrie pentru a înțelege mai bine provocările în materie de circularitate în ceea ce privește magneții și impactul potențial al măsurilor. De asemenea, solicită introducerea unor dispoziții privind conformitatea și prezumția de conformitate pentru a permite elaborarea standardelor necesare.
- Măsuri privind cooperarea în materie de parteneriate strategice. Întrucât dimensiunea internațională a evaluării impactului a fost consolidată, astfel cum a sugerat Comitetul de control normativ, s-a considerat oportună adăugarea unei măsuri care să sublinieze necesitatea cooperării și complementarității în ceea ce privește parteneriatele strategice ale UE privind materiile prime cu țările terțe, inclusiv coerența acestora cu cooperarea bilaterală a statelor membre cu țările terțe relevante, venind în completarea acțiunilor anunțate în comunicarea care însoțește propunerea.

- Măsurile privind testele de rezistență ale lanțurilor valorice au fost incluse în opțiunea de politică 3, dar sunt prezente în regulament cu un domeniu de aplicare mai bine direcționat, axându-se exclusiv pe materiile prime strategice. Se preconizează că atât Comisia, cât și statele membre pot partaja sarcinile legate de punerea lor în aplicare, limitând astfel sarcina administrativă.

Aceste noi măsuri se mențin în cadrul general al subiectelor analizate în evaluarea impactului și nu modifică în mod semnificativ compararea opțiunilor sau opțiunea preferată.

Regulamentul propus conține, de asemenea, măsuri care au făcut obiectul evaluării impactului, dar care prezintă diferențe în ceea ce privește punerea lor în aplicare, și anume:

- Propunerea integrează măsurile privind deșeurile extractive planificate în evaluarea impactului direct în regulament, mai degrabă decât printr-o modificare specifică a Directivei privind deșeurile extractive, pentru a se asigura că acestea se aplică mai devreme și într-un mod mai direct.
- Aceasta integrează măsuri privind creșterea nivelului de colectare a deșeurilor electronice și a altor produse și componente bogate în MPC, anticipate ca recomandare a Comisiei în evaluarea impactului, direct în regulament. Această recomandare urmează să fie anunțată în comunicarea însoțitoare, împreună cu o listă de alte măsuri în materie de circularitate, conform planificării. Scopul este de a oferi orientări statelor membre cu privire la punerea în aplicare a măsurilor care se impun în temeiul regulamentului, la un moment ulterior.
- Opțiunea preferată în evaluarea impactului a inclus măsuri care impun ca declarațiile privind durabilitatea să se bazeze pe sisteme de certificare recunoscute, dar să fie puse în aplicare fără a face trimitere la declarațiile privind durabilitatea. Aceste declarații vor face obiectul legislației orizontale, astfel cum s-a anunțat în inițiativa Comisiei privind declarațiile de mediu. Propunerea include o dispoziție care permite Comisiei să recunoască sistemele de certificare pentru sustenabilitatea proiectelor MPC. Participarea la unul dintre aceste sisteme va oferi promotorilor de proiecte o modalitate clară și eficientă de a atesta respectarea criteriului de a constitui un proiect strategic legat de durabilitate.

- **Adecvarea reglementărilor și simplificarea**

Prezenta propunere nu prevede o sarcină de reglementare suplimentară semnificativă.

Costurile administrative pentru întreprinderi care se vor aplica direct în temeiul prezentului regulament sunt limitate. Acestea se referă în primul rând la obligațiile de raportare pentru un număr limitat de întreprinderi mari care își desfășoară activitatea în cadrul lanțului valoric al MPC, raportarea având în continuare un caracter voluntar pentru alte întreprinderi. Costurile suportate pot fi compensate pentru aceleași întreprinderi, care vor beneficia, în anumite condiții (de exemplu, etichetarea proiectelor lor ca fiind strategice) de pe urma câștigurilor de eficiență rezultate din simplificarea obligațiilor de autorizare. Un număr limitat de întreprinderi mari care produc tehnologii strategice cu materii prime strategice vor suporta, de asemenea, costuri pentru efectuarea unui audit.

Costurile legate de studiile necesare pentru calcularea amprente de mediu subiacente sunt, de asemenea, costuri administrative contabilizate în regulament, care ar trebui să fie compensate prin alte inițiative.

Evaluarea costurilor estimează, de asemenea, costurile de raportare a informațiilor suplimentare pentru siturile miniere existente. Având în vedere că, în ceea ce privește cunoștințele generate de respectivele informații privind fluxurile de deșeuri, acestea pot

genera o activitate economică suplimentară prin valorificare, este probabil ca aceste costuri să fie compensate.

Pentru statele membre, costurile vor fi probabil mai ridicate. Cu toate acestea, regulamentul va genera, de asemenea, sinergii sporite și o suprapunere într-o mai mică măsură a acțiunilor între statele membre. Acest aspect ar trebui să deblocheze economiile potențiale prin îmbunătățirea coordonării, de exemplu în ceea ce privește monitorizarea și stocurile strategice. Inițiativa nu anticipează niciun cost pentru cetățeni.

- **Drepturile fundamentale**

Propunerea prevede ca proiectele strategice care beneficiază de sprijin să fie puse în aplicare în mod durabil. Punerea în aplicare durabilă înseamnă că proiectele trebuie să fie nu numai durabile din punctul de vedere al mediului, ci și să respecte drepturile omului prevăzute în instrumentele, orientările și principiile internaționale.

4. IMPLICAȚIILE BUGETARE

Propunerea are implicații bugetare pentru Comisie. Mai exact, și în condițiile în care este pe deplin operațională, sunt necesare până la 33 de echivalente normă întreagă pe an pentru a pune în aplicare regulamentul și actele delegate aferente în perioada 2024-27 din cadrul financiar multianual al UE.

În plus față de suma de 3,2 milioane EUR prevăzută la rubrica 1 pentru efectuarea unei serii de studii necesare punerii în aplicare a regulamentului, sunt necesare angajamente pentru liniile bugetare existente, în valoare de 14 969 de milioane EUR la rubrica 7 (Cheltuieli administrative). Noile angajamente vor fi acoperite din pachetele bugetare existente ale programelor relevante. Implicațiile bugetare vizează, în principal, desfășurarea activităților prevăzute pentru:

- elaborarea actelor delegate și de punere în aplicare necesare implementării prezentului regulament, inclusiv:
 - acte de punere în aplicare referitoare la aplicarea proiectului strategic și la raportul anual al acestuia; programe de explorare generală; pregătirea întreprinderilor pentru riscuri; specificarea produselor scoase din uz și a fluxurilor de deșeuri care conțin cantități relevante de materii prime critice și
 - acte delegate referitoare la definirea materiilor prime critice și strategice; conținutul reciclat al produselor care încorporează magneți permanenți; coduri vamale pentru produsele care încorporează magneți permanenți și normele de calcul și de verificare și clasele de performanță pentru amprenta de mediu;
- asigurarea secretariatului Comitetului european pentru materii prime critice;
- administrarea studiilor și a contractelor;
- îndeplinirea sarcinilor de monitorizare, colectare a datelor și evaluare a riscurilor, în special cu privire la: monitorizarea pieței și raportarea materiilor prime critice și strategice, precum și evaluarea caracterului critic al acestora;
- coordonarea informațiilor furnizate de statele membre;
- asigurarea respectării obligațiilor statelor membre în ceea ce privește măsurile de circularitate, inclusiv măsurile privind deșeurile extractive;
- evaluarea caracterului adecvat al metodei amprente de mediu, elaborarea metodelor de calcul și monitorizarea aplicării măsurilor;

- punerea în aplicare a acțiunilor privind standardizarea și pregătirea cererilor de standardizare;
- coordonarea activităților naționale de explorare;
- coordonarea informațiilor furnizate de statele membre în ceea ce privește stocurile strategice și elaborarea de orientări, atunci când este posibil;
- furnizarea de sprijin constant și raportarea pentru proiectele strategice, în special cu privire la procesele de autorizare, și furnizarea de sprijin pentru procesul de selecție.

În ceea ce privește necesarul de personal, Comisia a analizat cu atenție modalitățile de repartizare a activităților între direcțiile generale, de realocare a personalului atunci când este posibil și de externalizare a sprijinului științific și tehnic pentru pregătirea actelor delegate și a actelor de punere în aplicare și pentru sarcini transversale. Cu toate acestea, este evident că nivelul ridicat de ambiție al măsurilor și importanța sporită a materiilor prime critice necesită o abordare structurată în vederea dezvoltării capacității UE de a lua măsuri în această privință.

5. ALTE ELEMENTE

- **Planuri de punere în aplicare și modalități de monitorizare, evaluare și raportare**

Comisia va evalua coerența, rezultatele, impactul, proporționalitatea și subsidiaritatea prezentei propuneri la cinci ani de la data punerii sale în aplicare.

Principalele constatări ale evaluării vor fi prezentate într-un raport către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul European al Regiunilor, care va fi făcut public.

Pentru a efectua evaluarea, Comitetul european pentru materii prime critice, statele membre și autoritățile naționale competente îi vor furniza informații Comisiei, la cererea acesteia. Este vorba în special de informații privind progresele înregistrate în atingerea indicelui de referință pentru capacitatea UE de-a lungul etapelor lanțului valoric și eficacitatea activităților de monitorizare.

- **Explicarea detaliată a dispozițiilor specifice ale propunerii**

Capitolul I al regulamentului prezintă dispozițiile generale și include definițiile. Regulamentul prevede că obiectivul general este de a asigura accesul UE la o aprovizionare sigură și durabilă cu materii prime critice prin urmărirea a patru obiective specifice: consolidarea capacităților UE de-a lungul diferitelor etape ale lanțului valoric, diversificarea importurilor UE de materii prime, îmbunătățirea capacităților de monitorizare și de reducere a riscurilor și asigurarea unei piețe unice funcționale, îmbunătățind în același timp sustenabilitatea și circularitatea materiilor prime critice. Acesta stabilește indici de referință pentru a marca progresele înregistrate în ceea ce privește primele două obiective descrise aici.

Capitolul II prevede liste ale materiilor prime critice și strategice, care urmează să fie revizuite cel puțin o dată la patru ani, utilizând metodologiile prevăzute în anexele I și II. Aceste liste stabilesc domeniul de aplicare al diferitelor măsuri.

Comisia evaluează peste 80 de materii utilizate în economia UE în ceea ce privește riscul în materie de aprovizionare și importanța lor economică pe baza valorilor medii înregistrate în cea mai recentă perioadă completă de 5 ani. Riscul în materie de aprovizionare este

determinat de concentrarea ofertei la nivel mondial și la nivelul UE, de dependența UE de importuri, de introducerea materiilor prime secundare și de substituibilitatea tehnică. Importanța economică se calculează în funcție de ponderea utilizării în sectoarele NACE de nivel 2 digital și de valoarea adăugată a acestora, ținând seama de substituibilitatea economică. Materiile prime care depășesc pragurile sunt așa-numitele materii prime critice.

Această metodologie recunoscută identifică provocările la nivelul lanțurilor de aprovizionare din întreaga economie a UE. Cu toate acestea, este necesară o abordare complementară pentru a asigura o perspectivă mai dinamică asupra evoluțiilor preconizate ale cererii și ofertei la nivel mondial. Aceasta ar trebui să identifice materiile prime necesare pentru realizarea dublei tranziții și a obiectivelor UE în domeniul apărării și aerospațial și ar trebui să analizeze provocările viitoare și principalele dependențe în ceea ce privește aprovizionarea cu aceste materii prime.

Toate materiile prime examinate în cadrul evaluării caracterului lor critic sunt cartografiate în funcție de utilizarea lor și de importanța acestora pentru tehnologiile care sprijină dubla tranziție verde și digitală și pentru obiectivele în domeniul apărării și aerospațial. Pentru a efectua această delimitare calitativă, analiza s-a bazat pe „Dependențele de materii pentru tehnologiile cu dublă utilizare relevante pentru sectorul apărării din Europa”²² din 2019, pe „Materii prime critice pentru tehnologii și sectoare strategice – un studiu prospectiv”²³, pe „Studiul privind reziliența lanțurilor de aprovizionare critice pentru securitatea energetică și tranziția către o energie curată în timpul și după criza provocată de pandemia de COVID-19”²⁴ din 2020 și pe „Analiza lanțului de aprovizionare și previziunile în ceea ce privește cererea de materii la nivelul tehnologiilor și sectoarelor strategice din UE – un studiu prospectiv”²⁵ din 2023. Această analiză ia în considerare, de asemenea, activitatea organizațiilor internaționale relevante, cum ar fi AIE²⁶, OCDE²⁷ și alte surse de date.

În cazul în care materia primă este extrem de importantă pentru o tehnologie, sunt luați în considerare factori suplimentari, pe baza unei abordări semicantitative prevăzute în anexa 1 la prezentul regulament. Pentru a evalua dacă ar putea exista un deficit de aprovizionare și, în caz afirmativ, amploarea acestuia, previziunile privind cererea în perspectiva anului 2030 și ulterior sunt identificate în măsura în care sunt fiabile și disponibile, iar cererea estimată comparată cu oferta actuală, atât pentru UE, cât și la nivel mondial. Pentru a evalua modul în care producția de materii prime ar putea reacționa la semnalele pieței, rezervele cunoscute sunt comparate cu volumul actual al producției mondiale de materii prime. În plus, volumul producției globale este cuantificat logaritmice, dat fiind că volumele mari de producție sunt mai dificil de extrapolat. În lumina acestor considerente, se propune lista materiilor prime strategice introdusă în anexa 1.

Capitolul III stabilește cadrul pentru consolidarea lanțului valoric al materiilor prime strategice în UE prin selectarea și punerea în aplicare a proiectelor strategice, care vor fi eligibile pentru simplificarea proceselor de autorizare și pentru facilitarea accesului la

²² <https://publications.jrc.ec.europa.eu/repository/handle/JRC117729>.

²³ <https://ec.europa.eu/docsroom/documents/42881>.

²⁴ <https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/b80d77b6-2a3b-11ec-bd8e-01aa75ed71a1/language-en/format-PDF/source-search>.

²⁵ De confirmat.

²⁶ <https://www.iea.org/reports/the-role-of-critical-minerals-in-clean-energy-transitions/mineral-requirements-for-clean-energy-transitions>.

²⁷ <https://www.oecd.org/environment/global-material-resources-outlook-to-2060-9789264307452-en.htm>.

oportunitățile de finanțare, care vor fi, de asemenea, îmbunătățite printr-o mai bună coordonare.

Secțiunea 1 stabilește normele care reglementează selectarea și punerea în aplicare a proiectelor strategice, inclusiv criteriile de recunoaștere ca proiect strategic, procedurile de recunoaștere și de punere în aplicare a acestora.

Secțiunea 2 stabilește proceduri simplificate de autorizare pentru proiectele privind materiile prime critice și, în special, pentru proiectele strategice.

Secțiunea 3 prevede asigurarea unor condiții favorizante pentru proiectele strategice, printre care sprijinul acordat de statele membre pentru a accelera punerea în aplicare a acestora, coordonarea sprijinului financiar și facilitarea acordurilor de preluare.

Secțiunea 4 stabilește dispoziții privind elaborarea unor programe de explorare generală în Europa pentru a facilita dezvoltarea proiectelor de explorare și extracție.

Capitolul IV dezvoltă un mecanism de monitorizare coordonată a lanțurilor de aprovizionare cu materii prime critice și prevede măsuri de reducere a riscurilor în materie de aprovizionare. Acesta stabilește un cadru pentru monitorizarea sistematică a riscurilor în materie de aprovizionare cu materii prime critice în diferite etape ale lanțurilor valorice. De asemenea, stabilește un cadru pentru reducerea riscurilor prin coordonarea stocurilor strategice de materii prime strategice, prin impunerea obligației ca marii importatori și producători să își auditeze periodic lanțurile de aprovizionare și prin facilitarea achizițiilor comune de materii prime strategice.

Capitolul V cuprinde dispoziții privind dezvoltarea circularității piețelor materiilor prime critice și reducerea amprente de mediu a materiilor prime critice.

Secțiunea 1 stabilește norme pentru ca statele membre să adopte și să pună în aplicare măsuri privind circularitatea, în special în ceea ce privește fluxurile de deșeuri cu un potențial ridicat de valorificare a materiilor prime critice, iar statele membre și operatorii de deșeuri extractive să evalueze potențialul de valorificare a materiilor prime critice din siturile de deșeuri extractive. De asemenea, îmbunătățește circularitatea magneților permanenți, solicitând informații cu privire la tipul și compoziția magneților permanenți încorporați în produse, precum și cu privire la conținutul de MPC reciclat al acestora. În urma unei evaluări specifice, prevede introducerea unor praguri minime pentru conținutul reciclat.

Secțiunea 2 stabilește norme pentru recunoașterea de către Comisie a sistemelor de certificare legate de durabilitatea materiilor prime critice. De asemenea, cuprinde dispoziții privind declararea amprente de mediu sau a materiilor prime critice introduse pe piața UE.

Secțiunea 3 cuprinde norme privind libera circulație, conformitatea și supravegherea pieței în ceea ce privește produsele care încorporează magneți permanenți și MPC pentru care trebuie declarată amprenta de mediu.

Capitolul VI oferă un cadru pentru cooperarea privind parteneriatele strategice cu țările terțe în ceea ce privește materiile prime și pentru realizarea unor sinergii sporite între parteneriatele strategice și cooperarea statelor membre cu țările terțe relevante.

Capitolul VII instituie un Comitet european pentru materii prime critice, alcătuit din reprezentanți la nivel înalt ai statelor membre și ai Comisiei, care va prezida comitetul. Comitetul va oferi Comisiei consiliere și asistență în ceea ce privește coordonarea, cooperarea și schimbul de informații pentru a sprijini punerea în aplicare a prezentului regulament.

Capitolele VIII și IX sunt capitole cu articole privind actele delegate și actele de punere în aplicare, precum și privind modificările aduse altor acte legislative.

Capitolul X cuprinde articole privind sancțiunile, monitorizarea progreselor și efectuarea unei evaluări a regulamentului. Acesta stabilește, de asemenea, un raport comun pentru statele membre cu privire la diferite măsuri și conține un articol care asigură faptul că informațiile confidențiale colectate în temeiul prezentului regulament sunt tratate în mod consecvent.

Anexa I stabilește lista materiilor prime strategice și metodologia de selectare a acestora.

Anexa II stabilește lista materiilor prime critice și metodologia de selectare a acestora.

Anexa III conține elementele care trebuie luate în considerare la evaluarea conformității unui proiect privind materiile prime cu criteriile de recunoaștere ca proiect strategic.

Anexa IV precizează criteriile pe care trebuie să le îndeplinească un sistem de certificare recunoscut.

Anexa V stabilește elementul care trebuie luat în considerare la definirea normelor de calcul și de verificare pentru amprenta de mediu a materiilor prime critice.

Anexa VI cuprinde o listă a codurilor din Nomenclatura combinată și a descrierilor produselor care fac obiectul cerințelor privind circularitatea magnetului permanent.

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

de instituire a unui cadru pentru asigurarea aprovizionării sigure și durabile cu materii prime critice și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 168/2013, (UE) 2018/858, (UE) 2018/1724 și (UE) 2019/1020

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,
având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,
având în vedere propunerea Comisiei Europene,
după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,
având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European²⁸,
hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,
întrucât:

- (1) Accesul la materii prime este esențial pentru economia Uniunii și pentru funcționarea pieței interne. Există un set de materii prime neenergetice, neagricole, care, pe fondul importanței economice ridicate și a expunerii lor la un risc ridicat în materie de aprovizionare, cauzat adesea de o concentrare ridicată a aprovizionării din câteva țări terțe, sunt considerate esențiale. Având în vedere rolul esențial al unui număr mare de astfel de materii prime critice în realizarea dublei tranziții verzi și digitale și având în vedere utilizarea lor pentru aplicații în domeniul apărării și al spațiului, cererea va crește exponențial în deceniile următoare. În același timp, riscul de întreruperi ale aprovizionării este în creștere, pe fondul intensificării tensiunilor geopolitice și a concurenței în materie de resurse. În plus, dacă nu este gestionată în mod corespunzător, creșterea cererii de materii prime critice ar putea genera efecte sociale și de mediu negative. În lumina acestor tendințe, se impune luarea unor măsuri pentru a asigura accesul la o aprovizionare sigură și durabilă cu materii prime critice în scopul de a proteja reziliența economică a Uniunii și autonomia strategică deschisă.
- (2) Având în vedere complexitatea și caracterul transnațional al lanțurilor valorice ale materiilor prime critice, măsurile naționale neordonate menite să asigure o aprovizionare sigură și durabilă cu materii prime critice au un potențial ridicat de denaturare a concurenței și de fragmentare a pieței interne. Prin urmare, pentru a garanta funcționarea pieței interne, ar trebui creat un cadru comun al Uniunii pentru a aborda această principală provocare la nivel colectiv.
- (3) În primul rând, pentru a asigura în mod eficace accesul Uniunii la o aprovizionare sigură și durabilă cu materii prime critice, cadrul respectiv ar trebui să includă măsuri

²⁸ JO C , , p. .

de reducere a riscurilor tot mai mari în materie de aprovizionare ale Uniunii prin consolidarea capacităților Uniunii de-a lungul tuturor etapelor lanțului valoric al materiilor prime strategice, inclusiv extracția, prelucrarea și reciclarea, în vederea atingerii unor indici de referință definiți pentru fiecare materie primă strategică. În al doilea rând, întrucât Uniunea va continua să se bazeze pe importuri, cadrul ar trebui să includă măsuri de creștere a diversificării aprovizionării externe cu materii prime strategice. În al treilea rând, este necesar să fie prevăzute măsuri de consolidare a capacității Uniunii de a monitoriza și de a reduce riscurile existente și viitoare în materie de aprovizionare. În al patrulea rând, cadrul ar trebui să cuprindă măsuri de creștere a circularității și a sustenabilității materiilor prime critice consumate în Uniune.

- (4) Pentru a se asigura că măsurile prevăzute în regulament se concentrează asupra celor mai relevante materii, ar trebui să se întocmească o listă a materiilor prime strategice și o listă a materiilor prime critice. Listele respective ar trebui, de asemenea, să fie utile în ceea ce privește orientarea și coordonarea eforturilor statelor membre de a contribui la realizarea obiectivelor prezentului regulament. Lista materiilor prime strategice ar trebui să conțină materii prime de mare importanță strategică, ținând seama de utilizarea lor în cadrul tehnologiilor strategice care stau la baza dublei tranziții verzi și digitale sau pentru aplicații din domeniul apărării sau al spațiului, care sunt caracterizate de un decalaj potențial semnificativ între oferta globală și cererea preconizată și pentru care o creștere a producției este relativ dificilă, de exemplu din cauza termenelor lungi de execuție pentru noile proiecte care sporesc capacitatea de aprovizionare. Pentru a ține seama de posibilele schimbări de natură tehnologică și economică, lista materiilor strategice ar trebui revizuită periodic și, dacă este necesar, actualizată. Pentru a se asigura că eforturile de creștere a capacităților Uniunii de-a lungul lanțului valoric, de consolidare a capacității Uniunii de a monitoriza și de a reduce riscurile în materie de aprovizionare și de creștere a diversificării aprovizionării se concentrează asupra materiilor pentru care sunt cele mai necesare, măsurile relevante ar trebui să se aplice numai în cazul listei de materii prime strategice.
- (5) Lista materiilor prime critice ar trebui să conțină toate materiile prime strategice, precum și orice alte materii prime de mare importanță pentru economia Uniunii în ansamblu și pentru care există un risc ridicat de întrerupere a aprovizionării. Pentru a ține seama de posibilele schimbări de natură tehnologică și economică, Comisia ar trebui, în continuarea practicii actuale, să efectueze periodic o evaluare bazată pe date privind producția, comerțul, aplicațiile, reciclarea și substituirea unei game largi de materii prime, pentru a actualiza listele de materii prime critice și strategice care reflectă evoluția importanței economice și a riscului în materie de aprovizionare asociat acestor materii prime. Lista materiilor prime critice ar trebui să includă materiile prime care ating sau depășesc pragurile atât în ceea ce privește importanța economică, cât și riscul în materie de aprovizionare, fără a clasifica materiile prime relevante din punctul de vedere al caracterului critic. Această evaluare ar trebui să se bazeze pe o medie a celor mai recente date disponibile pe o perioadă de 5 ani. Măsurile prevăzute în prezentul regulament referitoare la ghișeul unic pentru autorizare, planificare, explorare, monitorizare, circularitate și durabilitate ar trebui să se aplice tuturor materiilor prime critice.
- (6) Pentru a consolida capacitățile Uniunii de-a lungul lanțului valoric al materiilor prime strategice, ar trebui stabiliți indici de referință pentru a direcționa eforturile și a urmări progresele înregistrate. Obiectivul ar trebui să fie creșterea capacităților pentru fiecare materie primă strategică în fiecare etapă a lanțului valoric, urmărind, în același timp,

atingerea indicilor de referință privind capacitatea globală de extracție, prelucrare și reciclare a materiilor prime strategice. În primul rând, Uniunea ar trebui să sporească gradul de utilizare a propriilor resurse geologice de materii prime strategice și să își consolideze capacitatea pentru a-i permite să extragă materiile necesare pentru a produce cel puțin 10 % din consumul de materii prime strategice al Uniunii. Ținând seama de faptul că, în mare măsură, capacitatea de extracție depinde de disponibilitatea resurselor geologice ale Uniunii, atingerea acestui indice de referință depinde de respectiva disponibilitate. În al doilea rând, pentru a construi un lanț valoric complet și pentru a preveni orice blocaje în etape intermediare, Uniunea ar trebui, în plus, să își sporească capacitatea de prelucrare de-a lungul lanțului valoric și să poată produce cel puțin 40 % din consumul său anual de materii prime strategice. În al treilea rând, se preconizează că, în deceniile următoare, consumul în Uniune de materii prime strategice poate fi acoperit într-o pondere din ce în ce mai mare de materii prime secundare, ceea ce ar îmbunătăți atât securitatea, cât și sustenabilitatea aprovizionării cu materii prime a Uniunii. Prin urmare, capacitatea de reciclare a Uniunii ar trebui să poată produce cel puțin 15 % din consumul anual de materii prime strategice al Uniunii. Acești indici de referință se referă la orizontul de timp pentru 2030, în conformitate cu obiectivele Uniunii în materie de climă și energie stabilite în temeiul Regulamentului (UE) 2021/1119 al Parlamentului European și al Consiliului²⁹ și cu obiectivele digitale din cadrul deceniului digital³⁰, pe care se întemeiază. În plus, locurile de muncă de calitate, inclusiv dezvoltarea competențelor și tranzițiile de la un loc de muncă la altul, vor aborda riscurile de pe piața sectorială a forței de muncă și vor contribui la asigurarea competitivității UE.

- (7) Pentru unele materii prime, aprovizionarea Uniunii depinde aproape în totalitate de o singură țară. Astfel de dependențe implică un risc ridicat de întreruperi ale aprovizionării. Pentru a limita acest risc potențial și pentru a spori reziliența economică a Uniunii, ar trebui depuse eforturi pentru a se asigura că, până în 2030, aceasta nu va depinde de o singură țară terță pentru mai mult de 65 % din volumul său de aprovizionare cu materii prime strategice, neprelucrate și în orice etapă a prelucrării, acordând totuși o atenție deosebită țărilor cu care Uniunea a stabilit un parteneriat strategic privind materiile prime, oferind niveluri mai ridicate de asigurare cu privire la riscurile în materie de aprovizionare.
- (8) Este necesar să se instituie măsuri adecvate pentru a sprijini proiectele strategice care vizează extracția, prelucrarea sau reciclarea materiilor prime strategice în Uniune, care, împreună cu eforturile statelor membre, ar trebui să contribuie la creșterea capacităților în vederea atingerii indicilor de referință. Alte măsuri, în special cele privind explorarea sau circularitatea, ar trebui să contribuie, de asemenea, la consolidarea diferitelor etape ale lanțului valoric, contribuind astfel la atingerea indicilor de referință. Pentru a se asigura că indicii de referință sunt îndepliniți la timp, Comisia, cu ajutorul Comitetului european pentru materii prime critice („comitetul”), ar trebui să urmărească și să raporteze progresele înregistrate în direcția îndeplinirii indicilor de referință. În cazul în care progresele raportate în vederea atingerii indicilor de referință sunt, în general, insuficiente, Comisia ar trebui să evalueze fezabilitatea și

²⁹ Regulamentul (UE) 2021/1119 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 iunie 2021 de instituire a cadrului pentru realizarea neutralității climatice și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 401/2009 și (UE) 2018/1999 (JO L 243, 9.7.2021, p. 1).

³⁰ Decizia (UE) 2022/2481 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 decembrie 2022 de instituire a programului de politică pentru 2030 privind deceniul digital (JO L 323, 19.12.2022, p. 4).

proporționalitatea măsurilor suplimentare. Lipsa progreselor doar în ceea ce privește o singură materie primă sau un set restrâns de materii prime strategice nu ar trebui, în principiu, să atragă după sine necesitatea depunerii de către Uniune a unor eforturi suplimentare.

- (9) Pentru a consolida capacitățile în Uniune, Comisia, cu sprijinul comitetului, ar trebui să identifice proiecte strategice în Uniune care intenționează să devină active în ceea ce privește extracția, prelucrarea sau reciclarea materiilor prime strategice. Sprijinul eficace pentru proiectele strategice are potențialul de a îmbunătăți accesul la materii pentru sectoarele din aval, de a crea oportunități economice de-a lungul lanțului valoric, inclusiv pentru IMM-uri, precum și de a contribui la crearea de locuri de muncă. Prin urmare, pentru a asigura dezvoltarea proiectelor strategice în întreaga Uniune, astfel de proiecte ar trebui să beneficieze de proceduri de autorizare simplificate și previzibile, precum și de sprijin pentru obținerea accesului la finanțare. Pentru a concentra sprijinul și a asigura valoarea lor adăugată, ar trebui ca proiectele să fie evaluate pe baza unui set de criterii, înainte de a primi un astfel de sprijin. Proiectele strategice din Uniune ar trebui să consolideze securitatea aprovizionării Uniunii cu materii prime strategice, să demonstreze un nivel suficient de fezabilitate tehnică și să fie puse în aplicare într-un mod sustenabil din punct de vedere social și al mediului. De asemenea, acestea ar trebui să ofere beneficii transfrontaliere în afara statului membru în cauză. În cazul în care evaluează aceste criterii ca fiind îndeplinite, Comisia ar trebui să publice recunoașterea ca proiect strategic într-o decizie. Întrucât recunoașterea rapidă este esențială pentru a sprijini în mod eficace securitatea aprovizionării Uniunii, procesul de evaluare ar trebui să rămână simplu și să nu fie excesiv de împovăraător.
- (10) Pentru a diversifica aprovizionarea Uniunii cu materii prime strategice, Comisia, cu sprijinul comitetului, ar trebui să identifice proiecte strategice în țări terțe care intenționează să devină active în ceea ce privește extracția, prelucrarea sau reciclarea materiilor prime strategice. Pentru a se asigura că astfel de proiecte strategice sunt puse în aplicare în mod eficace, acestea ar trebui să beneficieze de un acces îmbunătățit la finanțare. Pentru a asigura valoarea lor adăugată, proiectele ar trebui evaluate pe baza unui set de criterii. Asemenea proiectelor din Uniune, proiectele strategice din țări terțe ar trebui să consolideze securitatea aprovizionării Uniunii cu materii prime strategice, să demonstreze un nivel suficient de fezabilitate tehnică și să fie puse în aplicare într-un mod sustenabil. În cazul proiectelor de pe piețele emergente și economiile în curs de dezvoltare, proiectul ar trebui să fie reciproc avantajos pentru Uniune și pentru țara terță implicată și să aducă valoare adăugată în țara respectivă, ținând seama totodată de coerența sa cu politica comercială comună a Uniunii. O astfel de valoare poate fi derivată din contribuția proiectului la mai multe etape ale lanțului valoric, precum și din crearea, prin intermediul proiectului, de beneficii economice și sociale mai ample, inclusiv crearea de locuri de muncă în conformitate cu standardele internaționale. În cazul în care evaluează aceste criterii ca fiind îndeplinite, Comisia ar trebui să publice recunoașterea ca proiect strategic într-o decizie.
- (11) Pentru a asigura sustenabilitatea creșterii producției de materii prime, ar trebui puse în aplicare în mod durabil noi proiecte privind materiile prime. În acest scop, proiectele strategice care beneficiază de sprijin în temeiul prezentului regulament ar trebui evaluate ținând seama de instrumentele internaționale care acoperă toate aspectele

legate de durabilitate evidențiate în principiile UE privind materiile prime durabile³¹, printre care asigurarea protecției mediului, practicile responsabile din punct de vedere social, inclusiv respectarea drepturilor omului, cum ar fi drepturile femeilor, și practicile comerciale transparente. Proiectele ar trebui, de asemenea, să asigure implicarea cu bună credință, precum și consultări largi și utile cu comunitățile locale, inclusiv cu popoarele indigene. Pentru a oferi promotorilor de proiecte o modalitate clară și eficientă de respectare a acestui criteriu, respectarea legislației relevante a Uniunii, a standardelor, orientărilor și principiilor internaționale relevante sau participarea la un sistem de certificare recunoscut în temeiul prezentului regulament ar trebui să fie considerate suficiente.

- (12) Orice promotor al unui proiect privind materiile prime strategice ar trebui să poată solicita Comisiei recunoașterea proiectului său ca proiect strategic. Cererea ar trebui să cuprindă o serie de documente și dovezi referitoare la criterii. Pentru o mai bună evaluare a viabilității sociale, de mediu și economice, a fezabilității proiectului, precum și a nivelului de încredere în estimări, promotorul proiectului ar trebui, de asemenea, să furnizeze o clasificare a proiectului în conformitate cu Clasificarea cadru a resurselor elaborată de Organizația Națiunilor Unite și, pentru a permite validarea obiectivă, ar trebui să sprijine această clasificare cu dovezi relevante. Un calendar al proiectului ar trebui, de asemenea, anexat la o cerere, pentru a estima momentul în care proiectul ar putea contribui la indicii de referință pentru capacitatea internă sau pentru diversificare. Întrucât acceptarea de către public a proiectelor miniere este esențială pentru punerea lor efectivă în aplicare, promotorul ar trebui, de asemenea, să prezinte un plan care să conțină măsuri de facilitare a acceptării de către public. Ar trebui să se acorde o atenție deosebită partenerilor sociali, societății civile și altor actori în materie de supraveghere. Promotorul ar trebui, de asemenea, să furnizeze un plan de afaceri care să ofere informații cu privire la viabilitatea financiară a proiectului și o imagine de ansamblu a acordurilor de finanțare și de preluare deja garantate, precum și estimări privind potențialul de creare de locuri de muncă și nevoile proiectului în ceea ce privește forța de muncă calificată, inclusiv perfecționarea și recalificarea.
- (13) Pentru a asigura gestionarea eficace și eficientă a cererilor, Comisia ar trebui să fie în măsură să acorde prioritate prelucrării cererilor pentru proiecte legate de anumite etape ale lanțului valoric subreprezentate sau de materii prime strategice, pentru a putea asigura progresul echilibrat al Uniunii către toți indicatorii de referință pentru capacitatea Uniunii incluși în prezentul regulament.
- (14) Întrucât cooperarea statului membru pe teritoriul căruia va fi pus în aplicare un proiect strategic este necesară pentru a asigura punerea efectivă în aplicare a acestuia, statul membru respectiv ar trebui să aibă dreptul la opoziție și, astfel, să împiedice acordarea statutului de proiect strategic unui proiect strategic împotriva voinței sale. În acest caz, statul membru în cauză ar trebui să furnizeze o justificare motivată pentru refuzul său, făcând trimitere la criteriile aplicabile. În mod similar, Uniunea nu ar trebui să acorde statutul de proiect strategic proiectelor care vor fi puse în aplicare de o țară terță împotriva voinței guvernului său și, prin urmare, ar trebui să evite orice acțiune în acest sens în cazul în care guvernul unei țări terțe se opune.

³¹ Comisia Europeană, Direcția Generală Piață Internă, Industrie, Antreprenoriat și IMM-uri, Principiile UE privind materiile prime durabile, *Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene*, 2021, <https://op.europa.eu/ro/publication-detail/-/publication/5177cf81-78db-11ec-9136-01aa75ed71a1>.

- (15) Pentru a preveni utilizarea abuzivă a recunoașterii ca proiect strategic, Comisia ar trebui să poată abroga decizia sa inițială de a recunoaște un proiect ca fiind strategic dacă acesta nu mai îndeplinește condițiile sau dacă recunoașterea s-a bazat pe o cerere care conține informații incorecte. Înainte de a acționa în acest sens, Comisia ar trebui să consulte comitetul și să audieze promotorul proiectului.
- (16) Având în vedere importanța lor pentru asigurarea securității aprovizionării cu materii prime strategice, proiectele strategice ar trebui să fie considerate de interes public. Asigurarea securității aprovizionării cu materii prime strategice este de o importanță crucială pentru succesul dublei tranziții verzi și digitale, precum și pentru reziliența sectorului apărării și a celui spațial. Pentru a contribui la securitatea aprovizionării cu materii prime strategice în Uniune, statele membre pot prevedea sprijin în cadrul procedurilor naționale de autorizare pentru a accelera realizarea proiectelor strategice în conformitate cu dreptul Uniunii.
- (17) Procedurile naționale de autorizare asigură faptul că proiectele privind materiile prime sunt sigure, fiabile și respectă cerințele de mediu, sociale și de siguranță. Legislația Uniunii în domeniul mediului stabilește condiții comune pentru procesul și conținutul procedurilor naționale de autorizare, asigurând astfel un nivel ridicat de protecție a mediului și permițând exploatarea durabilă a potențialului Uniunii de-a lungul lanțului valoric al materiilor prime. Prin urmare, acordarea statutului de proiect strategic nu ar trebui să aducă atingere niciunei condiții de autorizare aplicabile proiectelor relevante, inclusiv celor prevăzute în Directiva 2011/92/UE a Parlamentului European și a Consiliului³², în Directiva 92/43/CEE a Consiliului³³, în Directiva 2000/60/CE³⁴ a Parlamentului European și a Consiliului, în Directiva 2010/75/UE³⁵ a Parlamentului European și a Consiliului și în Directiva 2004/35/CE³⁶ a Parlamentului European și a Consiliului, în Directiva 2009/147/CE³⁷ a Parlamentului European și a Consiliului și în Directiva 2006/21/CE³⁸ a Parlamentului European și a Consiliului.
- (18) În același timp, imprevizibilitatea, complexitatea și, uneori, durata excesivă a procedurilor naționale de autorizare subminează securitatea investițiilor necesare dezvoltării eficiente a proiectelor privind materiile prime strategice. Prin urmare, pentru a asigura și a accelera punerea lor efectivă în aplicare, statele membre ar trebui să aplice o procedură de autorizare simplificată și previzibilă în cazul proiectelor strategice. În acest scop, proiectele strategice ar trebui să beneficieze de un „statut prioritar” la nivel național pentru a se asigura un tratament administrativ rapid și un

³² Directiva 2011/92/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului (JO L 26, 28.1.2012, p. 1).

³³ Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică (JO L 206, 22.7.1992, p. 7).

³⁴ Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2000 de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei (JO L 327, 22.12.2000, p. 1).

³⁵ Directiva 2010/75/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 noiembrie 2010 privind emisiile industriale (prevenirea și controlul integrat al poluării) (JO L 334, 17.12.2010, p. 17).

³⁶ ^[1] Directiva 2004/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind răspunderea pentru mediul înconjurător în legătură cu prevenirea și repararea daunelor aduse mediului (JO L 143, 30.4.2004, p. 56).

³⁷ Directiva 2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind conservarea păsărilor sălbatice (JO L 20, 26.1.2010, p. 7).

³⁸ Directiva 2006/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 martie 2006 privind gestionarea deșeurilor din industriile extractive și de modificare a Directivei 2004/35/CE – Declarația Parlamentului European, a Consiliului și a Comisiei (JO L 102, 11.4.2006, p. 15).

tratament în regim de urgență în toate procedurile judiciare și litigioase aferente. Prezentul regulament nu ar trebui să împiedice autoritățile competente să simplifice autorizarea altor proiecte privind lanțul valoric al materiilor prime critice care nu sunt proiecte strategice.

- (19) Având în vedere rolul lor în asigurarea securității aprovizionării Uniunii cu materii prime strategice și contribuția lor la autonomia strategică deschisă a Uniunii și la tranziția verde și digitală, proiectele strategice ar trebui să fie considerate de către autoritatea de autorizare responsabilă ca fiind de interes public. Proiectele strategice care au un impact negativ asupra mediului, în măsura în care intră în domeniul de aplicare al Directivei 2000/60/CE, al Directivei 92/43/CEE a Consiliului și al Directivei 2009/147/CE³⁹, pot fi autorizate în cazul în care autoritatea de autorizare responsabilă concluzionează, pe baza evaluării sale de la caz la caz, că interesul public deservit de proiect prevalează asupra efectelor respective, sub rezerva îndeplinirii tuturor condițiilor relevante prevăzute în directivele respective. După caz, evaluarea de la caz la caz ar trebui să țină seama de specificitatea geologică a siturilor de extracție, care limitează deciziile privind amplasarea.
- (20) Pentru a reduce complexitatea și a spori eficiența și transparența procesului de autorizare, promotorii de proiecte privind materiile prime critice ar trebui să poată interacționa cu o singură autoritate națională, care să fie responsabilă de facilitarea și coordonarea întregului proces de autorizare, iar în cazul proiectelor strategice, să emită o decizie exhaustivă în termenul aplicabil. În acest scop, statele membre ar trebui să desemneze o singură autoritate națională competentă. Atunci când este necesar, având în vedere organizarea internă a unui stat membru, sarcinile autorității naționale competente ar trebui să poată fi delegate unei alte autorități, în aceleași condiții. Pentru a asigura punerea în aplicare eficace a responsabilităților care îi revin, statele membre ar trebui să pună la dispoziția autorității lor naționale competente sau a oricărei autorități care acționează în numele acestora personal și resurse suficiente.
- (21) În scopul de a asigura claritatea cu privire la statutul de autorizare al proiectelor strategice și pentru a limita eficacitatea potențialelor litigii abuzive, fără a submina controlul jurisdicțional efectiv, statele membre ar trebui să se asigure că orice litigiu privind procedura de autorizare a proiectelor strategice este soluționat în timp util. În acest scop, autoritățile naționale competente ar trebui să se asigure că solicitanții și promotorii de proiecte au acces la o procedură simplă de soluționare a litigiilor și că proiectele strategice beneficiază de un tratament de urgență în ceea ce privește toate procedurile judiciare și de soluționare a litigiilor legate de proiecte.
- (22) Pentru a permite cetățenilor și întreprinderilor să beneficieze în mod direct de avantajele pieței interne, fără a suporta o sarcină administrativă suplimentară inutilă, Regulamentul (UE) 2018/1724 al Parlamentului European și al Consiliului⁴⁰, prin care a fost instituit portalul digital unic, prevede norme generale privind furnizarea de informații online, procedurile și serviciile de asistență relevante pentru funcționarea pieței interne. Cerințele și procedurile de informare reglementate de prezentul

³⁹ Directiva 2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind conservarea păsărilor sălbatice (JO L 20, 26.1.2010, p. 7).

⁴⁰ Regulamentul (UE) 2018/1724 al Parlamentului European și al Consiliului din 2 octombrie 2018 privind înființarea unui portal digital unic (gateway) pentru a oferi acces la informații, la proceduri și la servicii de asistență și de soluționare a problemelor și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1024/2012 (JO L 295, 21.11.2018, p. 1).

regulament ar trebui să fie în concordanță cu cerințele Regulamentului (UE) 2018/1724. În special, ar trebui să se asigure faptul că promotorii de proiecte strategice pot să acceseze și să finalizeze, în întregime online, orice procedură legată de procesul de autorizare, în conformitate cu articolul 6 alineatul (1) și cu anexa II la Regulamentul (UE) 2018/1724.

- (23) Pentru a oferi promotorilor de proiecte și altor investitori securitatea și claritatea necesare pentru a intensifica dezvoltarea proiectelor strategice, statele membre ar trebui să se asigure că procedura de autorizare pentru astfel de proiecte nu depășește termenul prestabilit. În cazul proiectelor strategice care implică numai prelucrarea sau reciclarea, durata procedurii de autorizare nu ar trebui să depășească un an. Cu toate acestea, în cazul proiectelor strategice care implică extracția, durata procedurii de autorizare nu ar trebui să depășească doi ani, având în vedere complexitatea și amploarea impactului potențial implicat. Pentru a respecta în mod eficace aceste termene, statele membre ar trebui să se asigure că autoritățile responsabile dispun de personal și de resurse suficiente. Prin intermediul instrumentului de sprijin tehnic, Comisia sprijină statele membre, la cererea acestora, în ceea ce privește conceperea, elaborarea și punerea în aplicare a reformelor, inclusiv consolidarea capacității administrative în legătură cu procedurile naționale de autorizare.
- (24) Evaluările și autorizațiile de mediu necesare în temeiul dreptului Uniunii, inclusiv în ceea ce privește apa, habitatele și păsările, fac parte integrantă din procedura de autorizare a unui proiect privind materiile prime și reprezintă o garanție esențială pentru a asigura prevenirea sau reducerea la minimum a efectelor negative asupra mediului. Cu toate acestea, pentru a se asigura că procedurile de autorizare în ceea ce privește proiectele strategice sunt previzibile și oportune, ar trebui valorificat orice potențial de eficientizare a evaluărilor și autorizațiilor necesare, fără ca nivelul de protecție a mediului să fie diminuat. În această privință, ar trebui să se asigure faptul că evaluările necesare sunt grupate pentru a preveni suprapunerile inutile și că promotorii de proiecte și autoritățile responsabile convin în mod explicit asupra domeniului de aplicare al evaluărilor grupate înainte ca acestea să fie puse în aplicare pentru a preveni monitorizarea inutilă.
- (25) Conflictele legate de exploatarea terenurilor pot crea obstacole în calea implementării proiectelor privind materiile prime critice. Planurile bine concepute, inclusiv planurile de amenajare a teritoriului și zonarea, care iau în considerare potențialul de punere în aplicare a proiectelor privind materiile prime critice și ale căror posibile efecte asupra mediului sunt evaluate, pot contribui la echilibrarea bunurilor și intereselor publice, reducând riscul de conflict și accelerând implementarea durabilă a proiectelor privind materiile prime în Uniune. Prin urmare, în contextul elaborării planurilor relevante, autoritățile naționale, regionale și locale responsabile ar trebui să ia în considerare includerea unor dispoziții pentru proiectele privind materiile prime.
- (26) La nivelul Uniunii, proiectele privind materiile prime critice se confruntă adesea cu dificultăți în ceea ce privește accesul la finanțare. Piețele materiilor prime critice sunt adesea caracterizate de o volatilitate ridicată a prețurilor, de perioade lungi de execuție, de un nivel ridicat de concentrare și de opacitate. În plus, finanțarea sectorului necesită un nivel ridicat de cunoștințe de specialitate, care adesea lipsesc la nivelul instituțiilor financiare. Pentru a depăși acești factori și a contribui la asigurarea aprovizionării stabile și fiabile cu materii prime strategice, statele membre și Comisia ar trebui să contribuie la accesul la finanțare și la sprijin administrativ.

- (27) Un lanț valoric puternic în Europa poate fi construit numai cu mijloace financiare adecvate. Comisia va colabora cu partenerii de implementare ai InvestEU pentru a căuta modalități de intensificare a sprijinului pentru investiții, în conformitate cu obiectivele comune prevăzute în Regulamentul (UE) 2021/523⁴¹ și în prezentul regulament. Platforma de consiliere InvestEU poate contribui la crearea unei rezerve de proiecte viabile.
- (28) Pentru a depăși limitările eforturilor actuale adesea fragmentate de investiții publice și private, pentru a facilita integrarea și randamentul investițiilor, Comisia, statele membre și băncile de promovare ar trebui să îmbunătățească coordonarea și crearea de sinergii între programele de finanțare existente la nivelul Uniunii și la nivel național, precum și să asigure o mai bună coordonare și colaborare cu industria și principalele părți interesate din sectorul privat. În acest scop, ar trebui înființat un subgrup special al comitetului, care să reunească experți din statele membre și din partea Comisiei, precum și instituții financiare publice relevante. Acest subgrup ar trebui să pună în discuție nevoile individuale de finanțare ale proiectelor strategice și posibilitățile de finanțare existente aferente acestora, pentru a oferi promotorilor de proiecte o sugestie cu privire la modul optim de accesare a posibilităților de finanțare existente. Atunci când discută și formulează recomandări pentru finanțarea proiectelor strategice în țări terțe, comitetul ar trebui să țină seama în special de strategia „Global Gateway”⁴².
- (29) Investițiile private realizate de întreprinderi, investitori financiari și achizitori sunt esențiale. În cazul în care nu sunt suficiente doar investițiile private, implementarea efectivă a proiectelor de-a lungul lanțului valoric al materiilor prime critice poate necesita sprijin public, de exemplu sub formă de garanții, împrumuturi sau investiții de capital sau cvasicapital. Acest sprijin public poate constitui ajutor de stat. Ajutorul respectiv trebuie să aibă un efect stimulator și să fie necesar, adecvat și proporțional. Orientările existente privind ajutoarele de stat, care au făcut recent obiectul unei revizui aprofundate în conformitate cu obiectivele dublei tranziții, oferă posibilități ample de sprijinire a investițiilor de-a lungul lanțului valoric al materiilor prime critice, sub rezerva anumitor condiții.
- (30) Sprijinul public este utilizat pentru a aborda, în mod proporțional, disfuncționalitățile specifice identificate ale pieței sau situațiile de investiții insuficiente, iar acțiunile nu ar trebui să se suprapună peste finanțarea privată sau să o excludă ori să denatureze concurența pe piața internă. Acțiunile ar trebui să aibă o valoare adăugată clară pentru Uniune.
- (31) Prețurile volatile ale mai multor materii prime strategice, exacerbate de mijloace limitate de acoperire a acestora pe piețele la termen, creează un obstacol atât pentru promotorii de proiecte în ceea ce privește asigurarea finanțării pentru proiectele privind materiile prime strategice, cât și pentru consumatorii din aval care doresc să asigure prețuri stabile și previzibile pentru factorii de producție esențiali. În contextul eforturilor de a reduce incertitudinea cu privire la prețurile viitoare ale materiilor prime strategice, este necesar să se prevadă instituirea unui sistem care să permită atât achizitorilor interesați, cât și promotorilor de proiecte strategice să își prezinte ofertele

⁴¹ Regulamentul (UE) 2021/523 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 martie 2021 de instituire a Programului InvestEU și de modificare a Regulamentului (UE) 2015/1017 (JO L 64, 26.3.2021, p. 30).

⁴² Comunicare comună către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European, Comitetul Regiunilor și Banca Europeană de Investiții – Inițiativa „Global Gateway” (JOIN/2021/30 final).

de cumpărare sau de vânzare și să îi contacteze în cazul în care ofertele respective sunt potențial compatibile.

- (32) Cunoștințele existente și punerea în corespondență a ocurențelor de materii prime din Uniune au fost dezvoltate într-un moment în care asigurarea aprovizionării cu materii prime critice pentru dezvoltarea tehnologiilor strategice nu a reprezentat o prioritate. Pentru a obține și a actualiza informațiile privind ocurențele de materii prime critice, statele membre ar trebui să elaboreze programe naționale pentru explorarea generală a materiilor prime critice, care ar trebui să includă măsuri precum cartografierea mineralelor, campanii geochimice, studii geostiintifice, precum și prelucrarea seturilor de date geostiintifice existente. Identificarea ocurențelor de minerale și evaluarea viabilității tehnice și economice a extragerii acestora implică un nivel ridicat de finanțare. Pentru a reduce acest risc și a facilita dezvoltarea proiectelor de extracție, statele membre ar trebui să pună la dispoziția publicului informațiile obținute în cursul programului lor național de explorare respectiv, utilizând, după caz, cadrul infrastructurii pentru informații spațiale instituit prin Directiva 2007/2/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁴³.
- (33) Datele și serviciile spațiale derivate din sistemul de observare a Pământului pot sprijini eforturile în direcția unor lanțuri valorice durabile ale materiilor prime critice prin asigurarea unui flux continuu de informații, care ar putea fi utile pentru activități precum monitorizarea și gestionarea zonelor miniere, evaluarea impactului socioeconomic și asupra mediului sau explorarea resurselor minerale. Întrucât sistemul de observare a Pământului este, de asemenea, în măsură să furnizeze date cu privire la zonele îndepărtate și inaccesibile, statele membre ar trebui să aibă în vedere acest aspect atunci când elaborează și pun în aplicare, în măsura posibilului, programele lor naționale de explorare.
- (34) Deși consolidarea lanțului valoric al materiilor prime critice din Uniune este necesară pentru a asigura o securitate sporită a aprovizionării, lanțurile de aprovizionare cu materii prime critice vor avea în continuare caracter global și vor fi expuse unor factori externi. Evenimentele recente sau în curs, de la criza provocată de pandemia de COVID-19 la agresiunea militară neprovocată și nejustificată împotriva Ucrainei, au evidențiat vulnerabilitatea unora dintre lanțurile de aprovizionare ale Uniunii la perturbări. Pentru a se asigura că statele membre și industriile europene sunt în măsură să anticipeze întreruperile aprovizionării și sunt pregătite să facă față consecințelor acestora, ar trebui elaborate măsuri de creștere a capacității de monitorizare, de coordonare a stocurilor strategice și de consolidare a gradului de pregătire a întreprinderilor.
- (35) Statele membre nu dispun de aceeași capacitate în ceea ce privește conștientizarea riscurilor și anticiparea acestora și nu toate statele membre au creat structuri specifice care monitorizează lanțurile de aprovizionare cu materii prime critice și pot informa întreprinderile cu privire la riscurile potențiale de întreruperi ale aprovizionării. În mod similar, deși unele întreprinderi investesc în monitorizarea propriilor lanțuri de aprovizionare, altele nu au capacitatea de a acționa în acest sens. Prin urmare, având în

⁴³

Directiva 2007/2/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 martie 2007 de instituire a unei infrastructuri pentru informații spațiale în Comunitatea Europeană (INSPIRE) (JO L 108, 25.4.2007, p. 1).

vedere dimensiunea globală a lanțurilor de aprovizionare cu materii prime critice, precum și complexitatea acestora, Comisia ar trebui să elaboreze un tablou de bord de monitorizare dedicat care să evalueze riscurile în materie de aprovizionare cu materii prime critice și să asigure disponibilitatea informațiilor colectate pentru autoritățile publice și actorii privați, sporind astfel sinergiile dintre statele membre. Pentru a se asigura că lanțurile valorice ale Uniunii sunt suficient de pregătite pentru a face față potențialelor întreruperi ale aprovizionării, Comisia ar trebui să efectueze teste de rezistență prin care să evalueze vulnerabilitatea lanțurilor de aprovizionare cu materii prime strategice și expunerea acestora la riscurile în materie de aprovizionare. Statele membre ar trebui să contribuie la acest exercițiu, atunci când este posibil, efectuând astfel de teste de rezistență prin intermediul agențiilor lor naționale de furnizare și informare care vizează materiile prime critice. Comitetul ar trebui să asigure coordonarea punerii în aplicare a testelor de rezistență de către Comisie și statele membre. În cazul în care niciun stat membru nu are capacitatea de a efectua un test de rezistență care se impune cu privire la o anumită materie primă strategică, acesta ar trebui efectuat chiar de către Comisie. Atunci când pune la dispoziția publicului rezultatele unor astfel de teste de rezistență, Comisia ar trebui, de asemenea, să sugereze posibile strategii care pot fi adoptate de autoritățile publice și de actorii privați pentru a reduce riscurile în materie de aprovizionare, cum ar fi constituirea de stocuri strategice sau diversificarea în continuare a surselor acestora de aprovizionare. În scopul colectării informațiilor necesare pentru desfășurarea măsurilor în materie de monitorizare și teste de rezistență, Comisia ar trebui să se coordoneze cu subgrupul permanent relevant al comitetului, iar statele membre ar trebui să identifice și să monitorizeze principalii operatori de pe piață care au un rol important în funcționarea lanțului valoric. În cazul în care niciun membru al subgrupului permanent nu are capacitatea de a efectua un test de rezistență care se impune cu privire la o anumită materie primă strategică, acesta ar trebui efectuat chiar de către Comisie.

- (36) Stocurile strategice reprezintă un instrument important de diminuare a întreruperilor aprovizionării, în special în ceea ce privește materiile prime. Deși instrumentul propus pentru situații de urgență pe piața unică permite posibilă dezvoltare a unor astfel de stocuri în cazul activării regimului de vigilență al pieței unice, statele membre și întreprinderile nu au obligația de a-și constitui sau de a-și coordona stocurile strategice înainte de o întrerupere a aprovizionării. În plus, nu există niciun mecanism de coordonare la nivelul Uniunii Europene care să permită elaborarea unei evaluări comune și a unei analize a potențialelor suprapuneri și sinergii. Prin urmare, ca un prim pas și ținând seama de lipsa actuală de informații relevante, statele membre ar trebui să furnizeze Comisiei informații cu privire la stocurile lor strategice, indiferent dacă acestea sunt operate de autorități publice sau de operatori economici în numele statelor membre. Aceste informații ar trebui să includă nivelul stocurilor disponibile pentru fiecare materie primă strategică, perspectivele nivelurilor stocurilor și normele și procedurile aplicabile acestor stocuri. Orice cerere ar trebui să fie proporțională, să țină seama de costurile și eforturile necesare pentru punerea la dispoziție a datelor, precum și de impactul acestora asupra securității naționale, precum și să stabilească termene adecvate pentru furnizarea informațiilor solicitate. La analiză pot fi adăugate informații privind stocurile operatorilor economici, deși acest fapt nu constituie o solicitare de informații în acest sens. Comisia ar trebui să gestioneze datele în mod securizat și să publice doar informații la nivel agregat. Într-o a doua etapă, pe baza informațiilor obținute, Comisia ar trebui să elaboreze un proiect de indice de referință pentru ceea ce ar trebui considerat un nivel sigur al stocurilor Uniunii, ținând seama de

consumul anual total la nivelul Uniunii de materii prime strategice în cauză. Pe baza unei comparații între stocurile existente și nivelurile globale ale stocurilor strategice de materii prime strategice din întreaga Uniune, comitetul, acționând în acord cu Comisia, ar trebui să poată emite avize fără caracter obligatoriu adresate statelor membre cu privire la modalitățile de creștere a convergenței și de încurajare a acestora să își constituie stocurile strategice. În acest sens, comitetul ar trebui să aibă în vedere necesitatea de a menține stimulentele pentru dezvoltarea stocurilor strategice de către operatorii privați care utilizează materii prime strategice.

- (37) Pentru a asigura coordonarea ulterioară, Comisia ar trebui să asigure consultarea necesară înainte de participarea statelor membre la forurile internaționale în cadrul cărora astfel de stocuri strategice pot face obiectul discuțiilor, în special prin intermediul subgrupului permanent dedicat din cadrul comitetului. În mod similar, pentru a spori complementaritatea dintre prezenta propunere și alte instrumente orizontale sau specifice unui anumit subiect, Comisia ar trebui să se asigure că informațiile colectate și agregate sunt transmise mecanismelor de guvernare în regimul de vigilență sau în situații de criză, cum ar fi grupul consultativ pentru instrumentul pentru situații de urgență pe piața unică propus, Consiliul european pentru semiconductori prevăzut în propunerea Actului european privind cipurile, Consiliul HERA sau Consiliul de criză sanitară.
- (38) Pentru a se asigura că sunt suficient de pregătite pentru a face față întreruperilor aprovizionării, întreprinderile mari care produc tehnologii strategice în Uniune utilizând materii prime strategice ar trebui să își auditeze lanțurile de aprovizionare și să raporteze în consecință consiliului lor de administrație. Acest aspect va asigura luarea în considerare a riscurilor în materie de aprovizionare cu materii prime strategice și elaborarea unor strategii de atenuare adecvate, pentru a fi mai bine pregătite în cazul unei întreruperi a aprovizionării. În mod similar, întreprinderile mari care intră în acest domeniu de aplicare ar trebui să efectueze periodic teste de rezistență în ceea ce privește lanțurile lor de aprovizionare cu materii prime strategice pentru a se asigura că iau în considerare toate scenariile diferite care le pot afecta aprovizionarea în cazul unei întreruperi. Aceste măsuri vor determina analize suplimentare ale costurilor potențialelor riscuri în materie de aprovizionare.
- (39) Numeroase piețe pentru materiile prime strategice nu sunt pe deplin transparente și sunt concentrate pe partea de ofertă, ceea ce sporește puterea de negociere a vânzătorilor și crește prețurile pentru cumpărători. Pentru a contribui la scăderea prețurilor pentru întreprinderile stabilite în Uniune, Comisia ar trebui să instituie un sistem care să poată agrega cererea cumpărătorilor interesați. În contextul elaborării unui astfel de sistem, Comisia ar trebui să țină seama de experiența dobândită în cadrul unor eforturi similare, în special în ceea ce privește achiziționarea în comun de gaze, astfel cum se prevede în Regulamentul (UE) 2022/2576 al Consiliului⁴⁴. Autoritățile statelor membre ar trebui, de asemenea, să poată participa la acest sistem pentru a-și constitui stocurile strategice. Toate măsurile din cadrul acestui mecanism ar trebui să fie compatibile cu legislația Uniunii în materie de concurență.
- (40) Dispozițiile privind monitorizarea și stocurile strategice incluse în prezentul regulament nu implică armonizarea actelor cu putere de lege și a normelor

⁴⁴ Regulamentul (UE) 2022/2576 al Consiliului din 19 decembrie 2022 privind consolidarea solidarității printr-o mai bună coordonare a achizițiilor de gaze, prin indici de referință ai prețurilor fiabili și prin schimburi transfrontaliere de gaze (JO L 335, 29.12.2022, p. 1).

administrative naționale și nu înlocuiesc mecanismele existente. Măsurile în materie de monitorizare și de pregătire pentru riscuri ar trebui să fie în conformitate cu instrumentele europene. Prin urmare, instrumente precum propunerea privind instrumentul pentru situații de urgență pe piața unică, ce vizează anticiparea, atenuarea și răspunsul la criza care afectează funcționarea pieței unice sau Regulamentul (UE) 2022/2372 al Consiliului⁴⁵ privind un cadru de măsuri pentru asigurarea furnizării contramăsurilor medicale necesare în situații de criză în cazul unei urgențe de sănătate publică la nivelul Uniunii, s-ar putea aplica în continuare materiilor prime critice și strategice în cazul unei crize sau al unei amenințări, în măsura în care materiile respective intră în domeniul de aplicare al unor astfel de instrumente. Complementaritatea și coerența dintre prezentul regulament și instrumentele de criză ar trebui să fie asigurate prin schimbul de informații.

- (41) Majoritatea materiilor prime critice sunt metalele, care pot fi, în principiu, reciclate la nesfârșit, deși calitatea acestora poate avea de suferit uneori. Acest aspect oferă potențialul de a trece la o economie cu adevărat circulară în contextul tranziției verzi. După o fază inițială de creștere rapidă a cererii de materii prime critice pentru noile tehnologii, în care extracția primară și prelucrarea vor constitui în continuare sursa predominantă, reciclarea ar trebui să capete un caracter din ce în ce mai important și să reducă nevoia de extracție primară și impactul acesteia. Cu toate acestea, în prezent, ratele de reciclare în raport cu majoritatea materiilor prime critice sunt scăzute, iar sistemele și tehnologiile de reciclare adesea nu sunt adaptate la particularitățile acestor materii prime. Prin urmare, sunt necesare acțiuni care să abordeze diferiți factori care stau în calea potențialului circularității.
- (42) Statele membre dețin în continuare competențe importante în domeniul circularității, de exemplu în domeniul sistemelor de colectare și tratare a deșeurilor. Acestea ar trebui utilizate pentru a crește ratele de colectare și reciclare în cazul fluxurilor de deșeuri cu un potențial ridicat de valorificare a materiilor prime critice, utilizând, de exemplu, stimulente financiare, cum ar fi reduceri, recompense monetare sau sisteme de returnare a garanției. Autoritățile statelor membre ar trebui, de asemenea, să facă diferența în calitate de cumpărători între materiile prime critice și produsele care le conțin, iar programele naționale de cercetare și inovare furnizează resurse semnificative pentru a spori nivelul cunoștințelor și al tehnologiei pentru circularitatea materiilor prime critice, precum și eficiența lor. În cele din urmă, statele membre ar trebui să promoveze valorificarea materiilor prime critice din deșeurile extractive prin îmbunătățirea disponibilității informațiilor și prin abordarea barierelor juridice, economice și tehnice. O soluție posibilă pe care statele membre ar trebui să o analizeze este reprezentată de mecanismele de partajare a riscurilor între operatori și statele membre pentru a promova valorificarea de la instalațiile închise de gestionare a deșeurilor.
- (43) În multe dintre regiunile sale, Uniunea are o moștenire de extracție a materiilor prime și, prin urmare, de cantități substanțiale de deșeuri extractive în instalații închise, care, pe fondul creșterii recente a importanței lor economice, nu au fost, în general, analizate în ceea ce privește potențialul în domeniul materiilor prime critice. Valorificarea materiilor prime critice din instalațiile de gestionare a deșeurilor extractive are potențialul de a crea valoare economică și locuri de muncă în regiunile

⁴⁵ Regulamentul (UE) 2022/2372 al Consiliului din 24 octombrie 2022 privind un cadru de măsuri pentru asigurarea furnizării contramăsurilor medicale necesare în situații de criză în cazul unei urgențe de sănătate publică la nivelul Uniunii (JO L 314, 6.12.2022, p. 64).

miniere istorice, care sunt adesea afectate de dezindustrializare și declin. Lipsa de atenție și de informații cu privire la conținutul de materii prime critice, în special în ceea ce privește instalațiile închise de gestionare a deșeurilor, constituie un obstacol esențial în calea utilizării pe scară mai largă a potențialului deșeurilor extractive în domeniul materiilor prime critice.

- (44) Valorificarea materiilor prime critice din instalațiile de gestionare a deșeurilor extractive ar trebui să facă parte din exploatarea instalațiilor de gestionare a deșeurilor relevante. Directiva 2006/21/CE prevede cerințe ridicate de protecție a mediului și a sănătății umane pentru gestionarea deșeurilor din industria extractivă. Deși aceste cerințe ridicate ar trebui menținute, este oportun să se stabilească măsuri suplimentare pentru a maximiza valorificarea materiilor prime critice din deșeurile extractive.
- (45) Operatorii instalațiilor de gestionare a deșeurilor extractive, atât cei existenți, cât și cei noi, ar trebui să efectueze un studiu preliminar de evaluare economică privind valorificarea materiilor prime critice din deșeurile extractive prezente la fața locului și din deșeurile generate. În conformitate cu ierarhia deșeurilor prevăzută în Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁴⁶, ar trebui să se acorde prioritate prevenirii generării deșeurilor care conțin materii prime critice, prin extracția materiilor prime critice din volumul extras înainte să devină deșeuri. În contextul elaborării acestui studiu, operatorii ar trebui să colecteze informațiile necesare, inclusiv concentrațiile și cantitățile de materii prime critice din deșeurile extractive, și să efectueze o evaluare a numeroaselor opțiuni privind procesele, operațiunile sau acordurile comerciale care ar putea permite o valorificare viabilă din punct de vedere economic a materiilor prime critice. Această obligație vine în completarea obligațiilor prevăzute în Directiva 2006/21/CE și în legislația națională de transpunere a acesteia și este direct aplicabilă. În contextul punerii sale în aplicare, operatorii și autoritățile competente ar trebui să încerce să reducă la minimum sarcina administrativă și să integreze procedurile în măsura posibilului.
- (46) Pentru a aborda lipsa actuală de informații privind potențialul instalațiilor închise de gestionare a deșeurilor extractive în domeniul materiilor prime critice, statele membre ar trebui să creeze o bază de date care să conțină toate informațiile relevante pentru promovarea valorificării, în special cantitățile și concentrațiile de materii prime critice la nivelul instalației de gestionare a deșeurilor extractive, în conformitate cu normele Uniunii în materie de concurență. Informațiile ar trebui să fie puse la dispoziția publicului într-o formă digitală accesibilă, care să permită accesul la informații tehnice mai detaliate. Pentru a facilita accesul utilizatorilor la informații, statele membre ar trebui, de exemplu, să ofere un punct de contact pentru a permite schimburi mai aprofundate cu potențialii dezvoltatori de proiecte de valorificare a materiilor prime critice. Baza de date ar trebui să fie concepută astfel încât să permită potențialilor promotori de proiecte să identifice cu ușurință instalațiile cu un potențial ridicat de redresare viabilă din punct de vedere economic. Pentru a alocă resursele limitate, statele membre ar trebui să urmeze o abordare etapizată în ceea ce privește colectarea de informații și să parcurgă etapele mai solicitante de colectare a informațiilor numai în cazul celor mai promițătoare instalații. Activitățile de colectare a informațiilor ar trebui să vizeze furnizarea de informații exacte și reprezentative cu privire la

⁴⁶ Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive (JO L 312, 22.11.2008, p. 3).

instalațiile de gestionare a deșeurilor extractive și obținerea celor mai bune indicații posibile cu privire la potențialul de valorificare a materiilor prime critice.

- (47) Magneții permanenți sunt încorporați într-o gamă largă de produse, turbinele eoliene și vehiculele electrice constituind aplicațiile cele mai importante și având cea mai rapidă creștere, dar și alte produse, inclusiv dispozitive de imagistică prin rezonanță magnetică, roboți industriali, mijloace de transport ușoare, generatoare de răcire, pompe de căldură, motoare electrice, pompe electrice industriale, mașini automate de spălat rufe, uscătoare de rufe cu tambur, cuptoare cu microunde, aspiratoare și mașini de spălat vase conținând cantități semnificative care merită să fie valorificate. Majoritatea magneților permanenți, în special tipurile cele mai performante, conțin materii prime critice, cum ar fi neodim, praseodim, disprosiu și terbiu, bor, samariu, nichel sau cobalt. Reciclarea lor este posibilă, dar în prezent se realizează în Uniune numai la scară mică sau în contextul proiectelor de cercetare. Prin urmare, magneții permanenți ar trebui să constituie un produs prioritar pentru creșterea circularității.
- (48) O condiție prealabilă pentru reciclarea eficientă a magneților este ca reciclatorii să aibă acces la informațiile necesare privind cantitatea, tipul și compoziția chimică a magneților dintr-un produs, amplasarea acestora și învelișul, cleiurile și aditivii utilizați, precum și informații privind modul de îndepărtare a magneților permanenți din produs. În plus, pentru a asigura o justificare economică pentru reciclarea magneților, magneții permanenți încorporați în produsele introduse pe piața Uniunii ar trebui, în timp, să conțină o cantitate tot mai mare de materiale reciclate. În timp ce se asigură transparența cu privire la conținutul reciclat într-o primă etapă, ar trebui stabilit un conținut reciclat minim după o evaluare specifică a nivelului adecvat și a impacturilor probabile.
- (49) Materiile prime critice vândute pe piața Uniunii sunt adesea certificate în ceea ce privește sustenabilitatea lanțului lor de producție și de aprovizionare. Certificarea poate fi obținută în contextul unei game largi de sisteme de certificare publice și private disponibile, având diferite domenii de aplicare și condiții de strictețe, creând un potențial de confuzie în ceea ce privește natura și veridicitatea afirmațiilor referitoare la sustenabilitatea relativă a materiilor prime critice introduse pe piața Uniunii pe baza unei astfel de certificări. Comisia ar trebui să fie împuternicită să adopte acte de punere în aplicare prin care să recunoască sistemele de certificare care ar trebui considerate cuprinzătoare și de încredere, oferind autorităților și participanților la piață o bază comună pentru evaluarea durabilității materiilor prime critice. Recunoașterea ar trebui acordată numai sistemelor de certificare care acoperă o gamă largă de aspecte legate de durabilitate, printre care protecția mediului, drepturile omului, inclusiv drepturile lucrătorilor și transparența întreprinderilor, și care conțin dispoziții privind verificarea și monitorizarea conformității de către terți independenți. Pentru a asigura proceduri eficiente, promotorii proiectelor care solicită recunoașterea ca proiecte strategice ar trebui să aibă posibilitatea de a se baza pe participarea la un sistem recunoscut pentru a demonstra că proiectele lor sunt puse în aplicare în mod durabil.
- (50) Producția de materii prime critice în diferite etape ale lanțului valoric are efecte asupra mediului, fie că este vorba de climă, apă, faună sau floră. Pentru a limita aceste daune și a stimula producția de materii prime critice mai durabile, Comisia ar trebui să fie împuternicită să elaboreze un sistem de calculare a amprentei de mediu a materiilor prime critice, inclusiv un proces de verificare, pentru a se asigura că materiile prime critice introduse pe piața Uniunii afișează în mod public informații privind această amprentă. Sistemul ar trebui să se bazeze pe luarea în considerare a unor metode de

evaluare solide din punct de vedere științific și a standardelor internaționale relevante în domeniul evaluării ciclului de viață. Cerința de a declara amprenta de mediu a unei materii ar trebui să se aplice numai în cazul în care s-a concluzionat, pe baza unei evaluări specifice, că aceasta ar contribui la obiectivele climatice și de mediu ale Uniunii prin facilitarea achiziționării de materii prime critice cu o amprentă de mediu mai scăzută și nu ar afecta în mod disproporționat fluxurile comerciale. După adoptarea metodelor de calcul relevante, Comisia ar trebui să elaboreze clase de performanță pentru materiile prime critice, permițând astfel cumpărătorilor potențiali să compare cu ușurință amprenta de mediu relativă a materiilor disponibile și orientând piața către materii mai durabile. Vanzătorii de materii prime critice ar trebui să se asigure că declarația privind amprenta de mediu este pusă la dispoziția clienților lor. Transparența privind amprenta relativă a materiilor prime critice introduse pe piața Uniunii poate facilita, de asemenea, adoptarea altor politici la nivelul Uniunii și la nivel național, precum stimulente sau criterii de achiziții publice verzi, care să încurajeze producția de materii prime critice cu impact redus asupra mediului.

- (51) Metodele privind amprenta de mediu constituie o bază relevantă pentru elaborarea normelor de calcul. Acestea se bazează pe metode de evaluare solide din punct de vedere științific, care iau în considerare evoluțiile la nivel internațional și vizează impactul asupra mediului, inclusiv schimbările climatice și efectele legate de apă, aer, sol, resurse, utilizarea terenurilor și toxicitate.
- (52) Ar trebui să se asigure faptul că operatorii responsabili evaluează conformitatea produselor sau a materiilor lor cu cerințele de îmbunătățire a circularității magneților permanenți și cu privire la declararea amprente de mediu a materiilor prime critice înainte de a le introduce pe piață și că aceste cerințe sunt aplicate în mod eficace de către autoritățile naționale competente. Dispozițiile privind conformitatea și supravegherea pieței stabilite în temeiul Regulamentului (UE) 2019/1020 și al Regulamentului (UE) 2023/xxx [OP: *vă rugăm să introduceți trimiterea la ESPR*], sunt concepute pentru a aborda această provocare și, prin urmare, ar trebui să se aplice și cerințelor respective. Pentru a asigura în continuare utilizarea optimă a cadrelor existente, ar trebui să se asigure faptul că, pentru produsele care fac obiectul omologării de tip în temeiul Regulamentului (UE) 2018/858 sau al Regulamentului (UE) nr. 168/2013, conformitatea este asigurată prin intermediul sistemului existent de omologare de tip.
- (53) În conformitate cu articolul 10 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1025/2012, Comisia ar trebui să solicite uneia sau mai multor organizații de standardizare europene elaborarea unor standarde europene în sprijinul obiectivelor prezentului regulament.
- (54) Uniunea a încheiat parteneriate strategice privind materiile prime cu țări terțe în vederea punerii în aplicare a Planului de acțiune din 2020 privind materiile prime critice. Pentru a diversifica oferta, aceste eforturi trebuie depuse în continuare. În scopul de a dezvolta și a asigura un cadru coerent pentru încheierea viitoarelor parteneriate, statele membre și Comisia ar trebui, ca parte a interacțiunii lor în cadrul comitetului, să discute și să asigure coordonarea, printre altele, cu privire la măsura în care parteneriatele existente îndeplinesc obiectivele preconizate, la stabilirea de priorități pentru țările terțe în ceea ce privește noi parteneriate, la conținutul unor astfel de parteneriate și la coerența acestora, precum și la sinergiile potențiale dintre cooperarea bilaterală a statelor membre cu țările terțe relevante. Uniunea ar trebui să construiască parteneriate reciproc avantajoase cu piețele emergente și cu economiile în curs de dezvoltare, în concordanță cu strategia sa „Global Gateway”, care contribuie la

diversificarea lanțului său de aprovizionare cu materii prime și adaugă valoare producției din aceste țări.

- (55) Pentru a sprijini punerea în aplicare a sarcinilor legate de dezvoltarea proiectelor strategice și a finanțării acestora, a programelor de explorare, a capacităților de monitorizare sau a stocurilor strategice și pentru a consilia Comisia în mod corespunzător, ar trebui instituit un Comitet european pentru materii prime critice. Comitetul ar trebui să fie format din statele membre și din Comisie, fiind în același timp capabil să asigure participarea altor părți în calitate de observatori. Pentru a dezvolta expertiza necesară punerii în aplicare a anumitor sarcini, comitetul ar trebui să înființeze subgrupuri permanente privind finanțarea, explorarea, monitorizarea și stocurile strategice, care ar trebui să acționeze ca o rețea prin reunirea diferitelor autorități naționale relevante și, atunci când este necesar, să consulte industria, mediul academic, societatea civilă și alte părți interesate relevante. Recomandările și avizele comitetului nu ar trebui să aibă caracter obligatoriu, iar absența unor astfel de recomandări sau avize nu ar trebui să împiedice Comisia să își îndeplinească sarcinile care îi revin în temeiul prezentului regulament.
- (56) Absența progreselor în direcția îndeplinirii obiectivelor, inclusiv a indicilor de referință privind capacitatea și diversificarea, poate indica necesitatea adoptării unor măsuri suplimentare. Prin urmare, Comisia ar trebui să monitorizeze progresele înregistrate în vederea atingerii acestor obiective.
- (57) Pentru a menține sarcina administrativă impusă statelor membre la un nivel minim, diferitele obligații de raportare ar trebui simplificate, iar Comisia ar trebui să elaboreze un model care să le permită statelor membre să își îndeplinească obligațiile de raportare privind proiectele, explorarea, monitorizarea sau stocurile strategice în cadrul unui document administrativ unic publicat periodic, care poate avea caracter confidențial sau restricționat.
- (58) Pentru a asigura o cooperare de încredere și constructivă a autorităților competente la nivelul Uniunii și la nivel național, toate părțile implicate în aplicarea prezentului regulament ar trebui să respecte confidențialitatea informațiilor și a datelor obținute în cursul îndeplinirii sarcinilor lor. Comisia și autoritățile naționale competente, funcționarii publici, agenții și alte persoane care lucrează sub supravegherea acestor autorități, precum și funcționarii și agenții altor autorități ale statelor membre nu ar trebui să divulge informațiile obținute sau schimbate în temeiul prezentului regulament care, prin natura lor, fac obiectul obligației de păstrare a secretului profesional. Acesta ar trebui să se aplice și Comitetului european pentru materii prime critice. Datele ar trebui să fie prelucrate și stocate într-un mediu securizat.
- (59) Atunci când adoptă actele delegate în temeiul articolului 290 din TFUE, este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, și ca respectivele consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare⁴⁷. În special, pentru a asigura participarea egală la pregătirea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul primesc toate documentele în același timp cu experții din statele membre, iar experții acestor instituții au acces sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei însărcinate cu pregătirea actelor delegate.

⁴⁷

JO L 123, 12.5. 2016, p. 1.

- (60) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentului regulament, ar trebui conferite competențe de executare Comisiei cu privire la următoarele: (a) specificarea modelelor care trebuie utilizate pentru cererile de recunoaștere a proiectelor strategice, rapoartele privind progresele înregistrate legate de proiectele strategice, programele naționale de explorare și raportarea statelor membre cu privire la explorare, monitorizare, stocuri strategice și circularitate; (b) specificarea produselor, componentelor și fluxurilor de deșeuri considerate ca având un potențial ridicat de valorificare a materiilor prime critice și (c) stabilirea criteriilor și aplicarea acestora pentru recunoașterea sistemelor legate de durabilitatea materiilor prime critice. Respectivele competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului⁴⁸.
- (61) Pentru a se asigura respectarea obligațiilor impuse în temeiul prezentului regulament, în special în ceea ce privește faptul că respectă cerințele în materie de proiectare ecologică, întreprinderile care nu își respectă obligația, inclusiv în ceea ce privește pregătirea pentru riscuri, raportarea proiectelor și informațiile privind posibilitățile de reciclare, ar trebui să facă obiectul unor sancțiuni. Prin urmare, este necesar ca statele membre să stabilească în dreptul intern sancțiuni eficace, proporționale și cu efect de descurajare în cazul nerespectării prezentului regulament.
- (62) Comisia ar trebui să efectueze o evaluare a prezentului regulament. În temeiul punctului 22 din Acordul interinstituțional privind o mai bună legiferare, evaluarea ar trebui să se bazeze pe cele cinci criterii de eficiență, eficacitate, relevanță, coerență și valoare adăugată a UE și ar trebui să constituie punctul de pornire al evaluării impactului eventualelor măsuri viitoare. Comisia ar trebui să prezinte Parlamentului European, Consiliului și Comitetului Economic și Social European un raport privind punerea în aplicare a prezentului regulament și progresele înregistrate în direcția atingerii obiectivelor sale, inclusiv indicii de referință privind capacitatea și diversificarea. De asemenea, pe baza punerii în aplicare a măsurilor legate de transparența amprente de mediu a materiilor prime critice, raportul ar trebui să evalueze oportunitatea stabilirii unor praguri maxime legate de amprenta de mediu.
- (63) În măsura în care oricare dintre măsurile prevăzute de prezentul regulament constituie ajutor de stat, dispozițiile referitoare la astfel de măsuri nu aduc atingere aplicării articolelor 107 și 108 din tratat.
- (64) Întrucât obiectivele prezentului regulament, și anume îmbunătățirea funcționării pieței interne prin instituirea unui cadru care să asigure accesul Uniunii la o aprovizionare sigură și durabilă cu materii prime critice, nu pot fi îndeplinite în mod satisfăcător de către statele membre, dar, având în vedere amploarea și efectele sale, acestea pot fi îndeplinite numai la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE). În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivului respectiv,

⁴⁸ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

Capitolul 1

Dispoziții generale

Articolul 1

Obiect și obiective

1. Obiectivul general al prezentului regulament este de a îmbunătăți funcționarea pieței interne prin instituirea unui cadru care să asigure accesul Uniunii la o aprovizionare sigură și durabilă cu materii prime critice.
2. Pentru a atinge obiectivul general menționat la alineatul (1), prezentul regulament vizează:
 - (a) consolidarea diferitelor etape ale lanțului valoric al materiilor prime strategice pentru a se asigura că, până în 2030, capacitățile Uniunii pentru fiecare materie primă strategică cresc în mod semnificativ, astfel încât, în ansamblu, capacitatea Uniunii să se apropie sau să atingă următorii indici de referință:
 - (i) capacitatea de extracție a Uniunii poate extrage minereurile, mineralele sau concentratele necesare pentru a produce cel puțin 10 % din consumul anual de materii prime strategice al Uniunii, în măsura în care rezervele Uniunii permit acest lucru;
 - (ii) capacitatea de prelucrare a Uniunii, inclusiv pentru toate etapele intermediare de prelucrare, poate produce cel puțin 40 % din consumul anual de materii prime strategice al Uniunii;
 - (iii) capacitatea de reciclare a Uniunii, inclusiv pentru toate etapele intermediare de reciclare, poate produce cel puțin 15 % din consumul anual de materii prime strategice al Uniunii.
 - (b) diversificarea importurilor Uniunii de materii prime strategice pentru a se asigura că, până în 2030, consumul anual al Uniunii în raport cu fiecare materie primă strategică în orice etapă relevantă a prelucrării se poate baza pe importuri din mai multe țări terțe, dintre care niciuna nu asigură mai mult de 65 % din consumul anual al Uniunii;
 - (c) îmbunătățirea capacității Uniunii de a monitoriza și de a atenua riscul în materie de aprovizionare cu materii prime critice;
 - (d) asigurarea liberei circulații a materiilor prime critice și a produselor care conțin materii prime critice introduse pe piața Uniunii, garantând în același timp un nivel ridicat de protecție a mediului, prin îmbunătățirea circularității și a durabilității acestora.
3. În cazul în care, pe baza raportului menționat la articolul 42, Comisia concluzionează că este probabil ca Uniunea să nu atingă obiectivele stabilite la alineatul (2), aceasta evaluează fezabilitatea și proporționalitatea propunerii de măsuri sau a exercitării competențelor sale la nivelul Uniunii pentru a asigura îndeplinirea obiectivelor respective.

4. Comisia ține seama de obiectivele și indicii de referință care sunt prevăzuți la alineatul (2) litera (a) punctul (iii) ca priorități conexe ale Uniunii în sensul articolului 5 alineatul (4) litera (a) punctul (i) din Regulamentul XX/XXXX [OP vă rugăm să introduceți: Regulamentul privind proiectarea ecologică a produselor sustenabile], atunci când elaborează cerințele în materie de proiectare ecologică pentru a îmbunătăți următoarele aspecte ale produselor: durabilitatea, posibilitățile de reutilizare, potențialul de reparare, utilizarea resurselor sau utilizarea eficientă a resurselor, posibilitatea de refabricare și reciclare, conținutul reciclat și posibilitatea de valorificare a materiilor.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

- (1) „materie primă” înseamnă o substanță în stare prelucrată sau neprelucrată utilizată ca materie primă pentru fabricarea de produse intermediare sau finite, cu excepția substanțelor utilizate preponderent ca produse alimentare, hrană pentru animale sau combustibil;
- (2) „materii prime critice” înseamnă materiile prime definite la articolul 4;
- (3) „materii prime strategice” înseamnă materiile prime definite la articolul 3;
- (4) „lanț valoric al materiilor prime” înseamnă toate activitățile și procesele implicate în explorarea, extracția, prelucrarea și reciclarea materiilor prime;
- (5) „explorare” înseamnă toate activitățile care vizează identificarea și stabilirea proprietăților ocurențelor de minerale;
- (6) „extracție” înseamnă extracția primară de minereuri, minerale și produse vegetale din sursa lor inițială, inclusiv dintr-o ocurență de minerale în subteran, în mediul subacvatic, în apă sărată și sub arbori;
- (7) „capacitate de extracție a Uniunii” înseamnă un agregat al volumelor maxime anuale ale producției provenind din operațiunile de extracție a minereurilor, mineralelor, produselor vegetale și concentratelor care conțin materii prime strategice, inclusiv operațiunile de prelucrare care se desfășoară, de regulă, la locul de extracție sau în apropierea acestuia, și care se află în Uniune;
- (8) „rezerve” înseamnă toate ocurențele de minerale a căror extracție este viabilă din punct de vedere economic;
- (9) „prelucrare” înseamnă toate procesele fizice, chimice și biologice implicate în transformarea unei materii prime din minereuri, minerale, produse vegetale sau deșeuri în metale pure, aliaje sau alte forme utilizabile din punct de vedere economic;
- (10) „capacitate de prelucrare a Uniunii” înseamnă agregatul volumelor maxime al producției anuale provenind din operațiunile de prelucrare a materiilor prime strategice, cu excepția operațiunilor care se desfășoară, de regulă, la locul de extracție sau în apropierea acestuia, și care se află în Uniune;
- (11) „reciclare” înseamnă orice operațiune de valorificare prin care deșeurile sunt transformate în produse, materiale sau substanțe, cu scopul de a-și îndeplini funcția lor inițială sau pentru alte scopuri;

- (12) „capacitate de reciclare a Uniunii” înseamnă agregatul volumului maxim al producției anuale provenind din operațiunile de reciclare a materiilor prime strategice, inclusiv sortarea și tratarea preliminară a deșeurilor și prelucrarea acestora în materii prime secundare, și care se află în Uniune;
- (13) „consum anual de materii prime strategice” înseamnă agregatul cantității de materii prime strategice consumate de întreprinderile stabilite în Uniune în formă prelucrată, cu excepția materiilor prime strategice încorporate în produsele intermediare sau finite introduse pe piața Uniunii;
- (14) „risc în materie de aprovizionare” înseamnă riscul în materie de aprovizionare calculat în conformitate cu anexa II;
- (15) „proiect privind materiile prime” înseamnă orice instalație planificată sau orice extindere sau reafectare semnificativă planificată a unei instalații existente care își desfășoară activitatea în domeniul extracției, prelucrării sau reciclării materiilor prime;
- (16) „achizitor” înseamnă o întreprindere care a încheiat un acord de preluare cu un promotor de proiect;
- (17) „acord de preluare” înseamnă orice acord contractual încheiat între o întreprindere și un promotor de proiect care conține fie un angajament din partea întreprinderii de a achiziționa o cotă din materiile prime produse de un anumit proiect privind materiile prime într-o anumită perioadă de timp, fie un angajament din partea promotorului proiectului de a oferi întreprinderii opțiunea de a acționa în acest sens;
- (18) „promotor de proiect” înseamnă orice întreprindere sau consorțiu de întreprinderi care dezvoltă un proiect privind materiile prime;
- (19) „procedură de autorizare” înseamnă un proces care acoperă toate autorizațiile administrative relevante pentru planificarea, construirea și exploatarea proiectelor strategice menționate la articolul 5, inclusiv autorizațiile de construcție, privind regimul chimic și de conectare la rețea, precum și evaluările și autorizațiile de mediu, în cazul în care acestea sunt necesare, și care cuprinde toate cererile și procedurile administrative, de la confirmarea valabilității cererii până la notificarea deciziei exhaustive privind rezultatul procedurii de către autoritatea națională competentă responsabilă menționată la articolul 8 alineatul (1);
- (20) „decizie exhaustivă” înseamnă decizia sau setul de decizii luate de autoritățile statelor membre, cu excepția instanțelor judecătorești, prin care se stabilește dacă un promotor de proiect este autorizat sau nu să pună în aplicare un proiect privind materiile prime, fără a aduce atingere niciunei decizii luate în contextul unei căi de atac administrative;
- (21) „explorare generală” înseamnă explorarea la nivel național sau regional, fără a include explorarea țintită;
- (22) „explorare țintită” înseamnă investigarea detaliată a unei ocurențe de minerale individuale;
- (23) „zăcămintele adânci de minereu” înseamnă ocurențe de minerale care sunt situate mai adânc în scoarța terestră decât ocurențele de minereu exploatate în mod convențional;

- (24) „hartă predictivă” înseamnă o hartă care indică zonele ce ar putea conține ocurențe de minerale ale unei materii prime date;
- (25) „întrerupere a aprovizionării” înseamnă scăderea semnificativă și neașteptată a disponibilității unei materii prime sau creșterea semnificativă a prețului unei materii prime;
- (26) „lanț de aprovizionare cu materii prime” înseamnă toate activitățile și procesele lanțului valoric al materiilor prime până în punctul în care o materie primă este utilizată ca materie primă pentru fabricarea de produse intermediare sau finite;
- (27) „strategii de atenuare” înseamnă politicile elaborate de un operator economic pentru a limita probabilitatea unei întreruperi a aprovizionării lanțului său de aprovizionare sau pentru a atenua daunele cauzate de o astfel de perturbare a activității sale economice;
- (28) „principalii operatori de pe piață” înseamnă producătorii implicați în extracția, prelucrarea sau reciclarea materiilor prime critice, comercianții și distribuitorii de materii prime critice și întreprinderile din aval care consumă cantități semnificative de materii prime critice;
- (29) „stoc strategic” înseamnă o cantitate dintr-o anumită materie primă, sub orice formă, depozitată de un operator public sau privat în vederea eliberării acesteia în cazul unei întreruperi a aprovizionării;
- (30) „întreprindere mare” înseamnă orice întreprindere care a avut, în medie, peste 500 de angajați și o cifră de afaceri netă la nivel mondial de peste 150 de milioane EUR în ultimul exercițiu financiar pentru care au fost întocmite situații financiare anuale;
- (31) „tehnologii strategice” înseamnă tehnologiile necesare pentru dubla tranziție verde și digitală, precum și pentru aplicațiile din domeniul apărării și al spațiului;
- (32) „consiliu de administrație” înseamnă organul administrativ sau de supraveghere responsabil cu supravegherea conducerii executive a întreprinderii sau, dacă nu există un astfel de organism, persoana sau persoanele care îndeplinesc funcții echivalente;
- (33) „colectare” înseamnă strângerea deșeurilor, inclusiv sortarea și stocarea preliminară a deșeurilor, în vederea transportării la o instalație de tratare;
- (34) „tratare” înseamnă operațiunile de valorificare sau eliminare, inclusiv pregătirea prealabilă valorificării sau eliminării;
- (35) „valorificare” înseamnă orice operațiune care are drept rezultat principal faptul că deșeurile servesc unui scop util prin înlocuirea altor materiale care ar fi fost altfel utilizate pentru a îndeplini o anumită funcție, sau deșeuri pregătite pentru a îndeplini funcția respectivă, în instalație sau în economie în general;
- (36) „deșeuri extractive” înseamnă deșeuri extractive în sensul Directivei 2006/21/CE;
- (37) „instalație de gestionare a deșeurilor extractive” înseamnă o instalație de gestionare a deșeurilor în sensul Directivei 2006/21/CE;

- (38) „evaluare economică preliminară” înseamnă o evaluare inițială, conceptuală a viabilității economice potențiale a unui proiect privind materiile prime pentru valorificarea materiilor prime critice din deșeurile extractive;
- (39) „dispozitiv de imagistică prin rezonanță magnetică” înseamnă un dispozitiv medical neinvaziv care utilizează câmpuri magnetice pentru a capta imagini anatomice sau orice alt dispozitiv care utilizează câmpuri magnetice pentru a capta imagini din interiorul obiectului;
- (40) „generator de energie eoliană” înseamnă partea unei turbine eoliene onshore sau offshore care convertește energia mecanică a rotorului în energie electrică;
- (41) „robot industrial” înseamnă un manipulator multifuncțional și reprogramabil, controlat în mod automat, programabil în trei sau mai multe axe, care poate fi fix sau mobil pentru a fi utilizat în aplicații industriale automatizate;
- (42) „autovehicul” înseamnă orice vehicul omologat de tip din categoriile M sau N în sensul Regulamentului (UE) 2018/858;
- (43) „mijloc de transport ușor” înseamnă orice vehicul cu roți care poate fi acționat numai de motorul electric sau de o combinație de motor și de propulsie umană, inclusiv trotinete electrice, biciclete electrice și vehicule omologate de tip din categoria L în sensul Regulamentului (UE) nr. 168/2013;
- (44) „generator de răcire” înseamnă partea unui sistem de răcire care generează o diferență de temperatură care permite extragerea căldurii din spațiul sau procesul de răcire, utilizând un ciclu electric de compresie a vaporilor;
- (45) „pompă de căldură” înseamnă parte a unui sistem de încălzire care generează o diferență de temperatură ce permite alimentarea cu căldură a spațiului sau a procesului de încălzit, utilizând un ciclu electric de compresie de vapori;
- (46) „motor electric” înseamnă un dispozitiv care convertește puterea electrică de intrare în putere mecanică de ieșire și cu o putere nominală utilă mai mare sau egală cu 0,12 kW;
- (47) „mașină de spălat rufe automată” înseamnă o mașină de spălat rufe în cazul căreia încărcătura este tratată integral de mașina de spălat rufe, fără a fi necesară intervenția utilizatorului în niciun moment al programului;
- (48) „uscător de rufe cu tambur” înseamnă un aparat în care produsele textile sunt uscate prin învârtire într-un tambur rotativ prin care trece un flux de aer cald;
- (49) „cuptor cu microunde” înseamnă orice aparat destinat a fi utilizat pentru încălzirea alimentelor utilizând energie electromagnetică;
- (50) „aspirator” înseamnă un aparat care îndepărtează murdăria de pe o suprafață care trebuie curățată prin intermediul unui flux de aer creat de o subpresiune formată în interiorul unității;
- (51) „mașină de spălat vase” înseamnă o mașină care spală și clătește vesela;
- (52) „magnet permanent” înseamnă un magnet care își păstrează magnetismul după ce a fost îndepărtat de un câmp magnetic extern;
- (53) „suport de date” înseamnă un simbol al unui cod de bare liniar, un simbol bidimensional sau un alt mediu de captare automată a datelor de identificare care poate fi citit de un dispozitiv;

- (54) „identificator unic de produs” înseamnă un șir unic de caractere pentru identificarea produselor;
- (55) „înveliș protector al magneților” înseamnă un strat de material utilizat în general pentru protecția magneților împotriva coroziunii;
- (56) „îndepărtare” înseamnă manipularea manuală, mecanică, chimică, termică sau metalurgică, astfel încât componentele sau materialele vizate sunt identificabile ca fiind un flux de ieșire separat sau o parte dintr-un flux de ieșire;
- (57) „reciclator” înseamnă orice persoană fizică sau juridică ce execută procese de reciclare într-o instalație autorizată;
- (58) „punere la dispoziție pe piață” înseamnă orice furnizare a unui produs pentru distribuție, consum sau utilizare pe piața Uniunii în cursul unei activități comerciale, contra cost sau gratuit;
- (59) „tip de materie primă critică” înseamnă o materie primă critică introdusă pe piață care se diferențiază prin stadiul său de prelucrare, compoziția chimică, originea sa geografică sau metodele de producție utilizate;
- (60) „introducere pe piață” înseamnă punere la dispoziție pentru prima oară a unui produs pe piața Uniunii;
- (61) „evaluare a conformității” înseamnă procesul prin care se demonstrează dacă cerințele prevăzute la articolele 27, 28 sau 34 au fost sau nu îndeplinite;
- (62) „parteneriat strategic” înseamnă un angajament între Uniune și o țară terță de a intensifica cooperarea în ceea ce privește lanțul valoric al materiilor prime, care este stabilit printr-un instrument fără caracter juridic obligatoriu care prevede acțiuni concrete de interes reciproc.

Capitolul 2

Materii prime critice și strategice

Articolul 3

Lista materiilor prime strategice

1. Materiile prime enumerate în anexa I secțiunea 1 sunt considerate materii prime strategice.
2. Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 36 pentru a modifica anexa I secțiunea 1 în vederea actualizării listei materiilor prime strategice.

O listă actualizată a materiilor prime strategice cuprinde, dintre materiile prime evaluate, materiile prime care înregistrează cele mai mari punctaje în ceea ce privește importanța strategică, creșterea preconizată a cererii și dificultatea creșterii producției. Importanța strategică, creșterea preconizată a cererii și dificultatea creșterii producției se stabilesc în conformitate cu anexa I secțiunea 2.
3. Comisia revizuieste și, dacă este necesar, actualizează lista materiilor prime strategice până la [OP vă rugăm să introduceți: patru ani de la data intrării în vigoare a prezentului regulament] și, ulterior, la fiecare patru ani.

Articolul 4

Lista materiilor prime critice

1. Materiile prime enumerate în anexa II secțiunea 1 sunt considerate materii prime critice.
2. Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 36 pentru a modifica anexa II secțiunea 1, în vederea actualizării listei materiilor prime critice.

O listă actualizată a materiilor prime critice include materiile prime strategice enumerate în anexa I secțiunea 1, precum și orice altă materie primă care atinge sau depășește pragurile atât în ceea ce privește importanța economică, cât și riscul în materie de aprovizionare menționat la alineatul (3). Importanța economică și riscul în materie de aprovizionare se calculează în conformitate cu anexa II secțiunea 2.
3. Pragurile sunt 1 pentru riscul în materie de aprovizionare și 2,8 pentru importanța economică.
4. Comisia revizuieste și, dacă este necesar, actualizează lista materiilor prime critice până la [OP vă rugăm să introduceți: patru ani de la data intrării în vigoare a prezentului regulament] și, ulterior, la fiecare patru ani.

Capitolul 3

Consolidarea lanțului valoric al materiilor prime din Uniune

SECȚIUNEA 1

PROIECTE STRATEGICE

Articolul 5

Criterii de recunoaștere a proiectelor strategice

1. În urma unei cereri din partea promotorului de proiect și în conformitate cu procedura stabilită la articolul 6, Comisia recunoaște drept proiecte strategice acele proiecte privind materiile prime care îndeplinesc următoarele criterii:
 - (a) proiectul aduce o contribuție semnificativă la securitatea aprovizionării Uniunii cu materii prime strategice;
 - (b) proiectul este sau va deveni fezabil din punct de vedere tehnic într-un interval de timp rezonabil, iar volumul de producție preconizat al proiectului poate fi estimat cu un nivel suficient de încredere;
 - (c) proiectul ar urma să fie pus în aplicare în mod sustenabil, în special în ceea ce privește monitorizarea, prevenirea și reducerea la minimum a impactului asupra mediului, utilizarea unor practici responsabile din punct de vedere social, inclusiv respectarea drepturilor omului și a drepturilor lucrătorilor, potențialul de creare de locuri de muncă de calitate și implicarea semnificativă a comunităților locale și a partenerilor sociali relevanți, precum și utilizarea unor practici comerciale transparente cu politici de conformitate adecvate pentru a preveni și a reduce la minimum riscurile de efecte negative asupra bunei funcționări a administrației publice, inclusiv corupția și darea sau luarea de mită;

- (d) în cazul proiectelor din Uniune, stabilirea, funcționarea sau producția rezultată în urma proiectului ar avea beneficii transfrontaliere în afara statului membru în cauză, inclusiv pentru sectoarele din aval;
 - (e) în cazul proiectelor din țări terțe care sunt piețe emergente sau economii în curs de dezvoltare, proiectul ar fi reciproc avantajos pentru Uniune și pentru țara terță în cauză, prin creșterea valorii adăugate în țara respectivă.
2. Îndeplinirea criteriilor de recunoaștere prevăzute la alineatul (1) este evaluată de Comisie în conformitate cu elementele și dovezile prevăzute în anexa III.
- Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 36 pentru a modifica anexa III în vederea adaptării la progresul tehnic și științific a elementelor și dovezilor care trebuie luate în considerare la evaluarea îndeplinirii criteriilor de recunoaștere prevăzute la alineatul (1) sau pentru a ține seama de modificările aduse legislației Uniunii sau instrumentelor internaționale enumerate la punctul 4 din anexa III, sau adoptarea unor acte legislative suplimentare ale Uniunii sau a unor instrumente internaționale suplimentare relevante pentru îndeplinirea criteriului menționat la alineatul (1) litera (c).
3. Recunoașterea unui proiect ca proiect strategic nu afectează cerințele aplicabile proiectului sau promotorului de proiect relevant în temeiul dreptului internațional, al Uniunii sau al dreptului intern.

Articolul 6

Cerere și recunoaștere

1. Cererile de recunoaștere a unui proiect privind materiile prime ca proiect strategic sunt prezentate Comisiei de către promotorul proiectului. Cererea cuprinde:
- (a) dovezi relevante referitoare la îndeplinirea criteriilor prevăzute la articolul 5 alineatul (1);
 - (b) o clasificare a proiectului în conformitate cu Clasificarea-cadru a resurselor elaborată de Organizația Națiunilor Unite, susținută de dovezi adecvate;
 - (c) un calendar pentru punerea în aplicare a proiectului, inclusiv o prezentare generală a autorizațiilor necesare pentru proiect și stadiul procedurii de autorizare corespunzătoare;
 - (d) un plan care să conțină măsuri de facilitare a acceptării de către public, inclusiv, după caz, stabilirea unor canale de comunicare recurente cu comunitățile și organizațiile locale, inclusiv cu partenerii sociali, punerea în aplicare a unor campanii de sensibilizare și de informare și instituirea unor mecanisme de atenuare și compensare;
 - (e) informații privind controlul asupra întreprinderilor implicate în proiect, definite în conformitate cu articolul 3 alineatele (2) și (3) din Regulamentul (CE) nr. 139/2004 al Consiliului;
 - (f) un plan de afaceri care evaluează viabilitatea financiară a proiectului;
 - (g) o estimare a potențialului proiectului de creare de locuri de muncă de calitate și a nevoilor proiectului în ceea ce privește forța de muncă calificată, precum și perfecționarea și recalificarea.

2. Comisia este împuternicită să adopte acte de punere în aplicare de stabilire a unui model care să fie utilizat de promotorii de proiecte în raport cu cererile menționate la alineatul (1). Modelul poate indica modul în care sunt exprimate informațiile menționate la alineatul (1). Respectivetele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 37 alineatul (2).
3. În cazul în care consideră că informațiile furnizate în cerere sunt incomplete, Comisia acordă solicitantului posibilitatea de a prezenta informațiile suplimentare necesare pentru completarea cererii în timp util.
4. Pe baza unui proces echitabil și transparent, Comitetul european pentru materii prime critice menționat la articolul 34 („comitetul”) dezbate și emite un aviz privind caracterul complet al cererii, precum și măsura în care proiectul propus îndeplinește criteriile prevăzute la articolul 5 alineatul (1).
5. În cazul în care statul membru al cărui teritoriu este vizat de un proiect propus se opune acordării statutului de proiect strategic pentru proiectul propus, acesta prezintă motive întemeiate în acest sens în timpul dezbaterilor menționate la alineatul (4). Comitetul pune în discuție motivele întemeiate prezentate de un stat membru în sprijinul obiecției sale. În cazul în care, în urma discuțiilor, statul membru își menține obiecția, proiectul nu este luat în considerare în ceea ce privește statutul de proiect strategic.
În cazul proiectelor strategice din țări terțe, Comisia transmite cererea primită țării terțe al cărei teritoriu este vizat de proiectul propus. Comisia nu aprobă cererea înainte de a primi aprobarea explicită a țării terțe în cauză.
6. Comisia, ținând seama de avizul comitetului menționat la alineatul (4), adoptă decizia privind recunoașterea proiectului ca proiect strategic în termen de 60 de zile și notifică solicitantul în acest sens.
Decizia Comisiei este motivată, inclusiv, după caz, în situația în care este diferită de avizul comitetului. Comisia prezintă comitetului, precum și promotorului proiectului, motivarea deciziei.
7. Comisia poate acorda prioritate prelucrării cererilor vizând proiecte active în etape specifice ale lanțului valoric pentru:
 - (a) asigurarea unei reprezentări echilibrate a proiectelor strategice pentru toate materiile prime strategice și în toate etapele lanțului valoric;
 - (b) asigurarea înregistrării progreselor în direcția îndeplinirii tuturor indicilor de referință prevăzuți la articolul 1 alineatul (2) literele (a) și (b).
8. În cazul în care Comisia constată că un proiect strategic nu mai îndeplinește criteriile prevăzute la articolul 5 alineatul (1) sau în cazul în care recunoașterea acestuia s-a bazat pe o cerere care conținea informații incorecte, ținând seama de avizul comitetului și al promotorului de proiect responsabil, aceasta poate abroga decizia de acordare a statutului de proiect strategic.
9. Proiectele care nu mai sunt recunoscute ca proiecte strategice își pierd toate drepturile legate de statutul respectiv în temeiul prezentului regulament.

Punerea în aplicare a proiectelor strategice

1. Se consideră că proiectele strategice contribuie la securitatea aprovizionării cu materii prime strategice în Uniune.
2. În ceea ce privește efectele asupra mediului abordate de articolul 6 alineatul (4) și de articolul 16 alineatul (1) litera (c) din Directiva 92/43/CEE, de articolul 4 alineatul (7) din Directiva 2000/60/CE și de articolul 9 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2009/147/CE, proiectele strategice din Uniune sunt considerate a fi de interes public sau că servesc sănătății și siguranței publice și pot fi considerate de interes public superior, cu condiția să fie îndeplinite toate condițiile prevăzute în directivele respective.
3. Statul membru al cărui teritoriu este vizat de un proiect strategic ia măsuri pentru a contribui la punerea în aplicare eficace și la timp a acestuia.
4. Comitetul dezbate periodic punerea în aplicare a proiectelor strategice și, dacă este necesar, măsurile care ar putea fi luate de promotorul proiectului sau de statul membru al cărui teritoriu este vizat de un proiect strategic pentru a facilita în continuare punerea în aplicare a proiectelor strategice respective.
5. La fiecare doi ani de la data recunoașterii ca proiect strategic, promotorul proiectului prezintă comitetului un raport care conține informații privind cel puțin următoarele aspecte:
 - (a) progresele înregistrate în ceea ce privește punerea în aplicare a proiectului, în special cu referire la procedura de autorizare;
 - (b) dacă este cazul, motivele întârzierilor comparativ cu calendarul menționat la articolul 6 alineatul (1) litera (c) și un plan de recuperare a acestor întârzieri;
 - (c) progresele înregistrate în finanțarea proiectului, inclusiv informații privind sprijinul financiar public.
6. Comitetul poate solicita în orice moment informații suplimentare din partea promotorilor de proiecte, relevante pentru punerea în aplicare a proiectului strategic.
7. Promotorul proiectului notifică Comisiei:
 - (a) modificări ale proiectului care afectează îndeplinirea de către acesta a criteriilor stabilite la articolul 5 alineatul (1);
 - (b) modificări de durată ale controlului asupra întreprinderilor implicate în proiect, comparativ cu informațiile menționate la articolul 6 alineatul (1) litera (e).
8. Comisia este împuternicită să adopte acte de punere în aplicare de stabilire a unui model care să fie utilizat de promotorii de proiecte în ceea ce privește rapoartele menționate la alineatul (5). Modelul poate indica modul în care sunt exprimate informațiile menționate la alineatul (5). Respectivetele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 37 alineatul (2).
9. Promotorul proiectului creează și actualizează periodic un site web dedicat proiectului, conținând informații relevante despre proiectul strategic, inclusiv informații privind impactul și beneficiile în sectoarele mediului, social și economic asociate proiectului strategic. Site-ul web este accesibil publicului în mod gratuit și este disponibil într-una sau mai multe limbi ușor de înțeles de către populația locală.

SECȚIUNEA 2

PROCEDURA DE AUTORIZARE

Articolul 8

Ghișeu unic

1. Până la [OP vă rugăm să introduceți: trei luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament], statele membre desemnează o autoritate națională competentă care este responsabilă cu facilitarea și coordonarea procedurii de autorizare pentru proiectele privind materiile prime critice și furnizează informații cu privire la elementele menționate la articolul 17.
2. Autoritatea națională competentă menționată la alineatul (1) este singurul punct de contact pentru promotorul proiectului în procedura de autorizare, care conduce la o decizie exhaustivă pentru un anumit proiect privind materiile prime critice și coordonează prezentarea tuturor documentelor și informațiilor relevante.
3. Responsabilitățile autorității competente menționate la alineatul (1) sau atribuțiile acesteia pot fi delegate unei alte autorități sau executate de către aceasta, pentru fiecare proiect privind materiile prime critice, sub rezerva următoarelor:
 - (a) autoritatea națională competentă menționată la alineatul (1) notifică promotorul proiectului cu privire la delegarea respectivă;
 - (b) o autoritate unică este responsabilă pentru fiecare proiect privind materiile prime critice;
 - (c) o autoritate unică coordonează prezentarea tuturor documentelor și informațiilor relevante.
4. Promotorilor de proiecte li se permite să depună toate documentele relevante pentru procesul de autorizare în format electronic.
5. Autoritatea națională competentă menționată la alineatul (1) ia în considerare toate studiile valabile efectuate și permisele sau autorizațiile eliberate pentru un anumit proiect privind materiile prime critice înainte ca proiectul să intre în etapa procedurii de autorizare în conformitate cu prezentul articol și nu solicită duplicarea studiilor și a permiselor sau a autorizațiilor, cu excepția cazului în care dreptul Uniunii prevede altfel.
6. Autoritatea națională competentă menționată la alineatul (1) se asigură că solicitanții au acces cu ușurință la informații și la proceduri simple de soluționare a litigiilor referitoare la procedura de autorizare și la eliberarea autorizațiilor pentru proiectele privind materiile prime critice, inclusiv, după caz, la mecanismele de soluționare alternativă a litigiilor.
7. Statele membre se asigură că autoritatea națională competentă menționată la alineatul (1) dispune de personal calificat suficient și de resurse financiare, tehnice și tehnologice necesare suficiente, inclusiv pentru perfecționare și recalificare, în scopul îndeplinirii cu eficacitate a sarcinilor care îi revin în temeiul prezentului regulament.
8. Comitetul:

- (a) discută periodic cu privire la punerea în aplicare a prezentei secțiuni și face schimb de bune practici pentru accelerarea procedurii de autorizare pentru proiectele privind materiile prime critice, precum și pentru îmbunătățirea acceptării acestora de către public;
- (b) dacă este cazul, propune Comisiei orientări pentru punerea în aplicare a prezentei secțiuni care trebuie luate în considerare de către autoritățile naționale competente menționate la alineatul (1).

Articolul 9

Statutul prioritar al proiectelor strategice

1. Pentru a se asigura o prelucrare administrativă eficientă a procedurilor de autorizare privind proiectele strategice în Uniune, promotorii proiectelor și toate autoritățile vizate se asigură că procedurile respective se bucură de cel mai rapid tratament posibil, în conformitate cu dreptul Uniunii și cu dreptul intern.
2. Atunci când un astfel de statut există în dreptul intern și fără a aduce atingere obligațiilor prevăzute în dreptul Uniunii, proiectele strategice din Uniune primesc statutul de proiecte de cea mai mare importanță națională posibilă și sunt tratate în consecință în cadrul procedurilor de autorizare.
3. Toate procedurile de soluționare a litigiilor, procesele, recursurile și căile de atac legate de procedura de autorizare și de eliberarea autorizațiilor pentru proiecte strategice în Uniune în fața oricăror instanțe, tribunale, comisii naționale, inclusiv în materie de mediere sau de arbitraj, în cazul în care acestea există în dreptul intern, sunt considerate urgente dacă și în măsura în care dreptul intern prevede astfel de proceduri de urgență și cu condiția respectării drepturilor la apărare aplicabile în mod normal persoanelor sau comunităților locale. Promotorii proiectelor strategice participă la o astfel de procedură de urgență, dacă este cazul.

Articolul 10

Durata procedurii de autorizare

1. În cazul proiectelor strategice din Uniune, procedura de autorizare nu depășește:
 - (a) 24 de luni în cazul proiectelor strategice care implică extracția;
 - (b) 12 luni în cazul proiectelor strategice care implică numai prelucrarea sau reciclarea.
2. În ceea ce privește proiectele strategice din Uniune în cazul cărora a fost demarată procedura de autorizare înainte de a li se acorda statutul de proiect strategic, durata celorlalte etape din cadrul procedurii de autorizare după ce proiectului i-a fost acordat statutul strategic nu depășește, prin derogare de la alineatul (1):
 - (a) 21 de luni în cazul proiectelor strategice care implică extracția;
 - (b) 9 luni în cazul proiectelor strategice care implică numai prelucrarea sau reciclarea.
3. În cazuri excepționale, atunci când natura, complexitatea, amplasarea sau dimensiunea proiectului propus o impun, autoritatea națională competentă menționată la articolul 8 alineatul (1) poate prelungi termenele menționate la alineatul (1) litera (a) și la alineatul (2) litera (a) cu maximum 3 luni și termenele

menționate la alineatul (1) litera (b) și la alineatul (2) litera (b) cu cel mult 1 lună înainte de expirarea acestora și pentru fiecare caz în parte. În acest caz, autoritatea națională competentă menționată la articolul 8 alineatul (1) informează promotorul proiectului cu privire la motivele care justifică prelungirea și la data la care preconizează că va lua decizia exhaustivă în scris.

4. În cazul proiectelor strategice care implică numai prelucrarea sau reciclarea, lipsa unei decizii exhaustive a autorității naționale competente menționate la articolul 8 alineatul (1) în termenele aplicabile menționate la alineatele (1) și (2) conduce la considerarea cererii relevante de acordare a autorizației ca fiind aprobată, cu excepția cazurilor în care proiectul respectiv necesită o evaluare a impactului asupra mediului în conformitate cu Directiva 92/43/CEE a Consiliului sau cu Directivele 2000/60/CE, 2008/98/CE, 2009/147/CE, 2010/75/UE, 2011/92/UE sau 2012/18/UE sau stabilirea necesității unei astfel de evaluări a impactului asupra mediului, iar evaluările relevante nu au fost încă efectuate.

5. În termen de cel mult o lună de la primirea unei cereri de autorizare referitoare la un proiect strategic, autoritatea națională competentă menționată la articolul 8 alineatul (1) validează cererea sau, în cazul în care promotorul proiectului nu trimite toate informațiile necesare prelucrării unei cereri, solicită promotorului proiectului să depună o cerere completă în termen de paisprezece zile de la respectiva solicitare.

Data confirmării valabilității cererii de către autoritatea națională competentă menționată la articolul 8 alineatul (1) servește drept început al procedurii de autorizare.

6. În termen de cel mult o lună de la data confirmării valabilității cererii de autorizare, autoritatea națională competentă menționată la articolul 8 alineatul (1) întocmește, în strânsă cooperare cu promotorul proiectului și cu alte autorități implicate, un calendar detaliat al procedurii de autorizare. Calendarul este publicat fie de către promotorul proiectului pe site-ul web menționat la articolul 7 alineatul (7), fie de către autoritatea națională competentă menționată la articolul 8 alineatul (1), pe un site web cu acces gratuit.

7. Termenele prevăzute în prezentul articol nu aduc atingere obligațiilor care decurg din dreptul Uniunii și din dreptul internațional și nu aduc atingere căilor de atac administrative sau judiciare în fața unei instanțe judecătorești.

Termenele prevăzute în prezentul articol pentru oricare dintre procedurile de autorizare nu aduc atingere unor eventuale termene mai scurte stabilite de statele membre.

Articolul 11

Evaluări și autorizații de mediu

1. În cazul în care trebuie efectuată o evaluare a impactului asupra mediului pentru un proiect strategic în conformitate cu articolele 5-9 din Directiva 2011/92/UE, promotorul proiectului în cauză solicită un aviz autorității naționale competente menționate la articolul 8 alineatul (1) cu privire la domeniul de aplicare și nivelul de detaliu al informațiilor care trebuie incluse în raportul de evaluare a impactului asupra mediului în temeiul articolului 5 alineatul (1) din directiva respectivă.

Autoritatea națională competentă menționată la articolul 8 alineatul (1) se asigură că avizul menționat la primul paragraf este emis cât mai curând posibil și într-un termen care nu depășește 30 de zile de la data la care promotorul proiectului a depus cererea.

2. Pentru proiectele strategice în cazul cărora obligația de a efectua evaluări ale efectelor asupra mediului decurge simultan din Directiva 92/43/CEE a Consiliului, din Directivele 2000/60/CE, 2008/98/CE, 2009/147/CE, 2010/75/UE, 2011/92/UE sau 2012/18/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, autoritatea națională competentă menționată la articolul 8 alineatul (1) se asigură că se aplică o procedură coordonată sau comună care îndeplinește cerințele respectivei legislații a Uniunii.

În cadrul procedurii coordonate menționate la primul paragraf, autoritatea națională competentă menționată la articolul 8 alineatul (1) coordonează diversele evaluări individuale ale impactului unui anumit proiect asupra mediului, impuse de dreptul relevant al Uniunii.

În cadrul procedurii comune menționate la primul paragraf, autoritatea națională competentă menționată la articolul 8 alineatul (1) prevede o singură evaluare a impactului unui anumit proiect asupra mediului, impusă de legislația relevantă a Uniunii.

3. Autoritatea națională competentă menționată la articolul 8 alineatul (1) se asigură că autoritățile în cauză prezintă concluzia motivată menționată la articolul 1 alineatul (2) litera (g) punctul (iv) din Directiva 2011/92/UE privind evaluarea efectelor unui anumit proiect strategic asupra mediului în termen de trei luni de la primirea tuturor informațiilor necesare colectate în temeiul articolelor 5, 6 și 7 din directiva respectivă și de la finalizarea consultărilor menționate la articolele 6 și 7 din directiva respectivă.
4. Termenul pentru consultarea publicului vizat cu privire la raportul de evaluare a impactului asupra mediului menționat la articolul 5 alineatul (1) din Directiva 2011/92/UE nu depășește 90 de zile în cazul proiectelor strategice.
5. Alineatul (1) din prezentul articol nu se aplică procedurii de autorizare a proiectelor strategice în cazul cărora procedura de autorizare a fost demarată înainte de a li se acorda statutul de proiect strategic.

Alineatele (2)-(4) din prezentul articol se aplică procedurii de autorizare a proiectelor strategice în cazul cărora procedura de autorizare a fost demarată înainte de a li se acorda statutul de proiect strategic numai în măsura în care etapele vizate la alineatele respective nu au fost încă finalizate.

Articolul 12

Planificare

1. Statele membre se asigură că autoritățile naționale, regionale și locale responsabile cu elaborarea planurilor, inclusiv a planurilor de zonare, de amenajare a teritoriului și de utilizare a terenurilor, includ în aceste planuri, după caz, dispoziții privind elaborarea proiectelor privind materiile prime critice. Se acordă prioritate suprafețelor artificiale și construite, siturilor industriale, terenurilor dezafectate și, după caz, terenurilor virgine care nu sunt utilizabile pentru agricultură și silvicultură.
2. În cazul în care planurile care cuprind dispoziții referitoare la elaborarea proiectelor privind materiile prime critice fac obiectul unei evaluări în temeiul Directivei 2001/42/CE și în temeiul articolului 6 din Directiva 92/43/CEE, evaluările

respective sunt coroborate. După caz, această evaluare coroborată abordează, de asemenea, impactul asupra corpurilor de apă potențial afectate și verifică dacă planul ar cauza deteriorarea stării sau a potențialului menționat la articolul 4 din Directiva 2000/60/CE sau ar putea împiedica un corp de apă să atingă o stare bună sau un potențial bun. În cazul în care statele membre relevante au obligația de a evalua efectele activităților existente și viitoare asupra mediului marin, inclusiv interacțiunile dintre uscat și mare, astfel cum se menționează la articolul 4 din Directiva 2014/89/UE, aceste efecte intră, de asemenea, sub incidența evaluării combinate.

Articolul 13

Aplicabilitatea convențiilor CEE-ONU

1. Dispozițiile prezentului regulament nu aduc atingere obligațiilor prevăzute la articolele 6 și 7 din Convenția Comisiei Economice pentru Europa a Organizației Națiunilor Unite (CEE-ONU) privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziei și accesul la justiție în probleme de mediu, semnată la Aarhus la 25 iunie 1998, și în temeiul Convenției CEE-ONU privind evaluarea impactului asupra mediului în context transfrontalier, semnată la Espoo la 25 februarie 1991.
2. Toate deciziile adoptate în temeiul prezentei secțiuni sunt puse la dispoziția publicului.

SECȚIUNEA 3 CONDIȚII FAVORIZANTE

Articolul 14

Accelerarea punerii în aplicare

1. Comisia și statele membre întreprind activități de accelerare și atragere a investițiilor private în proiecte strategice. Fără a aduce atingere articolului 107 și articolului 108 din TFUE, astfel de activități pot include acordarea și coordonarea sprijinului pentru proiectele strategice care se confruntă cu dificultăți în ceea ce privește accesul la finanțare.
2. Statele membre pot oferi sprijin administrativ proiectelor strategice, pentru a facilita punerea în aplicare rapidă și efectivă a acestora, inclusiv prin furnizarea de:
 - (a) asistență pentru asigurarea respectării obligațiilor administrative și de raportare aplicabile;
 - (b) asistență pentru promotorii de proiecte, pentru a spori în continuare acceptarea proiectului de către publicul larg.

Articolul 15

Coordonarea finanțării

1. La cererea unui promotor al unui proiect strategic, subgrupul permanent menționat la articolul 35 alineatul (6) litera (a) discută și oferă consiliere cu privire la modul în care poate fi finalizată finanțarea proiectului său, ținând seama de finanțarea deja asigurată și luând în considerare cel puțin următoarele elemente:
 - (a) surse private suplimentare de finanțare;

- (b) sprijin prin resurse din partea Grupului Băncii Europene de Investiții sau a altor instituții financiare internaționale, inclusiv a Băncii Europene pentru Reconstrucție și Dezvoltare;
- (c) instrumentele și programele existente ale statelor membre, inclusiv de la băncile și instituțiile naționale de promovare;
- (d) finanțarea și programele de finanțare relevante ale Uniunii.

Articolul 16

Facilitarea acordurilor de preluare

1. Comisia instituie un sistem de facilitare a încheierii de acorduri de preluare legate de proiecte strategice, în conformitate cu normele în materie de concurență.
2. Sistemul menționat la alineatul (1) permite potențialilor achizitori să prezinte oferte indicând:
 - (a) volumul și calitatea materiilor prime strategice pe care intenționează să le achiziționeze;
 - (b) prețul sau intervalul de preț preconizat;
 - (c) durata prevăzută a acordului de preluare.
3. Sistemul menționat la alineatul (1) permite promotorilor de proiecte strategice să prezinte oferte indicând:
 - (a) volumul și calitatea materiilor prime strategice pentru care încearcă să încheie acorduri de preluare;
 - (b) prețul sau intervalul de preț la care sunt dispuși să vândă;
 - (c) durata prevăzută a acordului de preluare.
4. Pe baza ofertelor primite în temeiul alineatelor (2) și (3), Comisia pune promotorii de proiecte strategice în legătură cu potențialii achizitori relevanți pentru proiectul lor.

Articolul 17

Accesibilitatea online a informațiilor administrative

Statele membre furnizează online următoarele informații privind procedurile administrative relevante pentru proiectele privind materiile prime critice, într-un mod centralizat și ușor accesibil:

- (a) procedura de autorizare;
- (b) serviciile financiare și de investiții;
- (c) posibilitățile de finanțare la nivelul Uniunii sau al statelor membre;
- (d) serviciile de sprijin pentru întreprinderi, inclusiv, dar fără a se limita la declarațiile privind impozitul pe profit, legislația fiscală locală, dreptul muncii.

SECȚIUNEA 4 EXPLORAREA

Articolul 18

Programe naționale de explorare

1. Fiecare stat membru elaborează un program național de explorare generală care vizează materiile prime critice. Fiecare stat membru elaborează primul program de acest gen până la [OP vă rugăm să introduceți: un an de la data intrării în vigoare a prezentului regulament]. Programele naționale sunt revizuite și, dacă este necesar, actualizate cel puțin o dată la cinci ani.
2. Programele naționale de explorare menționate la alineatul (1) includ măsuri de sporire a informațiilor disponibile privind ocurențele de materii prime critice ale Uniunii, inclusiv zăcămintele adânci de minereuri. Acestea includ, după caz, următoarele măsuri:
 - (a) cartografierea mineralelor la o scară adecvată;
 - (b) campanii geochimice, inclusiv pentru stabilirea compozițiilor chimice ale solurilor, sedimentelor, rocilor;
 - (c) studii geostiintifice, cum ar fi studiile geofizice;
 - (d) prelucrarea datelor colectate prin explorare generală, inclusiv prin elaborarea de hărți predictive;
 - (e) reprelucrarea datelor existente provenite din studii geostiintifice pentru a verifica ocurențele de minerale neidentificate care conțin materii prime critice.
3. Statele membre prezintă Comisiei programele lor naționale menționate la alineatul (1).
4. În cadrul raportului menționat la articolul 43, statele membre furnizează informații cu privire la progresele înregistrate în punerea în aplicare a măsurilor incluse în programele lor naționale.
5. Statele membre pun la dispoziția publicului, pe un site web cu acces gratuit, informațiile privind ocurențele lor de minerale care conțin materii prime critice colectate cu ajutorul măsurilor prevăzute în programele naționale menționate la alineatul (1). Aceste informații includ, după caz, clasificarea ocurențelor identificate utilizând Clasificarea cadru a resurselor elaborată de Organizația Națiunilor Unite.

Comisia este împuternicită să adopte acte de punere în aplicare de stabilire a unui model pentru punerea la dispoziție a informațiilor menționate la primul paragraf. Modelul poate indica modul în care sunt exprimate informațiile menționate la primul paragraf. Respectivetele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 37 alineatul (2).
6. Având în vedere cooperarea existentă privind explorarea generală, subgrupul permanent menționat la articolul 35 alineatul (6) litera (b) pune în discuție programele naționale menționate la alineatul (1) și punerea lor în aplicare, incluzând cel puțin:
 - (a) potențialul de cooperare, inclusiv în ceea ce privește explorarea ocurențelor de minerale transfrontaliere și a formațiunilor geologice comune;

- (b) cele mai bune practici legate de măsurile enumerate la alineatul (2);
- (c) posibilitatea de a crea o bază de date integrată pentru stocarea rezultatelor programelor naționale menționate la alineatul (1).

Capitolul 4

Monitorizarea și atenuarea riscurilor

Articolul 19

Monitorizarea și efectuarea testelor de rezistență

1. Comisia monitorizează riscul în materie de aprovizionare legat de materiile prime critice. Monitorizarea vizează cel puțin evoluția următorilor parametri:
 - (a) fluxurile comerciale;
 - (b) cerere și ofertă;
 - (c) concentrarea aprovizionării;
 - (d) producția și capacitățile de producție la nivelul Uniunii și la nivel mondial în diferite etape ale lanțului valoric.
2. Autoritățile naționale care participă la subgrupul permanent menționat la articolul 35 alineatul (6) litera (c) sprijină Comisia în ceea ce privește monitorizarea menționată la alineatul (1) prin:
 - (a) efectuarea schimbului de informații aflate la dispoziție cu privire la evoluția parametrilor enumerați la alineatul (1), inclusiv informațiile menționate la articolul 20;
 - (b) colectarea, în coordonare cu Comisia și cu celelalte autorități participante, de informații privind evoluția parametrilor enumerați la alineatul (1), inclusiv informațiile menționate la articolul 20;
 - (c) furnizarea unei analize a riscurilor în materie de aprovizionare cu materii prime critice, având în vedere evoluția parametrilor enumerați la alineatul (1).
3. Comisia, în colaborare cu autoritățile naționale care participă la subgrupul permanent menționat la articolul 35 alineatul (6) litera (c), se asigură că se efectuează un test de rezistență pentru fiecare lanț de aprovizionare cu materii prime strategice cel puțin o dată la trei ani. În acest scop, subgrupul permanent menționat la articolul 35 alineatul (6) litera (c) coordonează și repartizează diverselor autorități participante punerea în aplicare a testelor de rezistență pentru diferite materii prime strategice.

Testele de rezistență menționate la primul paragraf constau într-o evaluare a vulnerabilității la întreruperile aprovizionării ale lanțului de aprovizionare al Uniunii cu materiile prime strategice relevante, prin estimarea impactului diferitelor scenarii care pot cauza astfel de întreruperi și a efectelor lor potențiale, ținând seama cel puțin de următoarele elemente:

 - (a) dacă materia primă în cauză este extrasă, prelucrată sau reciclată;
 - (b) capacitățile operatorilor economici de-a lungul lanțului valoric, precum și structura pieței;

- (c) factorii care ar putea afecta aprovizionarea, inclusiv, însă fără a se limita la situația geopolitică, logistica, aprovizionarea cu energie, forța de muncă sau dezastrele naturale;
 - (d) disponibilitatea unor surse de aprovizionare alternative și a unor materii utilizate ca substitut;
 - (e) utilizatorii materiilor prime relevante de-a lungul lanțului valoric și cota lor de cerere, acordând o atenție deosebită fabricării de tehnologii relevante pentru dubla tranziție verde și digitală, precum și pentru aplicațiile din domeniul apărării și al spațiului.
4. Comisia pune la dispoziția publicului pe un site web cu acces gratuit și actualizează periodic un tablou de bord de monitorizare care conține:
- (a) informațiile disponibile privind evoluția parametrilor menționați la alineatul (1);
 - (b) un calcul al riscului în materie de aprovizionare cu materii prime critice în lumina informațiilor menționate la litera (a);
 - (c) rezultatele testelor de rezistență menționate la alineatul (3);
 - (d) după caz, sugestii în materie de strategii de atenuare adecvate pentru a reduce riscul în materie de aprovizionare.
5. În cazul în care, pe baza informațiilor colectate în temeiul alineatelor (1), (2) și (3), Comisia consideră că există indicii clare privind riscul unei întreruperi a aprovizionării, Comisia avertizează statele membre, comitetul și organismele de guvernare ale Uniunii cu privire la mecanismele de vigilență în situații de criză sau de gestionare a crizelor sub incidența cărora intră materiile prime critice sau strategice relevante.

Articolul 20

Obligații în materie de informare privind monitorizarea

1. În cadrul raportului menționat la articolul 43, statele membre furnizează Comisiei informații cu privire la orice proiect nou sau existent privind materiile prime de pe teritoriul lor care este relevant în ceea ce privește articolul 19 alineatul (1) litera (d), inclusiv o clasificare a proiectelor noi în conformitate cu Clasificarea-cadru a resurselor elaborată de Organizația Națiunilor Unite.
2. Statele membre identifică principalii operatori de pe piață de-a lungul lanțului valoric al materiilor prime critice stabiliți pe teritoriul lor și:
 - (a) le monitorizează activitățile prin anchete periodice și proporționale în vederea colectării informațiilor necesare îndeplinirii sarcinilor de monitorizare menționate la articolul 19;
 - (b) în cadrul raportului menționat la articolul 43, furnizează informații cu privire la rezultatele anchetelor respective;
 - (c) notifică fără întârziere Comisiei evenimentele majore care pot împiedica desfășurarea în mod curent a activităților principalilor operatori de pe piață.
3. Statele membre transmit datele colectate în temeiul alineatului (2) literele (a) și (b) de la prezentul articol către autoritățile statistice naționale și către Eurostat în scopul elaborării de statistici în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 223/2009 al

Parlamentului European și al Consiliului. Statele membre desemnează autoritatea națională responsabilă cu transmiterea datelor către institutele naționale de statistică și către Eurostat.

Articolul 21

Raportarea stocurilor strategice

1. În cadrul raportului menționat la articolul 43, statele membre prezintă Comisiei informații cu privire la situația stocurilor lor strategice de materii prime strategice.
2. Informațiile menționate la alineatul (1) vizează stocurile deținute de toate autoritățile publice, societățile publice sau operatorii economici însărcinați de un stat membru să constituie stocuri strategice în numele său și includ cel puțin o descriere a următoarelor:
 - (a) nivelul stocurilor disponibile pentru fiecare materie primă strategică, măsurat atât în tone, cât și ca procent din consumul național anual de materii relevante, precum și forma chimică și puritatea materiilor stocate;
 - (b) evoluția nivelului stocurilor disponibile pentru fiecare materie primă strategică în ultimii 5 ani;
 - (c) orice norme sau proceduri aplicabile punerii la dispoziție, alocării și distribuirii stocurilor strategice.
3. Raportul poate include, de asemenea, informații privind stocurile strategice de materii prime critice și de alte materii prime.

Articolul 22

Coordonarea stocurilor strategice

1. Până la [OP a se completa: doi ani de la data intrării în vigoare a prezentului regulament] și, ulterior, o dată la doi ani, Comisia prezintă comitetului, pe baza informațiilor primite în temeiul articolului 21 alineatul (1):
 - (a) un proiect de indice de referință care prevede un nivel sigur al stocurilor Uniunii pentru fiecare materie primă strategică, definită în conformitate cu alineatul (2);
 - (b) o comparație între nivelul global al stocurilor Uniunii pentru fiecare materie primă strategică și proiectul de referință menționat la litera (a);
 - (c) informații privind accesibilitatea transfrontalieră potențială a stocurilor strategice, având în vedere normele sau procedurile de punere la dispoziție, alocare și distribuire a acestora.
2. Comisia, ținând seama de opiniile comitetului, adoptă un indice de referință care prevede un nivel sigur al stocurilor Uniunii de materii prime strategice și care:
 - (a) este exprimat ca fiind suma necesară pentru a acoperi un număr de zile de importuri nete zilnice medii în cazul unei întreruperi a aprovizionării, calculat pe baza volumului importurilor din anul calendaristic precedent;
 - (b) ia în considerare stocurile deținute de operatorii privați, în măsura în care sunt disponibile informații privind aceste stocuri;

- (c) este proporțional cu riscul în materie de aprovizionare și cu importanța economică asociată materiei prime strategice relevante.
3. Comisia, ținând seama de opiniile comitetului, poate emite avize adresate statelor membre:
- (a) pentru creșterea nivelului stocurilor strategice, ținând seama de comparația menționată la alineatul (1) litera (b), de distribuția relativă a stocurilor existente între statele membre și de consumul de materii prime strategice de către operatorii economici de pe teritoriile respective ale statelor membre;
 - (b) pentru modificarea sau coordonarea normelor sau procedurilor privind punerea la dispoziție, alocarea și distribuirea stocurilor strategice în vederea îmbunătățirii accesibilității transfrontaliere potențiale, în special atunci când producția de tehnologii strategice o impune.
4. În contextul elaborării avizelor menționate la alineatul (3), comitetul acordă o importanță deosebită necesității de a menține stimulentele pentru ca operatorii privați, care se bazează pe materii prime strategice ca factori de producție, să își constituie propriile stocuri sau să ia alte măsuri pentru a-și gestiona expunerea la riscurile în materie de aprovizionare.
5. În cadrul raportului menționat la articolul 43, statele membre furnizează informații cu privire la măsura și modul în care au pus în aplicare sau intenționează să pună în aplicare avizele menționate la alineatul (3).
6. Înainte de participarea a cel puțin două state membre la forurile internaționale sau multilaterale în domeniul stocurilor strategice de materii prime strategice, Comisia asigură o coordonare prealabilă fie între statele membre în cauză și Comisie, fie printr-o reuniune specială a comitetului.
7. Datele colectate cu privire la stocurile disponibile ale Uniunii sunt furnizate de Comisie organismelor de guvernare ale Uniunii responsabile cu mecanismele de vigilență în situații de criză sau de gestionare a crizelor sub incidența cărora intră materiile prime strategice relevante.

Articolul 23

Pregătirea întreprinderilor în ceea ce privește riscurile

1. Statele membre identifică întreprinderile mari care produc tehnologii strategice utilizând materii prime strategice pe teritoriul lor.
- Tehnologiile strategice menționate la primul paragraf includ, însă nu se limitează la bateriile pentru stocarea energiei și electromobilitate, echipamentele legate de producția și utilizarea hidrogenului, echipamentele legate de generarea de energie din surse regenerabile, motoarele de tracțiune, pompele de căldură, transmisia și stocarea datelor, dispozitivele electronice mobile, echipamentele legate de fabricația aditivă, robotica, dronele, lansatoarele de rachete, sateliții și cipurile avansate.
2. Întreprinderile mari identificate de statele membre în temeiul alineatului (1) efectuează, o dată la doi ani, un audit al lanțului lor de aprovizionare, care cuprinde:
- (a) o cartografiere a locului în care sunt extrase, prelucrate sau reciclate materiile prime strategice pe care le utilizează;
 - (b) un test de rezistență a lanțului lor de aprovizionare cu materii prime strategice, constând într-o evaluare a vulnerabilității acestuia la întreruperile

aprovizionării, prin estimarea impactului diferitelor scenarii care pot cauza astfel de întreruperi și a efectelor lor potențiale, ținând seama cel puțin de elementele enumerate la articolul 19 alineatul (3).

3. Întreprinderile menționate la alineatul (1) prezintă consiliului de administrație un raport cuprinzând rezultatele auditului menționat la alineatul (2).

Articolul 24

Achiziții în comun

1. Comisia instituie și gestionează un sistem de agregare a cererii din partea întreprinderilor interesate consumatoare de materii prime strategice stabilite în Uniune și a autorităților statelor membre responsabile cu stocurile strategice și solicită oferte de la furnizori pentru a satisface cererea agregată respectivă. Sunt vizate atât materiile prime strategice neprelucrate, cât și prelucrate.
2. În procesul de instituire și gestionare a sistemului menționat la alineatul (1), Comisia:
 - (a) alege pentru ce materii prime strategice și în ce etapă de prelucrare poate fi utilizat sistemul, ținând seama de riscul relativ în materie de aprovizionare al diferitelor materii prime strategice și de necesitatea de a constitui stocuri strategice legate de aceste materii prime pe baza informațiilor colectate în temeiul articolelor 21 și 22;
 - (b) stabilește cantitățile minime de materii solicitate pentru a participa la sistem, ținând seama de numărul preconizat de participanți interesați și de necesitatea de a asigura un număr gestionabil de participanți.
3. Participarea la sistemul la care se referă alineatul este deschisă tuturor întreprinderilor interesate stabilite în Uniune și autorităților statelor membre, precum și transparentă față de acestea. Participarea statelor membre sau a oricăror entități naționale care fac obiectul Directivelor 2014/24 sau 2014/25 privind achizițiile publice este posibilă numai în cazurile în care o astfel de participare este compatibilă cu aceste directive.
4. Întreprinderile din Uniune și autoritățile statelor membre care participă la sistemul menționat la alineatul (1) pot, în mod transparent, să negocieze achiziția în comun, inclusiv prețurile sau alți termeni și condiții ale acordului de achiziție, ori să utilizeze achizițiile în comun pentru a obține condiții mai avantajoase cu furnizorii lor sau pentru a preveni deficitele. Întreprinderile din Uniune participante și autoritățile statelor membre respectă dreptul Uniunii, inclusiv dreptul Uniunii în materie de concurență.
5. Entitățile sunt excluse de la participarea în calitate de furnizor, de la participarea la agregarea cererii și de la participarea la achiziționarea în comun sau de la participarea în calitate de prestator de servicii dacă:
 - (a) sunt vizate de măsurile restrictive ale Uniunii adoptate în temeiul articolului 215 din TFUE;
 - (b) sunt deținute sau controlate, direct sau indirect, de persoane fizice sau juridice, entități sau organisme vizate de astfel de măsuri restrictive ale Uniunii sau care acționează în numele sau la ordinele acestora.
6. Prin derogare de la articolul 176 din Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046, Comisia poate contracta serviciile necesare ale unei entități stabilite în Uniune prin

intermediul unei proceduri de achiziții publice în temeiul Regulamentului (UE, Euratom) 2018/1046, acționând în calitate de prestator de servicii pentru instituirea și gestionarea sistemului prevăzut la alineatul (1). Prestatorul de servicii selectat nu trebuie să se afle în niciun conflict de interese.

7. Comisia definește în contractul de servicii sarcinile care trebuie îndeplinite de prestatorul de servicii, inclusiv alocarea cererii, alocarea drepturilor de acces pentru furnizare, înregistrarea și verificarea tuturor participanților, publicarea și raportarea activităților și orice altă sarcină necesară pentru instituirea și gestionarea sistemului. Contractul de servicii abordează, de asemenea, aspectele practice ale funcționării prestatorului de servicii, inclusiv utilizarea instrumentului informatic, măsurile de securitate, moneda sau monedele, regimul de plată și obligațiile.
8. Contractul de servicii cu prestatorul de servicii rezervă Comisiei dreptul de a-l monitoriza și audita. În acest scop, Comisia are acces deplin la informațiile deținute de prestatorul de servicii în legătură cu contractul. Toate serverele și informațiile sunt amplasate și stocate fizic pe teritoriul Uniunii.
9. Contractul de servicii cu prestatorul de servicii selectat stabilește dreptul de proprietate asupra informațiilor obținute de prestatorul de servicii și prevede un posibil transfer al informațiilor respective către Comisie la rezilierea sau la expirarea contractului de servicii.

Capitolul 5

Sustenabilitatea

SECȚIUNEA 1

CIRCULARITATEA

Articolul 25

Măsuri naționale privind circularitatea

1. Fiecare stat membru [OP vă rugăm să introduceți: trei ani de la data intrării în vigoare a prezentului regulament] adoptă și pune în aplicare programe naționale care conțin măsuri ce vizează:
 - (a) intensificarea colectării deșeurilor cu un potențial ridicat de valorificare a materiilor prime critice și asigurarea introducerii acestora în sistemul de reciclare adecvat, în vederea maximizării disponibilității și calității materialelor reciclabile ca materie primă pentru instalațiile de reciclare a materiilor prime critice;
 - (b) creșterea gradului de reutilizare a produselor și componentelor cu potențial ridicat de valorificare a materiilor prime critice;
 - (c) creșterea gradului de utilizare a materiilor prime critice secundare în procesul de fabricație, inclusiv, după caz, prin luarea în considerare a conținutului reciclat în criteriile de atribuire legate de achizițiile publice;
 - (d) intensificarea maturității tehnologice a tehnologiilor de reciclare a materiilor prime critice și promovarea eficienței materiilor și înlocuirea materiilor prime

critice în aplicații, cel puțin prin includerea unor acțiuni de sprijin în acest sens în cadrul programelor naționale în domeniul cercetării și inovării;

- (e) asigurarea faptului că forța lor de muncă dispune de competențele necesare pentru a sprijini circularitatea lanțului valoric al materiilor prime critice.

- 2. Programele menționate la alineatul (1) vizează în special produsele și deșeurile care nu fac obiectul niciunei cerințe specifice privind colectarea, tratarea, reciclarea sau reutilizarea în temeiul legislației Uniunii. Pentru alte produse și deșeurile, măsurile sunt puse în aplicare în concordanță cu legislația existentă a Uniunii.

În ceea ce privește alineatul (1) literele (a) și (b), programele menționate la alineatul respectiv pot include, fără a aduce atingere articolelor 107 și 108 din TFUE, introducerea unor stimulente financiare, cum ar fi reduceri, recompense monetare sau sisteme de restituire a garanției, pentru a încuraja reutilizarea produselor cu un potențial ridicat de valorificare a materiilor prime critice și colectarea deșeurilor provenite de la astfel de produse.

- 3. Fiecare stat membru [OP vă rugăm să introduceți: patru ani de la data intrării în vigoare a prezentului regulament] adoptă și pune în aplicare măsuri de promovare a valorificării materiilor prime critice din deșeurile extractive, în special din instalațiile închise de gestionare a deșeurilor identificate în baza de date creată în conformitate cu articolul 26 drept conținând materii prime critice potențial recuperabile din punct de vedere economic.
- 4. Măsurile naționale menționate la alineatele (1) și (2) sunt concepute astfel încât să se evite barierele în calea comerțului și denaturarea concurenței, în conformitate cu TFUE.
- 5. Atunci când raportează Comisiei datele privind cantitățile de deșeurile de echipamente electrice și electronice reciclate, în temeiul articolului 16 alineatul (6) din Directiva 2012/19/UE privind deșeurile de echipamente electrice și electronice, statele membre identifică separat și raportează cantitățile de componente care conțin cantități relevante de materii prime critice înlăturate din aceste deșeurile de echipamente și cantitățile de materii prime critice valorificate din deșeurile de echipamente electrice și electronice. Comisia adoptă acte de punere în aplicare în care precizează formatul și detaliile acestei raportări. Respectivile acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 37 alineatul (3). Prima perioadă de raportare acoperă primul an calendaristic complet după adoptarea actelor de punere în aplicare respective.
- 6. În cadrul raportului menționat la articolul 43, statele membre furnizează informații cu privire la adoptarea programelor naționale menționate la alineatul (1) și cu privire la progresele înregistrate în punerea în aplicare a măsurilor adoptate în temeiul alineatelor (1) și (2).
- 7. Comisia adoptă acte de punere în aplicare în care prevede o listă de produse, componente și fluxuri de deșeurile care sunt considerate ca având cel puțin un potențial ridicat de valorificare a materiilor prime critice în sensul alineatului (1) literele (a) și (b).

La întocmirea acestei liste, Comisia ține seama de:

- (a) cantitatea totală de materii prime critice recuperabile din aceste produse, componente și fluxuri de deșeurile;

- (b) măsura în care aceste produse, componente și fluxuri de deșeuri sunt reglementate de legislația Uniunii;
- (c) lacunele în materie de reglementare;
- (d) provocările specifice care afectează colectarea și tratarea deșeurilor;
- (e) sistemele existente de colectare și tratare a deșeurilor aplicabile în cazul acestora.

Actele de punere în aplicare menționate la primul paragraf se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 37 alineatul (3).

Articolul 26

Valorificarea materiilor prime critice din deșeurile extractive

1. Operatorii obligați să prezinte planuri de gestionare a deșeurilor în conformitate cu articolul 5 din Directiva 2006/21/CE furnizează autorității competente, astfel cum este definită la articolul 3 din Directiva 2006/21/CE, un studiu preliminar de evaluare economică cu privire la potențialul de valorificare a materiilor prime critice provenind din:
 - (a) deșeurile extractive depozitate în instalație și
 - (b) deșeurile extractive generate sau, în cazul în care se consideră a fi mai eficace, din volumul extras înainte de a deveni deșeuri.
2. Studiul menționat la alineatul (1) include cel puțin o estimare a cantităților și a concentrațiilor de materii prime critice conținute în deșeurile extractive și în volumul extras, precum și o evaluare a capacității de recuperare a acestora din punct de vedere tehnic și economic.
3. Operatorii instalațiilor de gestionare a deșeurilor existente prezintă studiul menționat la alineatul (1) autorității competente, astfel cum este definită la articolul 3 din Directiva 2006/21/CE, până la [OP vă rugăm să introduceți: trei ani de la data intrării în vigoare a prezentului regulament]. Operatorii noilor instalații de gestionare a deșeurilor transmit acest studiu autorității competente atunci când își prezintă planurile de gestionare a deșeurilor în conformitate cu articolul 5 din Directiva 2006/21/CE.
4. Statele membre creează o bază de date a tuturor instalațiilor închise de gestionare a deșeurilor, inclusiv a instalațiilor de gestionare a deșeurilor dezafectate, situate pe teritoriul lor. Această bază de date conține informații referitoare la:
 - (a) amplasarea, suprafața și volumul deșeurilor aferente instalației de gestionare a deșeurilor;
 - (b) operatorul sau fostul operator al instalației de gestionare a deșeurilor și, după caz, succesorul legal al acestuia;
 - (c) cantitățile și concentrațiile aproximative ale tuturor materiilor prime conținute în deșeurile extractive și, dacă sunt disponibile, în zăcămintul de minerale inițial, în conformitate cu alineatul (6) din prezentul articol;
 - (d) orice informații suplimentare pe care statul membru le consideră relevante pentru a permite valorificarea materiilor prime critice provenind de la o instalație de gestionare a deșeurilor.

5. Baza de date menționată la alineatul (4) se instituie până la [OP vă rugăm să introduceți: un an de la data intrării în vigoare a prezentului regulament] și toate informațiile sunt furnizate până la [OP vă rugăm să introduceți: trei ani de la data intrării în vigoare a prezentului regulament]. Aceasta este pusă la dispoziție într-o formă digitală accesibilă publicului și actualizată cel puțin o dată la doi ani pentru a include informații suplimentare disponibile și instalații închise sau identificate recent.
6. Pentru a furniza informațiile menționate la alineatul (4) litera (c), statele membre întreprind cel puțin următoarele activități:
- (a) în ceea ce privește toate instalațiile închise de gestionare a deșeurilor, statele membre revizuiesc în mod exhaustiv dosarele de autorizare disponibile până la [OP vă rugăm să introduceți: un an de la data intrării în vigoare a prezentului regulament];
 - (b) în ceea ce privește instalațiile de gestionare a deșeurilor în cazul cărora informațiile disponibile nu exclud *a priori* prezența unor cantități potențial recuperabile din punct de vedere economic de materii prime critice, statele membre efectuează, în plus, până la [OP vă rugăm să introduceți: doi ani de la data intrării în vigoare a prezentului regulament], o eșantionare geochimică reprezentativă;
 - (c) în ceea ce privește astfel de instalații de gestionare a deșeurilor în cazul cărora activitățile descrise la literele (a) și (b) de la prezentul alineat au indicat cantități potențial recuperabile din punct de vedere economic de materii prime critice, statele membre efectuează, în plus, până la [OP vă rugăm să introduceți: trei ani de la data intrării în vigoare a prezentului regulament], o analiză mai detaliată care implică exploatarea forestieră de bază sau tehnici echivalente, dacă acestea respectă mediul, în conformitate cu cerințele de mediu aplicabile la nivelul Uniunii și cu cerințele Directivei 2006/21/CE, după caz.
7. Activitățile descrise la alineatul (6) se desfășoară în limitele sistemelor juridice naționale privind drepturile de proprietate, proprietatea asupra terenurilor, resursele minerale și deșeurile, precum și orice alte dispoziții relevante. În cazul în care astfel de factori împiedică activitățile, autoritățile statelor membre solicită cooperarea operatorului sau a proprietarului instalației de gestionare a deșeurilor. Rezultatele activităților descrise la alineatul (6) sunt puse la dispoziție ca parte a bazei de date. Dacă este posibil, statele membre includ în baza de date o clasificare a instalațiilor închise de gestionare a deșeurilor extractive în conformitate cu Clasificarea cadru a resurselor elaborată de Organizația Națiunilor Unite.

Articolul 27

Posibilitatea de reciclare a magneților permanenți

1. Începând cu [OP vă rugăm să introduceți: trei ani de la data intrării în vigoare a prezentului regulament], orice persoană fizică sau juridică ce introduce pe piață dispozitive de imagistică prin rezonanță magnetică, generatoare de energie eoliană, roboți industriali, autovehicule, mijloace de transport ușoare, generatoare de răcire, pompe de căldură, motoare electrice, inclusiv în cazul în care sunt integrate în alte produse, mașini automate de spălat rufe, uscătoare de rufe cu tambur, cuptoare cu

microunde, aspiratoare sau mașini de spălat vase, se asigură că produsele respective poartă o etichetă vizibilă, perfect lizibilă și indelebilă care indică:

- (a) dacă aceste produse conțin sau nu unul sau mai mulți magneți permanenți;
 - (b) în cazul în care produsul încorporează unul sau mai mulți magneți permanenți, dacă acești magneți aparțin unuia dintre următoarele tipuri:
 - (i) neodim-fier-bor;
 - (ii) samariu-cobalt;
 - (iii) aluminiu-nichel-cobalt;
 - (iv) ferită.
2. Comisia adoptă un act de punere în aplicare de stabilire a formatului pentru etichetare menționat la alineatul (1). Respectivul act de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 37 alineatul (3).
3. Începând cu [OP vă rugăm să introduceți: trei ani de la data intrării în vigoare a prezentului regulament], orice persoană fizică sau juridică care introduce pe piață produsele menționate la alineatul (1) care încorporează unul sau mai mulți magneți permanenți de tipul celor menționați la alineatul (1) litera (b) punctele (i)-(iii) se asigură că un suport de date este prezent pe produs sau în compoziția acestuia.
4. Suportul de date menționat la alineatul (3) este conectat la un identificator unic de produs care oferă acces la următoarele:
- (a) numele, denumirea comercială înregistrată sau marca înregistrată și adresa poștală a persoanei fizice sau juridice responsabile și, dacă este cazul, mijloacele electronice de comunicare prin care aceasta poate fi contactată;
 - (b) informații privind greutatea, amplasarea și compoziția chimică a tuturor magneților permanenți individuali incluși în produs, precum și privind prezența și tipul de învelișuri protectoare ale magneților, de cleiuri și de orice aditivi utilizați;
 - (c) informații care permit accesul și îndepărtarea tuturor magneților permanenți încorporați în produs, incluzând cel puțin secvența tuturor etapelor de îndepărtare, a instrumentelor sau a tehnologiilor necesare pentru accesul și îndepărtarea magnetului permanent, fără a aduce atingere articolului 15 alineatul (1) din Directiva 2012/19/UE.
5. În ceea ce privește produsele în cazul cărora magneții permanenți încorporați sunt conținuți exclusiv în unul sau mai multe motoare electrice încorporate în produs, informațiile menționate la alineatul (4) litera (b) pot fi înlocuite cu informații privind amplasarea motoarelor electrice respective, iar informațiile menționate la alineatul (4) litera (c) pot fi înlocuite cu informații privind accesul la motoarele electrice și îndepărtarea acestora, incluzând cel puțin secvența tuturor etapelor de îndepărtare, a instrumentelor sau a tehnologiilor necesare pentru accesul la motoarele electrice și îndepărtarea acestora.
6. În ceea ce privește produsele menționate la alineatul (3) pentru care este necesar un pașaport al produsului, astfel cum este definit în Regulamentul XX/XXXX [Regulamentul privind proiectarea ecologică a produselor sustenabile], în temeiul unui alt act legislativ al Uniunii, informațiile menționate la alineatul (4) sunt incluse în respectivul pașaport al produsului.

7. Informațiile menționate la alineatul (3) sunt complete, actualizate și exacte și rămân disponibile pentru o perioadă cel puțin egală cu durata de viață tipică a produsului plus zece ani, inclusiv după o situație de insolvență, lichidare sau încetarea activității în Uniune a persoanei fizice sau juridice responsabile.
- Informațiile menționate la alineatul (4) se referă la modelul de produs sau, în cazul în care informațiile diferă între unitățile aceluiasi model, la un anumit lot sau unitate. Informațiile menționate la alineatul (4) sunt accesibile reciclatorilor, autorităților de supraveghere a pieței și autorităților vamale.
8. Articolul 9 alineatul (1) literele (c) și (d) și articolele 10 și 13 din Regulamentul (UE) .../... [OP: vă rugăm să introduceți trimiterea la *[proiectarea ecologică pentru produse durabile]*, precum și definițiile corespunzătoare de la articolul 2 din regulamentul respectiv sunt aplicabile.
- Înainte de a introduce pe piață un produs menționat la alineatul (3), persoanele fizice sau juridice se asigură că identificatorul unic de produs menționat la alineatul (4) este încărcat în registrul menționat la [articolul 12 alineatul (1)] din Regulamentul (UE) .../... [proiectarea ecologică pentru produse durabile].
- În sensul primului și al celui de al doilea paragraf, trimiterile la „actul delegat aplicabil adoptat în temeiul articolului 4” de la articolul 10 litera (b) și la „actele delegate adoptate în temeiul articolului 4” de la articolul 10 litera (f) și de la articolul 13 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2023/xxx [OP: vă rugăm să introduceți trimiterea la ESPR] se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament.
9. În cazul în care cerințele de informare referitoare la reciclarea magneților permanenți sunt stabilite prin acte delegate adoptate în conformitate cu articolul 4 din Regulamentul XX/XXXX [OP vă rugăm să introduceți: Regulamentul privind proiectarea ecologică a produselor sustenabile] sau în alte acte legislative de armonizare ale Uniunii Europene pentru oricare dintre produsele enumerate la alineatul (1), cerințele respective se aplică în locul dispozițiilor prezentului articol.
10. Produsele concepute în principal pentru aplicații din domeniul apărării sau al spațiului sunt exceptate de la cerințele prezentului articol.
11. În cazul dispozitivelor de imagistică prin rezonanță magnetică, al autovehiculelor și al mijloacelor de transport ușoare care sunt vehicule omologate de tip din categoria L, cerințele prezentului articol se aplică de la [OP vă rugăm să introduceți: cinci ani de la data intrării în vigoare a prezentului regulament].
12. Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 36 pentru a modifica anexa VI în vederea furnizării sau actualizării unei liste de coduri din Nomenclatura Combinată⁴⁹ și de descrieri ale produselor corespunzătoare produselor menționate la alineatul (1), cu scopul de a facilita activitatea autorităților vamale în ceea ce privește produsele respective și cerințele prevăzute la prezentul articol și la articolul 28.

⁴⁹ Nomenclatura Combinată din anexa I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87.

Conținutul reciclat al magneților permanenți

1. Începând cu [OP vă rugăm să introduceți: trei ani de la data intrării în vigoare a prezentului regulament] sau după doi ani de la intrarea în vigoare a actului delegat menționat la alineatul (2), oricare dintre aceste date survine mai târziu, orice persoană fizică sau juridică ce introduce pe piață produsele menționate la articolul 27 alineatul (1), care încorporează unul sau mai mulți magneți permanenți menționați la articolul 27 alineatul (1) litera (b) punctele (i)-(iii) și în cazul cărora greutatea totală a tuturor acestor magneți permanenți depășește 0,2 kg, pune la dispoziția publicului, pe un site web cu acces gratuit, cota de neodim, disprosiu, praseodim, terbiu, bor, samariu, nichel și cobalt valorificată din deșeurile generate după consum, prezentă în magneții permanenți încorporați în produs.
2. Până la [OP vă rugăm să introduceți: doi ani de la data intrării în vigoare a prezentului regulament], Comisia adoptă un act delegat în conformitate cu articolul 36 pentru a completa prezentul regulament prin stabilirea de norme pentru calcularea și verificarea cotei de neodim, disprosiu, praseodim, terbiu, bor, samariu, nichel și cobalt valorificată din deșeurile de fabricație sau din deșeurile generate după consum, prezentă în magneții permanenți încorporați în produsele menționate la alineatul (1).

Normele de calcul și de verificare precizează procedura de evaluare a conformității aplicabilă dintre modulele prevăzute în anexa II la Decizia nr. 768/2008/CE, cu adaptările necesare având în vedere produsele în cauză. Atunci când precizează procedura de evaluare a conformității aplicabilă, Comisia ia în considerare următoarele criterii:

- (a) dacă modulul în cauză este adecvat tipului de produs și proporțional cu interesul public urmărit;
 - (b) disponibilitatea unor părți terțe competente și independente capabile să îndeplinească sarcini potențiale de evaluare a conformității de către terți;
 - (c) atunci când implicarea terților este obligatorie, necesitatea ca producătorul să poată alege între modulele de asigurare a calității și modulele de certificare a produsului enumerate în anexa II din Decizia nr. 768/2008/CE.
3. După 31 decembrie 2030, Comisia poate adopta acte delegate de completare a prezentului regulament prin stabilirea unor cote minime pentru neodim, disprosiu, praseodim, terbiu, bor, samariu, nichel și cobalt valorificate din deșeurile generate după consum care trebuie să fie prezente în magnetul permanent încorporat în produsele menționate la alineatul (1).

Actele delegate menționate la primul paragraf prevăd perioade de tranziție adaptate la dificultatea de a adopta produsele vizate de măsură pentru a asigura conformitatea.

Cota minimă menționată la primul paragraf se bazează pe o evaluare prealabilă a impactului, luând în considerare:

- (a) disponibilitatea existentă și prognozată de neodim, disprosiu, praseodim, terbiu, bor, samariu, nichel și cobalt, valorificate din deșeurile generate după consum;

- (b) informațiile colectate în temeiul alineatului (1) și distribuția relativă a ponderii conținutului reciclat în magneții permanenți încorporați în produsele menționate la alineatul (1) introduse pe piață;
 - (c) progresul tehnic și științific, inclusiv modificări considerabile la nivelul tehnologiilor magnetului permanent care afectează tipul de materii valorificate;
 - (d) contribuția efectivă și potențială a unei cote minime la obiectivele climatice și de mediu ale Uniunii;
 - (e) impactul posibil asupra funcționării produselor care încorporează magneți permanenți;
 - (f) necesitatea de a preveni efectele negative disproporționate asupra accesibilității din punct de vedere financiar a magneților permanenți și a produselor care încorporează magneți permanenți.
4. În cazul în care cerințele referitoare la conținutul reciclat al magneților permanenți sunt stabilite prin acte delegate adoptate în conformitate cu articolul 4 din Regulamentul XX/XXXX [OP vă rugăm să introduceți: Regulamentul privind proiectarea ecologică a produselor sustenabile] sau în alte acte legislative de armonizare ale Uniunii Europene pentru oricare dintre produsele enumerate la alineatul (1), cerințele respective se aplică în locul dispozițiilor prezentului articol.
5. De la data aplicării cerinței de la alineatul (1), atunci când oferă spre vânzare produsele menționate la alineatul (1), inclusiv în cazul vânzării la distanță, sau atunci când le afișează în cursul unei activități comerciale, persoanele fizice și juridice care introduc pe piață produsele menționate la alineatul (1) se asigură că, înainte de a-și asuma obligații în temeiul unui contract de vânzare-cumpărare, clienții lor au acces la informațiile menționate la alineatul (1).
- Persoanele fizice și juridice care introduc pe piață produsele menționate la alineatul (1) nu furnizează și nu afișează etichete, mărci, simboluri sau inscripții care ar putea induce în eroare sau crea confuzie în rândul clienților în ceea ce privește informațiile menționate la alineatul (1). Produsele concepute în principal pentru aplicații din domeniul apărării sau al spațiului sunt exceptate de la cerințele prezentului articol.
6. În cazul dispozitivelor de imagistică prin rezonanță magnetică, al autovehiculelor și al mijloacelor de transport ușoare care sunt vehicule omologate de tip din categoria L, cerințele prevăzute la alineatele (1) și (6) se aplică după cinci ani de la data intrării în vigoare a actului delegat menționat la alineatul (2).

SECȚIUNEA 2

CERTIFICAREA ȘI AMPRENTA DE MEDIU

Articolul 29

Sisteme recunoscute

1. Guvernele sau organizațiile care au dezvoltat și supraveghează sisteme de certificare legate de durabilitatea materiilor prime critice („titularii de sistem”) pot solicita recunoașterea sistemelor lor de către Comisie.

Cererile menționate la primul paragraf conțin orice dovadă relevantă referitoare la îndeplinirea criteriilor prevăzute în anexa IV. Comisia este împuternicită să adopte acte de punere în aplicare care să precizeze informațiile minime furnizate în cereri.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 37 alineatul (3).

2. În cazul în care, pe baza dovezilor furnizate în temeiul alineatului (1), Comisia stabilește că un sistem de certificare îndeplinește criteriile prevăzute în anexa IV, aceasta adoptă un act de punere în aplicare prin care acordă respectivului sistem o recunoaștere. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 37 alineatul (3).
3. Comisia verifică periodic dacă sistemele recunoscute îndeplinesc în continuare criteriile prevăzute în anexa IV.
4. Titularii sistemelor recunoscute informează fără întârziere Comisia cu privire la orice modificări sau actualizări ale sistemelor recunoscute. Comisia evaluează dacă astfel de modificări sau actualizări aduc atingere temeiului recunoașterii și ia măsurile care se impun.
5. În cazul în care există dovezi cu privire la cazuri repetate sau semnificative de neîndeplinire a cerințelor respectivului sistem de către operatorii economici care pun în aplicare un sistem recunoscut, Comisia examinează, consultându-se cu titularul sistemului recunoscut, dacă respectivele cazuri indică deficiențe ale sistemului care aduc atingere temeiului recunoașterii, și ia măsurile care se impun.
6. În cazul în care Comisia identifică deficiențe ale unui sistem recunoscut care aduc atingere temeiului recunoașterii, aceasta îi poate acorda titularului de sistem un interval de timp corespunzător pentru a lua măsuri de remediere.
7. În cazul în care titularul de sistem refuză sau nu este în măsură să întreprindă măsurile de remediere necesare, iar Comisia stabilește că deficiențele menționate la alineatul (6) denotă faptul că sistemul nu mai îndeplinește criteriile prevăzute în anexa IV, Comisia adoptă un act de punere în aplicare prin care retrage recunoașterea sistemului respectiv. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 37 alineatul (3).
8. Comisia instituie un registru al sistemelor recunoscute și asigură actualizarea acestuia. Acest registru este pus la dispoziția publicului pe un site web cu acces gratuit.

Articolul 30

Declarația privind amprenta de mediu

1. Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 36 pentru a completa prezentul regulament prin stabilirea de norme privind calcularea și verificarea amprentei de mediu a diferitelor materii prime critice, în conformitate cu anexa V și ținând seama de metodele de evaluare solide din punct de vedere științific și de standardele internaționale relevante. Normele de calcul și de verificare identifică cea mai importantă categorie de impact. Declarația privind amprenta la sol se limitează la categoria de impact respectivă.
2. Comisia poate adopta norme de calcul și de verificare pentru o anumită materie primă critică dacă a concluzionat, după analizarea diferitelor categorii relevante de impact asupra mediului, că materia primă critică în cauză are o amprentă de mediu semnificativă și că, prin urmare, obligația de a declara amprenta de mediu a materiei respective în ceea ce privește cea mai importantă categorie de impact, atunci când este introdusă pe piață, este necesară și proporțională pentru a contribui la obiectivele

climatice și de mediu ale Uniunii prin facilitarea aprovizionării cu materii prime critice având o amprentă de mediu redusă.

3. Atunci când analizează dacă obligația prevăzută la alineatul (2) este necesară, Comisia ia în considerare:

- (a) dacă și în ce mod obiectivele climatice și de mediu ale Uniunii sunt deja îndeplinite prin intermediul altor acte legislative ale Uniunii aplicabile materiei prime critice în cauză;
- (b) existența și adoptarea standardelor și orientărilor internaționale relevante sau perspectivele de a conveni asupra unor astfel de standarde la nivel internațional, precum și a unor practici durabile pe piață, inclusiv a sistemelor voluntare recunoscute în temeiul articolului 29;
- (c) eficacitatea parteneriatelor strategice, a proiectelor strategice, a acordurilor comerciale, a altor instrumente internaționale și a activităților de informare desfășurate de Uniune în vederea realizării obiectivelor Uniunii în materie de climă și mediu.

4. Comisia efectuează o evaluare prealabilă a impactului pentru a decide dacă să adopte un act delegat în temeiul alineatului (1). O astfel de evaluare:

- (a) se bazează, printre altele, pe consultarea următoarelor părți:
 - (i) toate părțile interesate relevante, cum ar fi industria, inclusiv industria din aval, IMM-urile și, după caz, industria meșteșugărească, partenerii sociali, comercianții, vânzătorii cu amănuntul, importatorii, grupurile de protecție a mediului și asociațiile de consumatori;
 - (ii) țările terțe ale căror schimburi comerciale cu Uniunea pot fi afectate în mod semnificativ de această obligație;
 - (iii) consiliul de administrație;
- (b) se asigură că nicio astfel de măsură nu este elaborată, adoptată sau aplicată cu scopul sau cu efectul de a crea obstacole inutile în calea comerțului internațional și nu este mai restrictivă pentru comerț decât este necesar pentru atingerea obiectivelor Uniunii în materie de climă și mediu, având în vedere capacitatea furnizorilor din țări terțe de a respecta o astfel de declarație, astfel încât fluxurile comerciale agregate și costurile materiilor prime critice să nu fie afectate în mod disproporționat;
- (c) evaluează dacă măsura ar contribui la realizarea obiectivelor climatice și de mediu ale Uniunii fără a afecta în mod disproporționat capacitatea industriei Uniunii de a se aproviziona cu materia primă critică în cauză.

5. Orice persoană fizică sau juridică ce introduce pe piață materii prime critice pentru care Comisia a adoptat norme de calcul și de verificare în temeiul alineatului (1) pune la dispoziție o declarație privind amprenta de mediu.

Cerința prevăzută la primul paragraf se aplică fiecărui tip individual de materie primă critică introdus pe piață și nu se aplică materiilor prime critice incluse în produsele intermediare sau finite.

6. Declarația privind amprenta de mediu menționată la alineatul (5) conține următoarele informații:

- (a) numele, denumirea comercială înregistrată sau marca înregistrată și adresa poștală a persoanei fizice sau juridice responsabile și, dacă este cazul, mijloacele electronice de comunicare prin care aceasta poate fi contactată;
 - (b) informații privind tipul de materie primă critică pentru care este valabilă declarația;
 - (c) informații privind țara și regiunea în care a fost extrasă, prelucrată, rafinată și reciclată materia primă critică, după caz;
 - (d) amprenta de mediu a materiilor prime critice, calculată în conformitate cu normele de verificare și de calcul aplicabile, adoptate în temeiul alineatului (1);
 - (e) clasa de performanță privind amprenta de mediu căreia îi corespunde materia primă critică, stabilită în conformitate cu actul delegat aplicabil adoptat în temeiul alineatului (7);
 - (f) un link către un site web care oferă acces la o versiune publică a studiului care susține rezultatele din declarația privind amprenta de mediu.
7. Comisia poate adopta acte delegate în conformitate cu articolul 36 pentru a completa prezentul regulament prin stabilirea claselor de performanță privind amprenta de mediu pentru materiile prime critice, în cazul cărora au fost adoptate norme de calcul și de verificare în temeiul alineatului (1), în conformitate cu anexa V.
8. Declarația privind amprenta de mediu este pusă la dispoziție pe un site web cu acces gratuit.
- Comisia este împuternicită să adopte un act de punere în aplicare de stabilire a formatului pentru declarația privind amprenta de mediu menționată la alineatul (5). Respectivul act de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 37 alineatul (3).
9. Atunci când oferă spre vânzare materii prime critice, inclusiv în cazul vânzării la distanță, sau atunci când le afișează în cursul unei activități comerciale, persoanele fizice și juridice care introduc pe piață materii prime critice se asigură că, înainte de a-și asuma obligații în temeiul unui contract de vânzare-cumpărare, clienții lor au acces la declarația privind amprenta de mediu.
- Persoanele fizice și juridice care introduc pe piață materii prime critice nu furnizează și nu afișează etichete, mărci, simboluri sau inscripții care ar putea induce în eroare sau crea confuzie în rândul clienților în ceea ce privește informațiile furnizate în declarația privind amprenta de mediu.

SECȚIUNEA 3

LIBERA CIRCULAȚIE, CONFORMITATEA ȘI SUPRAVEGHEREA PIETEI

Articolul 31

Libera circulație

1. Din motive legate de informațiile privind reciclarea sau conținutul reciclat al magneților permanenți sau din motive legate de informațiile privind amprenta de mediu a materiilor prime critice care fac obiectul prezentului regulament, statele membre nu interzic, nu restricționează sau nu împiedică punerea la dispoziție pe piață sau punerea în serviciu a produselor care încorporează magneți permanenți sau a materiilor prime critice care intră sub incidența prezentului regulament.

2. La târguri, expoziții, demonstrații sau evenimente similare, statele membre nu împiedică prezentarea produselor care încorporează magneți permanenți sau a materiilor prime critice neconforme cu prezentul regulament, cu condiția ca un anunț vizibil să indice în mod clar faptul că astfel de produse sau materii nu sunt conforme cu prezentul regulament și că nu pot fi puse la dispoziție pe piață înainte de asigurarea conformității.

Articolul 32

Conformitatea și supravegherea pieței

1. Înainte de introducerea pe piață a unui produs care intră sub incidența articolului 27 sau 28, persoanele fizice sau juridice responsabile se asigură că procedura aplicabilă de evaluare a conformității a fost îndeplinită și că documentația tehnică necesară a fost întocmită. În cazul în care conformitatea unui produs cu cerințele aplicabile a fost demonstrată prin procedura de evaluare a conformității, persoanele fizice sau juridice responsabile se asigură că a fost întocmită o declarație de conformitate UE și că a fost aplicat marcajul CE.
2. Procedura de evaluare a conformității pentru produsele care fac obiectul cerințelor prevăzute la articolul 27 este procedura prevăzută în anexa IV la Regulamentul (UE) 2023/xxx [OP: vă rugăm să introduceți trimiterea la ESPR], cu excepția cazului în care produsele respective fac, de asemenea, obiectul cerințelor prevăzute la articolul 28, caz în care procedura de evaluare a conformității este procedura prevăzută în normele de calcul și de verificare adoptate în temeiul articolului 28 alineatul (2).
3. Capitolul IX și articolele 37, 38 și 39 din Regulamentul (UE) 2023/xxx [OP: vă rugăm să introduceți trimiterea la ESPR], precum și definițiile corespunzătoare de la articolul 2 din regulamentul respectiv se aplică în ceea ce privește cerințele aplicabile produselor introduse pe piața Uniunii prevăzute la articolele 27 și 28.
4. În ceea ce privește supravegherea pieței, se aplică următoarele norme:
 - (a) capitolul XII din Regulamentul (UE) 2023/xxx [OP: vă rugăm să introduceți trimiterea la ESPR], precum și definițiile corespunzătoare de la articolul 2 din regulamentul respectiv se aplică în ceea ce privește cerințele aplicabile produselor introduse pe piața Uniunii prevăzute la articolele 27, 28 sau 30.
 - (b) în plus față de cerințele în materie de proiectare ecologică stabilite în Regulamentul (UE) 2023/xxx [OP: vă rugăm să introduceți trimiterea la ESPR], statele membre trebuie să aibă în vedere cerințele prevăzute la articolele 27, 28 și 30 în contextul planului de acțiune menționat la articolul 59 alineatul (1) din regulamentul respectiv;
 - (c) articolul 60 și articolul 61 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2023/xxx [OP: vă rugăm să introduceți trimiterea la ESPR] se aplică și în cazul cerințelor prevăzute la articolele 27, 28 și 30;
 - (d) în plus față de cerințele în materie de proiectare ecologică stabilite în Regulamentul (UE) 2023/xxx [OP: vă rugăm să introduceți trimiterea la ESPR], Comisia trebuie să includă informații referitoare la cerințele prevăzute la articolele 27, 28 și 30 în raportul menționat la articolul 61 alineatele (2) și (3) din regulamentul respectiv;

- (e) în contextul punerii în aplicare a articolului 62 din Regulamentul (UE) 2023/xxx [OP: vă rugăm să introduceți trimiterea la ESPR], grupul de cooperare administrativă („ADCO”), menționat la articolul respectiv, și Comisia țin seama, de asemenea, de cerințele prevăzute la articolele 27, 28 și 30.
5. În sensul alineatelor (3) și (4), părțile relevante din Regulamentul (UE) 2023/xxx [OP: vă rugăm să introduceți trimiterea la ESPR] se aplică după cum urmează:
- (a) trimiterile la „cerințele în materie de proiectare ecologică prevăzute în actele delegate aplicabile adoptate în temeiul articolului 4” de la articolul 37 alineatul (1), „cerințele prevăzute în actele delegate aplicabile adoptate în temeiul articolului 4” de la articolul 63 alineatul (1) și „cerințele prevăzute în actul delegat relevant adoptat în temeiul articolului 4” de la articolul 63 alineatul (5) din Regulamentul (UE) 2023/xxx [OP: vă rugăm să introduceți trimiterea la ESPR] se interpretează ca trimiteri la „cerințele prevăzute la articolele 27 și 28 din prezentul regulament”;
 - (b) trimiterile la „produs care face obiectul unui act delegat adoptat în temeiul articolului 4” de la articolul 37 alineatul (3) și de la articolul 63 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2023/xxx [OP: vă rugăm să introduceți trimiterea la ESPR] se interpretează ca trimitere la „produsul sau materiile care fac obiectul cerințelor prevăzute la articole 27 și 28 din prezentul regulament”;
 - (c) trimiterile la „sarcinile de evaluare a conformității prevăzute în actele delegate adoptate în temeiul articolului 4” de la articolul 41 și la „sarcinile de evaluare a conformității în temeiul actelor delegate relevante adoptate în temeiul articolului 4” de la articolul 45 alineatul (10) din Regulamentul (UE) 2023/xxx [OP: vă rugăm să introduceți trimiterea la ESPR] se interpretează ca trimitere la „sarcinile de evaluare a conformității prevăzute în cadrul normelor de calcul și de verificare adoptate în temeiul articolului 28 alineatul (2) din prezentul regulament”;
 - (d) trimiterile la „procedurile de evaluare a conformității prevăzute în actele delegate adoptate în temeiul articolului 4” de la articolul 53 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2023/xxx [OP: vă rugăm să introduceți trimiterea la ESPR] se interpretează ca trimitere la „procedurile de evaluare a conformității prevăzute în cadrul normelor de calcul și de verificare adoptate în temeiul articolului 28 alineatul (2) din prezentul regulament”.
6. Prezentul articol nu se aplică produselor care fac obiectul omologării de tip în temeiul Regulamentului (UE) 2018/858 și al Regulamentului (UE) nr. 168/2013.

Capitolul 6

Parteneriate strategice

Articolul 33

Parteneriate strategice

1. Comitetul pune periodic în discuție:
- (a) măsura în care parteneriatele strategice încheiate de Uniune contribuie la:

- (i) îmbunătățirea securității aprovizionării Uniunii;
 - (ii) indicele de referință prevăzut la articolul 1 alineatul (2) litera (b);
 - (iii) îmbunătățirea cooperării de-a lungul lanțului valoric al materiilor prime critice între Uniune și țările partenere;
- (b) coerența și sinergiile potențiale între cooperarea bilaterală a statelor membre cu țările terțe relevante și acțiunile desfășurate de Uniune în contextul parteneriatelor strategice;
- (c) țările terțe care ar trebui să aibă prioritate în ceea ce privește încheierea de parteneriate strategice, ținând seama de următoarele criterii:
- (i) contribuția potențială la securitatea aprovizionării, ținând seama de potențialele rezerve, capacități de extracție, prelucrare și reciclare ale unei țări terțe legate de materiile prime critice;
 - (ii) măsura în care cadrul de reglementare al unei țări terțe asigură monitorizarea, prevenirea și reducerea la minimum a impactului asupra mediului, utilizarea unor practici responsabile din punct de vedere social, inclusiv respectarea drepturilor omului și a drepturilor lucrătorilor și colaborarea semnificativă cu comunitățile locale, utilizarea unor practici comerciale transparente și prevenirea efectelor negative asupra bunei funcționări a administrației publice și a statului de drept;
 - (iii) existența unor acorduri de cooperare între o țară terță și Uniune și, în ceea ce privește piețele emergente și economiile în curs de dezvoltare, potențialul de implementare a proiectelor de investiții „Global Gateway”.
 - (iv) în ceea ce privește piețele emergente și economiile în curs de dezvoltare, dacă și în ce mod un parteneriat ar putea contribui la crearea de valoare adăugată la nivel local și ar fi reciproc avantajos pentru țara parteneră și pentru Uniune.
2. În contextul alineatului (1) și în măsura în care se referă la piețele emergente și la economiile în curs de dezvoltare, comitetul asigură cooperarea cu alte foruri de coordonare relevante, inclusiv cu cele instituite în cadrul strategiei „Global Gateway”.
3. Statele membre:
- (a) se consultă cu Comisia pentru a asigura coerența între cooperarea lor bilaterală cu țările terțe relevante și parteneriatele strategice fără caracter obligatoriu ale Uniunii cu țări terțe, al căror domeniu de aplicare include cel puțin lanțul valoric al materiilor prime critice;
 - (b) sprijină Comisia în contextul punerii în aplicare a măsurilor de cooperare prevăzute în parteneriatele strategice.

Capitolul 7 Guvernanța

Articolul 34

Comitetul european pentru materii prime critice

1. Se înființează Comitetul european pentru materii prime critice.
2. Comitetul îndeplinește sarcinile prevăzute în prezentul regulament.

Articolul 35

Componența și funcționarea Comitetului european pentru materii prime critice

1. Comitetul este alcătuit din statele membre și Comisie. Acesta este prezidat de către Comisie.
2. Fiecare stat membru numește un reprezentant la nivel înalt în cadrul comitetului. Atunci când este relevant în ceea ce privește funcția și expertiza, un stat membru poate numi reprezentanți diferiți în raport cu diferitele sarcini ale comitetului. Fiecare membru al comitetului are un supleant.
3. La propunerea Comisiei, comitetul își adoptă regulamentul de procedură cu majoritatea simplă a membrilor săi.
4. Comitetul se reunește la intervale regulate pentru a permite îndeplinirea eficace a sarcinilor ce îi revin în temeiul prezentului regulament. Dacă este necesar, comitetul se reunește la cererea motivată a Comisiei.

Comitetul se reunește cel puțin:

- (a) o dată la trei luni pentru evaluarea cererilor pentru proiecte strategice în temeiul capitolului 3 secțiunea 1;
 - (b) o dată la șase luni pentru dezvoltarea unui sistem de monitorizare în conformitate cu capitolul 4;
 - (c) o dată pe an, pentru a discuta progresele înregistrate în punerea în aplicare a obligațiilor statelor membre legate de explorare prevăzute în capitolul 3 secțiunea 4, inclusiv în lumina actualizărilor listelor de materii prime critice sau strategice.
5. Comisia asistă comitetul prin intermediul unui secretariat executiv care oferă sprijin tehnic și logistic.
 6. Comitetul poate institui subgrupuri permanente sau temporare pentru a se ocupa de chestiuni specifice și a îndeplini sarcini precise.

Comitetul înființează cel puțin următoarele subgrupuri permanente:

- (a) un subgrup pentru a discuta și coordona finanțarea proiectelor strategice în temeiul articolului 15; sunt invitați în calitate de observatori reprezentanți ai băncilor și instituțiilor naționale de promovare, ai instituțiilor financiare europene de dezvoltare, ai Grupului Băncii Europene de Investiții, ai altor instituții financiare internaționale, inclusiv ai Băncii Europene pentru Reconstrucție și Dezvoltare și, după caz, ai instituțiilor financiare private;

- (b) un subgrup care reunește institute sau servicii de cercetare naționale în domeniul geologiei sau, în absența unui astfel de institut sau serviciu de cercetare, autoritatea națională competentă responsabilă cu explorarea generală, cu scopul de a contribui la coordonarea programelor naționale de explorare menționate la articolul 18;
 - (c) un subgrup care reunește agențiile naționale de aprovizionare și informare în ceea ce privește materiile prime critice sau, în absența unei astfel de agenții, autoritatea națională relevantă responsabilă în acest sens, cu scopul de a contribui la sarcinile de monitorizare, astfel cum se prevede la articolul 19;
 - (d) un subgrup care reunește agenția națională pentru situații de urgență și autoritățile naționale responsabile cu stocurile strategice sau, în absența unei astfel de agenții și autorități, autoritatea națională relevantă responsabilă în acest sens, cu scopul de a contribui la coordonarea stocurilor strategice, astfel cum se prevede la articolul 22.
7. Comitetul invită reprezentanți ai Parlamentului European să participe, în calitate de observatori, la reuniunile sale, inclusiv la reuniunile subgrupurilor permanente sau temporare menționate la alineatul (6).
- După caz, comitetul poate invita experți, alte părți terțe sau reprezentanți ai țărilor terțe să participe la reuniunile subgrupurilor permanente sau temporare menționate la alineatul (6) în calitate de observatori ori să furnizeze contribuții scrise.
- În contextul îndeplinirii sarcinilor ce îi revin, comitetul asigură, după caz, coordonarea, cooperarea și schimbul de informații cu structurile relevante în materie de răspuns în situații de criză și de pregătire pentru situații de criză, instituite în temeiul dreptului Uniunii.
8. Comitetul ia măsurile care se impun pentru a asigura manipularea și prelucrarea în condiții de siguranță a informațiilor confidențiale și sensibile din punct de vedere comercial.
9. Comitetul depune toate eforturile pentru a ajunge la un consens.

Capitolul 8

Competențe delegate și procedura comitetului

Articolul 36

Exercitarea delegării

1. Competența de a adopta acte delegate se conferă Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.
2. Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 3 alineatul (2), la articolul 4 alineatul (2), la articolul 5 alineatul (2), la articolul 27 alineatul (12), la articolul 28 alineatul (2) și la articolul 30 alineatele (1) și (5) se conferă Comisiei pe o perioadă de opt ani de la [OP: a se introduce: o lună de la data intrării în vigoare a prezentului regulament]. Comisia elaborează un raport privind delegarea de competențe cu cel puțin nouă luni înainte de încheierea perioadei de șase ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opune prelungirii respective cu cel puțin trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.

3. Delegarea de competențe menționată la articolul 3 alineatul (2), la articolul 4 alineatul (2), la articolul 5 alineatul (2), la articolul 27 alineatul (12), la articolul 28 alineatul (2) și la articolul 30 alineatele (1) și (5) poate fi revocată în orice moment de către Parlamentul European sau de către Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.
4. Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia consultă experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legislație. Consultarea experților statelor membre are loc ulterior consultării în temeiul articolului 14.
5. De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.
6. Un act delegat adoptat în temeiul articolului 3 alineatul (2), al articolului 4 alineatul (2), al articolului 5 alineatul (2), al articolului 27 alineatul (12), al articolului 28 alineatul (2) și al articolului 30 alineatele (1) și (5) intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecții în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, atât Parlamentul European, cât și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții. Respectivul termen poate fi prelungit cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 37

Procedura comitetului

1. Comisia este asistată de Comitetul pentru punerea în aplicare a [OP: vă rugăm să introduceți trimiterea la acest act]. Comitetul respectiv reprezintă un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.
2. În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 4 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.
3. În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

Capitolul 9 Modificări

Articolul 38

Modificarea Regulamentului (UE) 2018/1724

Regulamentul (UE) 2018/1724 se modifică după cum urmează:

- (1) în anexa I, în prima coloană, se adaugă un nou rând „S. Proiecte privind materiile prime critice”.

- (2) în anexa I, în a doua coloană, pe rândul „S. Proiecte privind materiile prime critice”, se adaugă următoarele puncte:
- „1. informații privind procedura de autorizare”
- „2. informații privind serviciile financiare și de investiții”
- „3. informații privind posibilitățile de finanțare la nivelul Uniunii sau al statelor membre”
- „4. informații privind serviciile de sprijin pentru întreprinderi, inclusiv, dar fără a se limita la declarațiile privind impozitul pe profit, legislația fiscală locală, dreptul muncii”
- (3) în anexa II, în prima coloană, se adaugă un nou rând „Proiecte privind materiile prime critice”.
- (4) în anexa II, în a doua coloană, pe rândul „Proiecte privind materiile prime critice”, se adaugă următoarele puncte:
- „Procedura referitoare la toate autorizațiile administrative relevante pentru planificarea, construirea și exploatarea proiectelor de producere de tehnologie care contribuie la obiectivul zero emisii nete, inclusiv autorizațiile de construcție, privind regimul chimic și de conectare la rețea, precum și evaluările și autorizațiile de mediu, în cazul în care acestea sunt necesare, și care cuprinde toate cererile și procedurile administrative”.
- (5) în anexa II, în a treia coloană, pe rândul „Proiecte privind materiile prime critice”, se adaugă următorul punct:
- „Toate rezultatele procedurilor care variază de la confirmarea valabilității cererii până la notificarea deciziei exhaustive privind rezultatul procedurii de către autoritatea națională competentă responsabilă”.
- (6) în anexa III se adaugă următorul punct:
- „(9) Autoritățile naționale competente menționate la articolul 8 alineatul (1) din [OP: vă rugăm să introduceți trimiterea la prezenta propunere]”.

Articolul 39

Modificarea Regulamentului (UE) 2019/1020

Regulamentul (UE) 2019/1020 se modifică după cum urmează:

- (1) la articolul 4 alineatul (5), textul „(UE) 2016/425 (35) și (UE) 2016/426 (36)” se înlocuiește cu următorul text: „(UE) 2016/425 (*), (UE) 2016/426 (**) și [(UE) [...]] [anul adoptării prezentului regulament]/... (* * *)”;
- (2) în anexa I se adaugă următorul punct: „X [OP vă rugăm să introduceți următorul număr consecutiv] Regulamentul (UE) .../... de instituire a unui cadru pentru asigurarea aprovizionării sigure și durabile cu materii prime critice și de modificare a Regulamentului (UE) 2019/1020 [OP vă rugăm să introduceți detaliile publicării prezentului regulament], în măsura în care se referă la cerințele prevăzute la articolele 27, 28 sau 30 din regulamentul respectiv.”

Articolul 40

Modificarea Regulamentului (UE) 2018/858

Anexa II la Regulamentul (UE) 2018/858 se modifică după cum urmează:

În tabelul din partea I se adaugă următoarea rubrică:

[OP: vă rugăm să introduceți următorul număr consecutiv la rubrica G]	Cerințe privind circularitatea magnetului permanent	Regulamentul (UE) XX/XXXX [OP: vă rugăm să introduceți: detaliile publicării în JO a prezentului regulament]	X	X	X	X	X	X							X	X
---	---	--	---	---	---	---	---	---	--	--	--	--	--	--	---	---

Articolul 41

Modificarea Regulamentului (UE) 168/2013

Anexa II la Regulamentul (UE) nr. 168/2013 se modifică după cum urmează:

În tabelul din partea I se adaugă următoarea rubrică:

[OP: vă rugăm să introduceți următorul număr consecutiv la rubrica C1]	Cerințe privind circularitatea magnetului permanent	Regulamentul (UE) XX/X XXX [OP: vă rugăm să introduceți: detaliile publicării în JO a prezentului regulament]	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
--	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

CAPITOLUL 10

Dispoziții finale

Articolul 42

Monitorizarea progreselor

1. Comisia, ținând seama de recomandările comitetului, monitorizează progresele înregistrate în direcția îndeplinirii obiectivelor prevăzute la articolul 1 alineatul (2) și publică, cel puțin o dată la trei ani, un raport care prezintă în detaliu progresele înregistrate de Uniune în direcția atingerii acestor obiective.

Primul raport se întocmește până la [OP vă rugăm să introduceți: patru ani de la data intrării în vigoare a prezentului regulament].

2. Raportul menționat la alineatul (1) include informații cantitative cu privire la măsura în care Uniunea a înregistrat progrese în direcția îndeplinirii indicilor de referință prevăzuți la articolul 1 alineatul (2) literele (a) și (b).

Articolul 43

Raportarea de către statele membre

1. Statele membre transmit anual Comisiei un raport care cuprinde informațiile menționate la articolul 18 alineatul (4), la articolul 20 alineatele (1) și (2), la articolul 21 alineatul (1), la articolul 22 alineatul (5) și la articolul 25 alineatul (6). Primul raport este transmis [OP vă rugăm să introduceți: un an de la data intrării în vigoare a prezentului regulament].
2. Comisia este împuternicită să adopte acte de punere în aplicare de stabilire a unui model pentru rapoartele menționate la alineatul (1). Modelul poate indica modul în care sunt exprimate informațiile menționate la alineatul (1). Respectivetele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 37 alineatul (2).
3. Informațiile cuprinse în rapoartele menționate la alineatul (1) sunt tratate în conformitate cu articolul 44.

Articolul 44

Tratamentul informațiilor confidențiale

1. Informațiile dobândite în cursul punerii în aplicare a prezentului regulament sunt utilizate numai în sensul prezentului regulament și sunt protejate de legislația Uniunii și de legislația națională relevantă.
2. Statele membre și Comisia asigură protecția secretelor comerciale și de afaceri și a altor informații sensibile, confidențiale și clasificate obținute și generate în aplicarea prezentului regulament, inclusiv a recomandărilor și a măsurilor care urmează să fie luate, în conformitate cu dreptul Uniunii și cu dreptul intern respectiv.
3. Statele membre și Comisia se asigură că informațiile clasificate transmise sau schimbate în temeiul prezentului regulament nu sunt declassate sau declassificate fără acordul prealabil scris al emitentului.
4. În cazul în care un stat membru stabilește că prezentarea de informații agregate în contextul articolului 21 poate totuși compromite interesul său în materie de securitate națională, acesta se poate opune prezentării de către Comisie printr-o notificare justificată.
5. Comisia și autoritățile naționale, funcționarii acestora, angajații și alte persoane care lucrează sub supravegherea acestor autorități asigură confidențialitatea informațiilor obținute în îndeplinirea sarcinilor și activităților lor. Această obligație se aplică, de asemenea, tuturor reprezentanților statelor membre, observatorilor, experților și altor participanți care participă la reuniunile comitetului în temeiul articolului 35.

Articolul 45

Sancțiuni

În termen de 12 luni de la intrarea în vigoare a regulamentului, statele membre adoptă regimul sancțiunilor care se aplică în cazul nerespectării dispozițiilor din prezentul regulament și iau toate măsurile necesare pentru a asigura aplicarea acestora. Sancțiunile trebuie să fie eficace, proporționale și cu efect de descurajare. Statele membre notifică normele și măsurile respective Comisiei fără întârziere și îi comunică acesteia, fără întârziere, orice modificare ulterioară a acestora.

Articolul 46

Evaluare

1. Până la [OP vă rugăm să introduceți: cinci ani de la data intrării în vigoare a prezentului regulament], Comisia realizează o evaluare a prezentului regulament în raport cu obiectivele pe care le urmărește și prezintă un raport cu privire la acesta Parlamentului European, Consiliului și Comitetului Economic și Social European.
2. Raportul menționat la alineatul (1) evaluează cel puțin oportunitatea stabilirii unor praguri maxime ale amprente de mediu pentru materiile prime critice în raport cu care au fost adoptate norme de calcul și de verificare.

Articolul 47

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European,
Președinta

Pentru Consiliu,
Președintele

FIȘĂ FINANCIARĂ LEGISLATIVĂ

1. CADRUL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

1.1. Titlul propunerii/inițiativei

1.2. Domeniul (domeniile) de politică vizat(e)

1.3. Obiectul propunerii/inițiativei

1.4. Obiectiv(e)

1.4.1. Obiectiv(e) general(e)

1.4.2. Obiectiv(e) specific(e)

1.4.3. Rezultatul (rezultatele) și impactul preconizate

1.4.4. Indicatori de performanță

1.5. Motivele propunerii/inițiativei

1.5.1. Cerința (cerințele) care trebuie îndeplinită (îndeplinite) pe termen scurt sau lung, inclusiv un calendar detaliat pentru punerea în aplicare a inițiativei

1.5.2. Valoarea adăugată a intervenției Uniunii (aceasta poate rezulta din diferiți factori, de exemplu mai buna coordonare, securitatea juridică, o mai mare eficacitate sau complementaritate). În sensul prezentului punct, „valoarea adăugată a intervenției Uniunii” este valoarea ce rezultă din intervenția Uniunii care depășește valoarea ce ar fi fost obținută dacă ar fi acționat doar statele membre.

1.5.3. Învățămintele desprinse din experiențele anterioare similare

1.5.4. Compatibilitatea cu cadrul financiar multianual și posibilele sinergii cu alte instrumente corespunzătoare

1.5.5. Evaluarea diferitelor opțiuni de finanțare disponibile, inclusiv a posibilităților de realocare a creditelor

1.6. Durata și impactul financiar ale propunerii/inițiativei

1.7. Metoda (metodele) de execuție a bugetului planificată (planificate)

2. MĂSURI DE GESTIUNE

2.1. Dispoziții în materie de monitorizare și de raportare

2.2. Sistemul (sistemele) de gestiune și de control

2.2.1. Justificarea modului (modurilor) de gestiune, a mecanismului (mecanismelor) de punere în aplicare a finanțării, a modalităților de plată și a strategiei de control propuse

2.2.2. Informații privind riscurile identificate și sistemul (sistemele) de control intern instituit(e) pentru atenuarea lor

2.2.3. Estimarea și justificarea raportului cost-eficacitate al controalelor (raportul dintre costurile controalelor și valoarea fondurilor aferente gestionate) și evaluarea nivelurilor preconizate ale riscurilor de eroare (la plată și la închidere)

2.3. Măsuri de prevenire a fraudelor și a neregulilor

- 3. IMPACTUL FINANCIAR ESTIMAT AL PROPUNERII/INIȚIATIVEI**
- 3.1. Rubrica (rubricile) din cadrul financiar multianual și linia (liniile) bugetară (bugetare) de cheltuieli afectată (afectate)**
- 3.2. Impactul financiar estimat al propunerii asupra creditelor**
 - 3.2.1. Sinteza impactului estimat asupra creditelor operaționale*
 - 3.2.2. Realizările preconizate finanțate din credite operaționale*
 - 3.2.3. Sinteza impactului estimat asupra creditelor administrative*
 - 3.2.3.1. Necesarul de resurse umane estimat*
 - 3.2.4. Compatibilitatea cu cadrul financiar multianual actual*
 - 3.2.5. Contribuțiile terților*
- 3.3. Impactul estimat asupra veniturilor**

1. CADRUL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

1.1. Titlul propunerii/inițiativei

Regulamentul Parlamentului European și al Consiliului de instituire a unui cadru pentru asigurarea aprovizionării sigure și durabile cu materii prime critice (Legea europeană privind materiile prime critice)

1.2. Domeniul (domeniile) de politică vizat(e)

„Pactul verde european”
„O Europă pregătită pentru era digitală”
„O Europă mai puternică pe plan internațional”

1.3. Obiectul propunerii/inițiativei

☒ o acțiune nouă

☐ o acțiune nouă întreprinsă ca urmare a unui proiect-pilot/a unei acțiuni pregătitoare⁵⁰

☐ prelungirea unei acțiuni existente

☐ o fuziune sau o redirectionare a uneia sau mai multor acțiuni către o altă/o nouă acțiune

1.4. Obiectiv(e)

1.4.1. Obiectiv(e) general(e)

Obiectivul general al Legii europene privind materiile prime critice este de a asigura securitatea accesului UE la materiile prime critice, stimulând în același timp dezvoltarea unor surse de aprovizionare durabile. Acest aspect contribuie, în cele din urmă, la creșterea economică și la un nivel ridicat de trai în UE, previne întreruperile și dificultățile de pe piața unică europeană și sporește competitivitatea întreprinderilor europene, fără a neglija rolul UE în promovarea dezvoltării durabile și a protecției mediului la nivel mondial.

1.4.2. Obiectiv(e) specific(e)

Obiectivul specific nr.

- consolidarea diferitelor etape ale lanțului valoric al materiilor prime strategice;
- diversificarea importurilor Uniunii de materii prime;
- îmbunătățirea capacităților Uniunii de a monitoriza și de a atenua riscul de întreruperi ale aprovizionării cu materii prime critice;
- asigurarea liberei circulații a materiilor prime critice introduse pe piața Uniunii, asigurând în același timp un nivel ridicat de protecție a mediului, prin îmbunătățirea circularității și a durabilității acestora.

⁵⁰

Astfel cum se menționează la articolul 58 alineatul (2) litera (a) sau (b) din Regulamentul financiar.

1.4.3. Rezultatul (rezultatele) și impactul preconizate

A se preciza efectele pe care ar trebui să le aibă propunerea/inițiativa asupra beneficiarilor vizați/grupurilor vizate.

Rezultatul preconizat al Legii privind MPC este aprovizionarea sigură cu MPC și consolidarea capacității UE de-a lungul lanțului său valoric al MPC. Legea privind MPC va stimula dezvoltarea în continuare a unor surse de aprovizionare durabile pentru realizarea ambițiilor strategice ale UE, în special dubla tranziție verde și digitală, precum și consolidarea investițiilor în domeniul apărării.

Disponibilitatea unor date suplimentare, a unor programe de cartografiere și explorare a resurselor minerale ale UE va sprijini competitivitatea lanțului valoric; dacă ar dispune de informații suplimentare, întreprinderile ar beneficia de o reducere a riscurilor în primele etape de explorare, ceea ce ar sprijini ulterior investiții mai mari în avalul lanțului valoric.

Desemnarea proiectelor strategice cu o procedură simplificată de autorizare și un acces îmbunătățit la finanțare va avea ca rezultat un sprijin mai puternic pentru lanțul valoric al MPC în UE și în țările terțe și, ulterior, o aprovizionare mai sigură cu MPC pentru utilizatorii din aval din UE. Aceasta va aduce o valoare adăugată clară funcționării pieței unice și va avea un impact economic pozitiv asupra producătorilor de MPC și asupra sectoarelor din aval, prin asigurarea rezilienței industriale și facilitarea dezvoltării lanțului valoric al MPC din UE. Impactul său social asupra locurilor de muncă și coeziunii regiunilor UE va fi, de asemenea, pozitiv.

Legea privind MPC va prevedea dezvoltarea capacităților de monitorizare și evaluarea riscurilor înainte de criză. Un sistem de guvernare cuprinzând un comitet dedicat pentru materii prime critice, o rețea de agenții ale statelor membre și capacitate internă în cadrul Comisiei vor sprijini lanțul valoric al MPC din UE. Întreprinderile vor beneficia în mod direct de publicarea periodică a unor informații actualizate privind riscurile în materie de aprovizionare sub forma unui tablou de bord de monitorizare, care le va permite să își adapteze strategiile de atenuare. Acțiunile de monitorizare și de evaluare a riscurilor, cum ar fi testele de rezistență ale UE, vor crea o cerere din partea guvernelor și a întreprinderilor de a achiziționa MPC sigure.

Constituirea de stocuri strategice se referă la coordonarea stocurilor strategice naționale de materii prime strategice. Coordonarea va stimula statele membre să își consolideze stocurile strategice, adăugând un nivel suplimentar de securitate pentru întreprinderile al căror lanț valoric cuprinde materii prime strategice. Dimensiunea europeană a acestei coordonări va asigura evitarea suprapunerilor și valorificarea sinergiilor între stocurile strategice naționale. Această coordonare între stocurile naționale înainte de orice criză va asigura, de asemenea, o mai bună pregătire pentru situații de criză în cazul activării oricărui mecanism de vigilență sau cadru de răspuns în situații de criză care poate viza materiile prime.

Pentru a asigura pregătirea întreprinderilor pentru riscuri, un set specific de întreprinderi mari vizate de dispoziții va investi în reziliența lor și va ține seama de costurile reale ale producției de materii prime strategice, asigurându-se că acestea efectuează periodic audituri și teste de rezistență la nivelul lanțurilor lor de aprovizionare în cazul în care conțin un anumit set de materii prime strategice.

Măsurile privind achizițiile în comun vor permite autorităților naționale sau operatorilor economici să își unească forțele atunci când achiziționează materii prime strategice.

Dezvoltarea unei producții mai durabile de materii prime critice este susținută de dispoziții privind dezvoltarea circularității piețelor materiilor prime critice. Propunerea stabilește norme, în special pentru valorificarea, colectarea și tratarea produselor scoase din uz și a fluxurilor de deșeuri care conțin materii prime critice, pentru a sprijini dezvoltarea tehnologiilor și a piețelor de reciclare și pentru a promova utilizarea materiilor prime critice secundare în procesul de fabricație. Acțiunile se vor axa, de asemenea, pe valorificarea materiilor prime critice din siturile de deșeuri închise și dezafectate. Sunt incluse, de asemenea, dispoziții privind declararea amprente de mediu și alte informații privind materiile prime critice introduse pe piața Uniunii.

Regulamentul va crea un Comitet european pentru materii prime critice, care va reuni cele mai bune cunoștințe de specialitate disponibile la nivelul Comisiei Europene și al statelor membre pentru a analiza și monitoriza piețele, a evalua riscurile și a oferi consiliere cu privire la strategiile de atenuare, a sprijini proiectele strategice și a coordona constituirea de stocuri strategice. Consiliul va discuta, de asemenea, prioritățile și obiectivele parteneriatelor strategice cu țările terțe care vizează materiile prime, precum și coordonarea acestor parteneriate cu cele similare încheiate de statele membre.

1.4.4. *Indicatori de performanță*

A se preciza indicatorii care permit monitorizarea progreselor și a realizărilor obținute.

- Cantitatea de date și hărți ale resurselor minerale ale UE elaborate în statele membre.
- Numărul de proiecte strategice finanțate în UE și în străinătate care acoperă lanțul valoric al MPC.
- Volumul total al investițiilor realizate de întreprinderile care își desfășoară activitatea în UE în domeniul MPC, luând în considerare segmentul lanțului valoric în care își desfășoară activitatea.
- Monitorizarea datelor privind evoluția proiectelor, evoluția cererii și a ofertei, precum și fluxurile comerciale în domeniul MPC.
- Valoarea stocurilor strategice la nivel național.
- Cantitatea și procentul de MPC reciclate. Cantitatea de MPC secundare utilizate în noile procese de producție.

1.5. **Motivele propunerii/inițiativei**

1.5.1. *Cerința (cerințele) care trebuie îndeplinită (îndeplinite) pe termen scurt sau lung, inclusiv un calendar detaliat pentru punerea în aplicare a inițiativei*

Regulamentul ar trebui să se aplice integral în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Cu toate acestea, trebuie întreprinse puține acțiuni în prealabil pentru a pregăti punerea în aplicare a regulamentului. Comitetul ar trebui instituit, iar statele membre ar trebui să fi desemnat un punct de contact pentru reuniunea sa. Până la momentul aplicabilității, comitetul ar trebui să fie pe deplin operațional.

Colectarea de informații de la reprezentanții întreprinderilor de-a lungul lanțului valoric al MPC ar trebui să fie deja în curs, iar statele membre ar trebui să fi discutat deja și să fi efectuat o monitorizare a lanțului valoric al MPC.

- 1.5.2. *Valoarea adăugată a intervenției Uniunii (aceasta poate rezulta din diferiți factori, de exemplu mai buna coordonare, securitatea juridică, o mai mare eficacitate sau complementaritate). În sensul prezentului punct, „valoarea adăugată a intervenției Uniunii” este valoarea ce rezultă din intervenția Uniunii care depășește valoarea ce ar fi fost obținută dacă ar fi acționat doar statele membre.*

Motivele acțiunii la nivel european (ex ante)

Niciun stat membru nu este capabil să abordeze în mod eficace riscurile tot mai mari în materie de aprovizionare cu materii prime critice – nu în ultimul rând din cauza lipsei ocurențelor geologice într-un anumit stat membru și a economiilor de scară substanțiale în lanțul valoric al materiilor prime critice. Măsurile incluse în prezenta inițiativă nu ar fi la fel de eficace dacă ar fi puse în aplicare de statele membre acționând individual, deoarece problemele pe care le abordează privesc piața unică în ansamblu. Acestea nu se limitează la un singur stat membru sau la un subgrup de state membre, ci la baza industrială a UE și la lanțul valoric al materiilor prime critice la nivelul UE. În plus, este puțin probabil ca abordările doar la nivelul statelor membre să fie adecvate pentru a răspunde nevoilor lanțurilor de aprovizionare strâns interconectate din cadrul pieței interne.

Valoarea adăugată pe care se preconizează că o va avea intervenția Uniunii (ex post)

Acțiunea UE este esențială pentru a genera economii de scară și de gamă și pentru a limita, dacă nu pentru a evita fragmentarea eforturilor și ineficiențele asociate. În conformitate cu această logică, acțiunile propuse se axează pe domenii în care acțiunea la nivelul Uniunii are o valoare adăugată demonstrabilă datorită amplitudinii, rapidității și sferei eforturilor necesare. De exemplu:

– acțiunile care vizează mobilizarea investițiilor în proiecte privind materiile prime critice de-a lungul lanțului valoric ar putea fi concepute și coordonate cel mai eficient la nivelul Uniunii, având în vedere amploarea investițiilor necesare și deoarece capacitățile rezultate ar trebui să deservească întreaga piață internă.

– acțiunile care vizează îmbunătățirea capacităților de monitorizare la nivelul Uniunii vor atinge o mai mare eficacitate decât în cazul în care rămân necoordonate. Împreună, statele membre și Comisia vor fi mai în măsură să anticipeze întreruperile aprovizionării decât printr-un ansamblu dispart de eforturi naționale. Cadrul propus ar trebui să permită o repartizare mai eficientă a sarcinilor și schimbul de informații relevante pentru a preveni dublarea eforturilor.

- 1.5.3. *Învățămintele desprinse din experiențele anterioare similare*

În prezent, UE se bazează aproape exclusiv pe importuri pentru multe dintre aceste materii prime; mai important, în cadrul acestor importuri, furnizorii sunt foarte concentrați și, în multe cazuri, principalii furnizori sunt expuși unor riscuri de mediu, sociale și de guvernare semnificative.

În unele cazuri, cota de aprovizionare a unei țări este de peste 90 %, de exemplu China pentru pământuri rare ușoare, pământuri rare grele, galiu și magneziu; Turcia pentru bor. Pentru aproximativ o treime din mineralele vizate de evaluarea caracterului critic și jumătate din materiile prime critice, aprovizionarea UE este mai concentrată decât aprovizionarea globală (pentru bauxită, borat sau mangan). Această

concentrație se extinde de-a lungul lanțului valoric, etapa de prelucrare fiind chiar mai concentrată decât etapa de extracție în ceea ce privește anumite materiale, cum ar fi litiul, magneziul sau germaniul. China controlează 56 % din capacitatea globală pentru litiu rafinat, 60 % pentru cobalt rafinat, 58 % pentru mangan rafinat. Pe lângă concentrarea ofertei în anumite țări, unii actori și-au extins poziția dominantă asupra lanțului valoric global, obținând controlul asupra activităților și activelor economice în țări terțe, cum ar fi China care controlează minele de cobalt din Congo (acționarii chinezi controlează două firme din Congo, care împreună reprezintă 13,8 % din producția mondială de cobalt).

Acest grad de concentrare expune securitatea aprovizionării UE la riscuri geopolitice.

1.5.4. Compatibilitatea cu cadrul financiar multianual și posibilele sinergii cu alte instrumente corespunzătoare

Pentru a pune în aplicare cu succes acțiunile prevăzute în Legea privind MPC, vor continua să fie dezvoltate sinergii cu acțiunile sprijinite în prezent de Uniune și de statele membre prin programe și acțiuni de cercetare și inovare în domeniul MPC și al evoluțiilor unei părți a lanțului de aprovizionare. Printre acestea se numără, în special, programul-cadru Orizont Europa, cu scopul de a sprijini evoluțiile în materie de cercetare și inovare menite să aducă soluții inovatoare în ceea ce privește lanțul valoric al MPC.

În plus, pentru dezvoltarea unui lanț valoric durabil al MPC în Europa, posibilele surse de sprijin la nivel european și la nivelul statelor membre ar putea fi:

- Utilizarea Mecanismului de redresare și reziliență (MRR) de către statele membre pentru a contribui la investițiile necesare.
- Orizont Europa
- Fondul pentru inovare pentru acțiuni de sprijinire a investițiilor în domeniul MPC, în special în ceea ce privește reciclarea.
- Fondul de coeziune și Fondul european de dezvoltare regională și Fondul pentru o tranziție justă
- Mecanismul de garantare FEDD+
- IVCDCI (și, în special, mecanismul de garantare FEDD+ și mecanismul de finanțare mixtă) și IPA (Instrumentul de asistență pentru preaderare)
- Instrumentul de sprijin tehnic
- Programul privind piața unică

Inițiativa propusă poate fi stabilită în contextul mai multor politici și priorități europene anunțate recent:

- Strategia industrială;
- Planul de redresare pentru Europa;
- REPowerEU;
- Pactul verde;
- Cercetare și inovare în cadrul propunerii de program Orizont Europa, pilonul

II clusterul 4 „Dezvoltarea digitală, industria și spațiul” își propune să aducă contribuții concrete la trei politici generale ale UE:

„O Europă pregătită pentru era digitală”,

„O economie în serviciul cetățenilor” și

„Pactul verde european”.

1.5.5. *Evaluarea diferitelor opțiuni de finanțare disponibile, inclusiv a posibilităților de realocare a creditelor*

Nu se aplică.

1.6. Durata și impactul financiar ale propunerii/inițiativei

☐ durată limitată

- ☐ de la [ZZ/LL]AAAA până la [ZZ/LL]AAAA
- ☐ impactul financiar din AAAA până în AAAA pentru creditele de angajament și din AAAA până în AAAA pentru creditele de plată

☒ durată nelimitată

- punere în aplicare cu o perioadă de creștere în intensitate din AAAA până în AAAA,
- urmată de o perioadă de funcționare la capacitate maximă.

1.7. Metoda (metodele) de execuție a bugetului planificată (planificate)⁵¹

☒ Gestione directă asigurată de Comisie

- ☒ prin intermediul departamentelor sale, inclusiv al personalului din delegațiile Uniunii;
- ☐ prin intermediul agențiilor executive

☐ Gestione partajată cu statele membre

☐ Gestione indirectă, cu delegarea sarcinilor de execuție bugetară:

- ☐ țărilor terțe sau organismelor pe care le-au desemnat acestea;
- ☐ organizațiilor internaționale și agențiilor acestora (a se preciza);
- ☐ BEI și Fondului european de investiții;
- ☐ organismelor menționate la articolele 70 și 71 din Regulamentul financiar;
- ☐ organismelor de drept public;
- ☐ organismelor de drept privat cu misiune de serviciu public, cu condiția să li se furnizeze garanții financiare adecvate;
- ☐ organismelor de drept privat dintr-un stat membru care sunt responsabile cu punerea în aplicare a unui parteneriat public-privat și care primește garanții financiare adecvate;
- ☐ organismelor sau persoanelor cărora li se încredințează executarea unor acțiuni specifice în cadrul PESC în temeiul titlului V din TUE, identificate în actul de bază relevant.
- *Dacă se indică mai multe moduri de gestiune, a se furniza detalii suplimentare în secțiunea „Observații”.*

Observații

⁵¹ Explicații detaliate privind metodele de execuție a bugetului, precum și trimiterile la Regulamentul financiar sunt disponibile pe site-ul BUDGpedia: <https://myintracomm.ec.europa.eu/corp/budget/financial-rules/budget-implementation/Pages/implementation-methods.aspx>.

2. MĂSURI DE GESTIUNE

2.1. Dispoziții în materie de monitorizare și de raportare

A se preciza frecvența și condițiile aferente monitorizării și raportării.

Regulamentul prevede instituirea unui comitet cu funcție consultativă. Comisia va face parte din comitet. Monitorizarea, coordonarea stocurilor strategice sau selectarea proiectelor strategice vor fi efectuate cu sprijinul comitetului.

2.2. Sistemul (sistemele) de gestiune și de control

2.2.1. *Justificarea modului (modurilor) de gestiune, a mecanismului (mecanismelor) de punere în aplicare a finanțării, a modalităților de plată și a strategiei de control propuse*

Regulamentul introduce un nou cadru de politică în ceea ce privește atragerea investițiilor și dezvoltarea unui lanț valoric al materiilor prime critice în Uniune. Acesta introduce norme armonizate pentru o abordare coordonată a monitorizării, raportării și evaluării riscurilor pentru materiile prime strategice.

Aceste noi norme necesită un mecanism pentru asigurarea coerenței în ceea ce privește aplicarea transfrontalieră a obligațiilor în temeiul prezentului regulament și coordonarea activităților autorităților naționale și ale Comisiei prin intermediul comitetului.

2.2.2. *Informații privind riscurile identificate și sistemul (sistemele) de control intern instituit(e) pentru atenuarea lor*

Comitetul instituit prin regulament are un rol consultativ. Riscurile sunt atenuate prin participarea Comisiei în cadrul comitetului și prin asigurarea secretariatului acestuia. Comisia va participa la reuniunile comitetului, va contribui la sarcinile atribuite acestuia și va asigura monitorizarea lor.

2.2.3. *Estimarea și justificarea raportului cost-eficacitate al controalelor (raportul dintre costurile controalelor și valoarea fondurilor aferente gestionate) și evaluarea nivelurilor preconizate ale riscurilor de eroare (la plată și la închidere)*

Nu se aplică.

2.3. Măsuri de prevenire a fraudelor și a neregulilor

A se preciza măsurile de prevenire și de protecție existente sau preconizate, de exemplu din strategia antifraudă.

Nu se aplică.

3. IMPACTUL FINANCIAR ESTIMAT AL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

3.1. Rubrica (rubricile) din cadrul financiar multianual și linia (liniile) bugetară (bugetare) de cheltuieli afectată (afectate)

- Linii bugetare existente

În ordinea rubricilor din cadrul financiar multianual și a liniilor bugetare.

Rubrica din cadrul financiar multianual	Linia bugetară	Tipul de cheltuieli	Contribuție			
	Numărul	Dif./Nedif. ⁵²	din partea țărilor AELS ⁵³	din partea țărilor candidate și potențial candidate ⁵⁴	din partea altor țări terțe	alte venituri alocate
	03.020101	Dif.	NU	NU	NU	NU

- Noile linii bugetare solicitate

În ordinea rubricilor din cadrul financiar multianual și a liniilor bugetare.

Rubrica din cadrul financiar multianual	Linia bugetară	Tip de cheltuieli	Contribuție			
	Numărul	Dif./ Nedif.	din partea țărilor AELS	din partea țărilor candidate și potențial candidate	din partea altor țări terțe	alte venituri alocate
	[XX.YY.YY.YY]		DA/NU	DA/NU	DA/NU	DA/NU

⁵² Dif. = credite diferențiate/Nedif. = credite nediferențiate.

⁵³ AELS: Asociația Europeană a Liberului Schimb.

⁵⁴ Țările candidate și, după caz, candidații potențiali din Balcanii de Vest.

3.2. Impactul financiar estimat al propunerii asupra creditelor

3.2.1. Sinteza impactului estimat asupra creditelor operaționale

- ☐ Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de credite operaționale
- ☒ Propunerea/inițiativa implică utilizarea de credite operaționale, conform explicațiilor de mai jos:

milioane EUR (cu trei zecimale)

Rubrica din cadrul financiar multianual	1	Piața unică, inovarea și sectorul digital
--	----------	---

DG: GROW			Anul 2024	Anul 2025	Anul 2026	Anul 2027	A se introduce atâția ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (a se vedea punctul 1.6)			TOTAL
○ Credite operaționale										
03.020101 ⁵⁵	Angajamente	(1a)	0,8	0,8	0,8	0,8				3,2
	Plăți	(2a)	0,8	0,8	0,8	0,8				3,2
03.0202	Angajamente	(1b)								
	Plăți	(2b)								
Credite cu caracter administrativ finanțate din bugetul unor programe specifice ⁵⁶										
Linia bugetară		(3)								
TOTAL credite pentru DG GROW	Angajamente	=1a+1b +3	0,8	0,8	0,8	0,8				3,2
	Plăți	=2a+2b	0,8	0,8	0,8	0,8				3,2

⁵⁵ În conformitate cu nomenclatura bugetară oficială.

⁵⁶ Asistență tehnică și/sau administrativă și cheltuieli de sprijin pentru punerea în aplicare a programelor și/sau a acțiunilor UE (fostele linii „BA”), cercetare indirectă și cercetare directă.

		+3								
--	--	----	--	--	--	--	--	--	--	--

○ TOTAL credite operaționale	Angajamente	(4)								
	Plăți	(5)								
○ TOTAL credite cu caracter administrativ finanțate din bugetul unor programe specifice		(6)								
TOTAL credite în cadrul RUBRICII 1 din cadrul financiar multianual	Angajamente	=4+ 6	0,8	0,8	0,8	0,8				3,2
	Plăți	=5+ 6	0,8	0,8	0,8	0,8				3,2

În cazul în care propunerea/inițiativa afectează mai multe rubrici operaționale, a se repeta secțiunea de mai sus:

○ TOTAL credite operaționale (toate rubricile operaționale)	Angajamente	(4)								
	Plăți	(5)								
TOTAL credite cu caracter administrativ finanțate din bugetul unor programe specifice (toate rubricile operaționale)		(6)								
TOTAL credite de la RUBRICILE 1-6 din cadrul financiar multianual (Suma de referință)	Angajamente	=4+ 6								
	Plăți	=5+ 6								

Rubrica din cadrul financiar multianual	7	„Cheltuieli administrative”
--	----------	-----------------------------

Această secțiune ar trebui completată utilizând „datele bugetare cu caracter administrativ” care trebuie introduse mai întâi în [anexa la fișa financiară legislativă](#) (anexa 5 la Decizia Comisiei privind normele interne de execuție a secțiunii „Comisia” din bugetul general al Uniunii Europene), încărcată în DECIDE pentru consultarea interservicii.

milioane EUR (cu trei zecimale)

	Anul 2024	Anul 2025	Anul 2026	Anul 2027	A se introduce atâția ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (a se vedea punctul 1.6)			TOTAL
DG: GROW								
○ Resurse umane	1,392	2,167	3,912	3,912				11,383
○ Alte cheltuieli administrative	0,212	0,212	0,213	0,213				0,850
TOTAL PENTRU DG GROW	1,604	2,379	4,125	4,125				12,233
DG ENV								
○ Resurse umane	0,171	0,342	0,513	0,513				1,539
○ Alte cheltuieli administrative								
TOTAL PENTRU DG ENV	0,171	0,342	0,513	0,513				1,539
DG INTPA								
○ Resurse umane	0,171	0,342	0,342	0,342				1,197
○ Alte cheltuieli administrative								
TOTAL PENTRU DG INTPA	0,171	0,342	0,342	0,342				1,197

TOTAL credite de la RUBRICA 7 din cadrul financiar multianual	(Total angajamente = Total plăți)	1,946	3,063	4,980	4,980				14,969
---	--------------------------------------	-------	-------	-------	-------	--	--	--	---------------

milioane EUR (cu trei zecimale)

		Anul 2024	Anul 2025	Anul 2026	Anul 2027	A se introduce atâtia ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (a se vedea punctul 1.6)			TOTAL
TOTAL credite de la RUBRICILE 1-7 din cadrul financiar multianual	Angajamente	2,746	3,863	5,780	5,780				18,169
	Plăți	2,746	3,863	5,780	5,780				18,169

3.2.2. Realizările preconizate finanțate din credite operaționale

Credite de angajament în milioane EUR (cu trei zecimale)

A se indica obiectivele și realizările			Anul 2024		Anul 2025		Anul 2026		Anul 2027		A se introduce atâția ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (a se vedea punctul 1.6)						TOTAL	
	REALIZĂRI																	
	Tip ⁵⁷	Costur i medii	Nr.	Costur i	Nr.	Costur i	Nr.	Costur i	Nr.	Costur i	Nr.	Costu ri	Nr.	Costur i	Nr.	Costur i	Total nr.	Total costuri
OBIECTIVUL SPECIFIC NR. 1 ⁵⁸ ...																		

⁵⁷ Realizările se referă la produsele și serviciile care vor fi furnizate (de ex.: numărul de schimburi de studenți finanțate, numărul de km de drumuri construite etc.).
⁵⁸ Conform descrierii de la punctul 1.4.2. „Obiectiv(e) specific(e)...”

- Realizare																	
- Realizare																	
- Realizare																	
Subtotal pentru obiectivul specific nr. 1																	
OBIECTIVUL SPECIFIC NR. 2...																	
- Realizare																	
Subtotal pentru obiectivul specific nr. 2																	
TOTALURI																	

3.2.3. Sinteza impactului estimat asupra creditelor administrative

- ☐ Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de credite cu caracter administrativ
- ☒ Propunerea/inițiativa implică utilizarea de credite cu caracter administrativ, conform explicațiilor de mai jos:

milioane EUR (cu trei zecimale)

	Anul 2024	Anul 2025	Anul 2026	Anul 2027	A se introduce atâtia ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (a se vedea punctul 1.6)			TOTAL
--	--------------	--------------	--------------	--------------	---	--	--	-------

RUBRICA 7 din cadrul financiar multianual								
Resurse umane	1,734	2,851	4,767	4,767				14,119
Alte cheltuieli administrative	0,212	0,212	0,213	0,213				0,850
Subtotal RUBRICA 7 din cadrul financiar multianual	1,946	3,063	4,980	4,980				14,969

În afara RUBRICII 7⁵⁹ din cadrul financiar multianual								
Resurse umane								
Alte cheltuieli cu caracter administrativ								
Subtotal în afara RUBRICII 7 din cadrul financiar multianual								

TOTAL	1,946	3,063	4,980	4,980				14,969
--------------	-------	-------	-------	-------	--	--	--	--------

Necesarul de credite pentru resursele umane și pentru alte cheltuieli cu caracter administrativ va fi acoperit de creditele direcției generale (DG) respective care sunt deja alocate pentru gestionarea acțiunii și/sau au fost redistribuite intern în cadrul DG-ului respectiv, completate, după caz, cu resurse suplimentare care ar putea fi alocate DG-ului care gestionează acțiunea în cadrul procedurii anuale de alocare și ținând seama de constrângerile bugetare.

⁵⁹ Asistență tehnică și/sau administrativă și cheltuieli de sprijin pentru punerea în aplicare a programelor și/sau a acțiunilor UE (fostele linii „BA”), cercetare indirectă și cercetare directă.

3.2.3.1. Necesarul de resurse umane estimat

- ☐ Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de resurse umane.
- ☒ Propunerea/inițiativa implică utilizarea de resurse umane, conform explicațiilor de mai jos:

Estimări în echivalent normă întreagă

	Anul 2024	Anul 2025	Anul 2026	Anul 2027	A se introduce atâția ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (a se vedea punctul 1.6)		
○ Posturi din schema de personal (funcționari și agenți temporari)							
20 01 02 01 (la sediu și în reprezentanțele Comisiei)	8	14	22	22			
20 01 02 03 (în delegații)							
01 01 01 01 (cercetare indirectă)							
01 01 01 11 (cercetare directă)							
Alte linii bugetare (a se preciza)							
○ Personal extern (în echivalent normă întreagă: ENI) ⁶⁰							
20 02 01 (AC, END, INT din „pachetul global”)	4	5	11	11			
20 02 03 (AC, AL, END, INT și JPD în delegații)							
XX 01 xx yy zz ⁶¹							
01 01 01 02 (AC, END, INT – cercetare indirectă)							
01 01 01 12 (AC, END, INT - cercetare directă)							
Alte linii bugetare (a se preciza)							
TOTAL	12	19	33	33			

XX este domeniul de politică sau titlul din buget în cauză.

Necesarul de resurse umane va fi asigurat din efectivele de personal ale DG-ului în cauză alocate deja pentru gestionarea acțiunii și/sau redistribuite intern în cadrul DG-ului, completate, după caz, cu resurse suplimentare ce ar putea fi acordate DG-ului care gestionează acțiunea în cadrul procedurii anuale de alocare și ținând seama de constrângerile bugetare.

Descrierea sarcinilor care trebuie efectuate:

Funcționari și personal temporar	Punerea în aplicare la scară largă a Legii privind materiile prime critice • 5 ENI responsabili de asigurarea sarcinilor de gestionare și coordonare: ○ 2 ENI responsabili de coordonarea politicilor și elaborarea de acte delegate și de punere în aplicare ○ 2 ENI responsabili de asigurarea secretariatului structurii de guvernare ○ 1 ENI responsabil de administrarea studiilor și a contractelor • 10 ENI responsabili de punerea în aplicare a sarcinilor de
----------------------------------	---

⁶⁰ AC= agent contractual; AL= agent local; END = expert național detașat; INT = lucrător temporar; JPD = tânăr profesionist în delegații.

⁶¹ Subplafonul pentru personal extern acoperit din creditele operaționale (fostele linii „BA”).

	monitorizare, colectare a datelor și evaluare a riscurilor, care pot fi repartizați după cum urmează: ○ 7 ENI responsabili de monitorizarea pieței și raportarea cu privire la materiile prime strategice și critice ○ 2 ENI responsabili de coordonarea informațiilor furnizate de statele membre ○ 1 ENI responsabil de crearea și actualizarea bazei de date privind toate datele și informațiile colectate cu privire la monitorizare, proiecte, statele membre etc. • 11 ENI responsabili de măsuri de politică, care pot fi repartizați după cum urmează: ○ 2 ENI responsabili de asigurarea punerii în aplicare a obligațiilor statelor membre în ceea ce privește măsurile de circularitate, inclusiv măsurile prevăzute în Directiva privind deșeurile extractive ○ 2 ENI responsabili de evaluarea caracterului adecvat al amprente de mediu, elaborarea metodelor de calcul și monitorizarea aplicării măsurilor ○ 2 ENI responsabili de punerea în aplicare a acțiunilor privind standardizarea și pregătirea cererilor de standardizare (în special cu privire la chestiuni legate de pământurile rare) ○ 2 ENI responsabili de coordonarea activităților naționale de explorare ○ 3 ENI responsabili de coordonarea informațiilor în ceea ce privește stocurile naționale și elaborarea de orientări, atunci când este posibil • 5 ENI responsabili de sprijinirea proiectelor strategice, care pot fi repartizați după cum urmează: ○ 2 ENI responsabili de furnizarea de sprijin comitetului în ceea ce privește selectarea proiectelor strategice ○ 1 ENI responsabil de monitorizarea proiectelor strategice, în special în ceea ce privește procedurile de autorizare ○ 2 ENI responsabili de sprijinirea proiectelor strategice în ceea ce privește accesul la investiții • 2 ENI responsabili de sprijinirea parteneriatelor strategice
Personal extern	

3.2.4. Compatibilitatea cu cadrul financiar multianual actual

Propunerea/inițiativa:

- ☒ poate fi finanțată integral prin realocarea creditelor în cadrul rubricii relevante din cadrul financiar multianual (CFM)

Creditele operaționale vor fi realocate în cadrul pachetului bugetar existent al Programului privind piața unică.

- ☐ necesită utilizarea marjei nealocate din cadrul rubricii corespunzătoare din CFM și/sau utilizarea instrumentelor speciale, astfel cum sunt definite în Regulamentul privind CFM

☐ necesită revizuirea CFM.3.2.5. *Contribuțiile terților*

Propunerea/inițiativa:

- ☒ nu prevede cofinanțare din partea terților
- ☐ prevede cofinanțare din partea terților, estimată mai jos:

Credite în milioane EUR (cu trei zecimale)

	Anul 2024	Anul 2025	Anul 2026	Anul 2027	A se introduce atâția ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (a se vedea punctul 1.6)			Total
A se preciza organismul care asigură cofinanțarea								
TOTAL credite cofinanțate								

3.3. Impactul estimat asupra veniturilor

– ☒ Propunerea/inițiativa nu are impact financiar asupra veniturilor.

– ☐ Propunerea/inițiativa are următorul impact financiar:

☐ asupra resurselor proprii

☐ asupra altor venituri

vă rugăm să precizați dacă veniturile sunt alocate unor linii de cheltuieli ☐

milioane EUR (cu trei zecimale)

Linia bugetară pentru venituri:	Credite disponibile pentru exercițiul financiar în curs	Impactul propunerii/inițiativei						
		Anul N	Anul N+1	Anul N+2	Anul N+3	A se introduce atâția ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (a se vedea punctul 1.6)		
Articolul								

Pentru veniturile alocate, a se preciza linia (liniile) bugetară (bugetare) de cheltuieli afectată (afectate).

--

Alte observații (de exemplu, metoda/formula utilizată pentru calcularea impactului asupra veniturilor sau orice alte informații).